

Letos prek 15.000 ton sladkorja

ORMOŽ

Včeraj so pričeli z odkupom letošnjega pridelka sladkorne pese, ki je bila žal posejana le na 49 odstotkih planiranih površin.

Proizvodnja sladkorja se bo predvidoma pričela 10. oktobra, na podlagi sedaj znanih podatkov bodo v tej kampanji proizvedli 15.600 ton sladkorja. Zmogljivost tovarne je daleč večja, saj je samo skladišče sladkorja sposobno sprejeti 35.000 ton, ta količina pa bi zadoščala za polno izkoriščenost pakirnice. Vse to postavlja pred vso našo skupnost nalogo, da v čim krajšem času zagotovi površine za setev sladkorne pese in doseže primerno ceno sladkorne pese in poskrbi za potrebna umetna gnojila in zaščitna sredstva.

JB

Letošnja proizvodnja sladkorja ne bo zapolnila niti polovico prostora v skladišču, ki lahko sprejme kar 35.000 ton tega vse bolj iskanega prehrambenega proizvoda.

Ocena usposabljanja

Člani ptujskega občinskega komiteja zveze komunistov so na seji v sredo, 17. septembra najprej obravnavali oceno dosedanjega idejnopolitičnega usposabljanja članov zveze komunistov in menili, da je potrebno le-to še izboljšati. Tako so se dogovorili, da bi v prihodnje poleg ustaljenih oblik usposabljanja poskušali okrepiti vezi predvsem s člani sekretariata osnovnih organizacij ZK, ki so zadržani za idejnopolitično izobraževanje in usposabljanje. Še bolj pa si je treba prizadevati za individualno usposabljanje članov, ki še zmeraj vse premalo posegajo po glasilu Komunist.

V nadaljevanju seje so obravnavali predlog za evidentiranje možnega kandidata za predsednika OK SZDL. Strinjali so se s predlogom, da bi za to funkcijo predlagali Marico Fajt, sedaj sekretarko občinske skupščine, ki bi prevzela te naloge v novem mandatu. Franc Zadravec, ki sedaj opravlja to funkcijo, se bo po izteku mandata vrnil v delovno organizacijo MIP. O evidentirani možni kandidati bodo razpravljali tudi ostale družbenopolitične organizacije ter krajevne konference SZDL.

N. D.

IZ VSEBINE

Zakaj še vedno neznosen smrad? (stran 2)

Prednostna lista za stanovanja (stran 4)

Praznik KS Ptujška gora in Zavrč (strani 3 in 7)

Nenavadna zgodovina Kidričevega (stran 9)

Dogovorili so se za sodelovanje na gospodarskem področju

Pretekli torek so bili v ptujski občini na prijateljskem obisku predstavniki občine Pregrada. Sprejel jih je predsednik skupščine občine Ptuj, Cveto Doplihar.

Občina Pregrada je mlada občina, saj je bila ustanovljena leta 1978. Ima 20.000 prebivalcev, od tega 3000 zaposlenih. Najpomembnejša delovna organizacija je steklarna Straža, ki proizvaja embalažno steklo, ki je pomembno tudi za temeljni organizaciji kmetijskega kombinata Petovia in Slovenske gorice.

Z vsemi občinami iz sosednje Hrvaške Ptujčani sodelujemo zlasti na kulturnem in športnem področju. Ugotavljamo, da v ostalih občinah, razen Pregrade, gospodarsko sodelovanje ni takšno kot bi si oboji želeli.

Na obisku v ptujski občini sta tokrat sodelovala predsednik skupščine občine Pregrada, Dragutin Pračič in predsednik izvršnega sveta SO Pregrada, Ivan Gorup, od Ptujčanov pa Dimče Stojčevski, Danilo Masten, Franc Zadravec in Cveto Doplihar.

Predsednik skupščine občine Ptuj, Cveto Doplihar je gostom najprej predstavil občino, nato je stekel pogovor o sodelovanju. V TOZD Petovia

Gostje iz Pregrade v pogovoru z družbenopolitičnimi delavci ptujske občine

Foto: J. Bračič

so si ogledali proizvodni proces in ugotovili dejanske potrebe delovne organizacije po embalažnem steklu. Steklarna Straža je v letošnjem letu redno oskrbovala to delovno organizacijo s steklom in tako ni prišlo do zastojev v proizvodnem procesu.

Gostje so pokazali tudi interes za sodelovanje s Perutnino, njihovo temeljno organizacijo kooperantov. Želeli bi tudi v njihovi občini graditi objekte za vzrejo piščancev.

Oglasili so se tudi v ptujskih toplicah, kjer so goste seznanili s težavami s katerimi se srečujejo v Toplicah.

Dogovorili so se, da bi tudi na gospodarskem, ne le športnem in kulturnem področju, napeli vse sile in vzpostavili sodelovanje v največji možni meri. Najprej pa bodo torej Ptujčani ugotovili, ali so kakšne možnosti za kooperantsko sodelovanje s Perutnino.

N. Kotar

JUTRI ZASEDANJE ZBOROV SO ORMOŽ

Jutri bodo v Ormožu zasedali zbori občinske skupščine. Najprej se bodo vsi trije zbori sestali na skupni seji in med drugim razpravljali o analizi poslovnih rezultatov organizacij združenega dela s področja gospodarstva v obdobju januar-junij 1980. V nadaljevanju bo tekla beseda o osnutku dogovora o skupnih temeljnih plana udeležencev na območju skupnosti podravskega in o podelitvi plakete Ormoža osnovni šoli na Kogu.

Po skupni seji se bodo vsi trije zbori sestali na ločenih sejah, zanje je pripravljen zelo obsežen predlog dnevnega reda, o tem bomo podrobneje poročali v naslednji številki.

JB

V ZAVRČU PRVI KRAJEVNI PRAZNIK

Povsod množično in slovesno

Konec tedna so v Zavrču praznovali prvi krajevni praznik. Osrednja slovesnost je bila v petek, zvečer, ko je bila slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij s kulturnim programom, podelitev priznanj osvobodilne fronte ter pismenih priznanj krajevne skupnosti.

Slovesnosti v okviru praznika pa so se začele že v četrtek s srečanjem ostarelih krajanov z območja krajevne skupnosti Zavrč ter z obiskom predstavnikov rdečega križa ostarelih krajanov na domu.

V soboto je bilo tekmovanje v streljanju na glinaste golobe in odprto prvenstvo strelske družine Zavrč z zračno in malokalibersko puško. V nedeljo so se pomerili že nogometaši: pionirji iz Zavrča so proti pionirjem iz Cirkulan zmagali 4:2. V nedeljo dopoldan pa je bila tudi vaja civilne zaštite.

Slovesnosti ob prvem krajevnem prazniku so zaključili z zabavo, kjer je za veselo razpoloženje skrbel ansambel Toneta Kmetca.

N. Kotar

Praznik v krajevni skupnosti Ormož

V nedeljo so se v Ormožu iztekle prireditve ob prazniku krajevne skupnosti. Osrednja slovesnost je bila v Domu kulture, kjer so se zbrali delegati organizacij in društev krajevne skupnosti Ormož na slavnostni seji. Delegete in goste je pozdravil Feliks Stropnik, predsednik sveta krajevne skupnosti, čestitke in najboljše želje za uspešno delo so delegatom izrekli tudi pionirji in mladinci osnovne šole iz Ormoža. O delu in uspehih krajevne skupnosti ter o prizadevanjih naše družbe je govoril Franci Polič, predsednik krajevne konference SZDL, ki je v slavnostnem govoru povdral prizadevanja za realizacijo referendumskega programa v krajevni skupnosti in povdral naloge, ki jih imamo v pripravi na ob-

činski referendum za vlaganje v osnovnošolski prostor.

Za prizadevno delo in dosežene rezultate so prejeli posamezniki in organizacije bronasto odličje osvobodilne fronte. Odlikovanje so prejeli vaški sveti Frankovi, Hum in Loperšice, pihalni orkester iz Ormoža ter Milivoj Zemljčič in Ivan Pavlinič. V kulturnem programu na slavnostni seji so se predstavili poleg prihalnega orkestra še člani novinarskega krožka osnovne šole Ormož in moški pevski zbor iz Ormoža.

V počastitev praznika KS Ormož so potekale še številne druge prireditve, o tem pa več v naslednji številki Tednika!

FIM

Končani obiski v 133 TOZD in KS ptujske občine

V ponedeljek, torek in še delno včeraj, so skupine družbenopolitičnih delavcev ptujske občine obiskale vseh 133 temeljnih organizacij združenega dela in krajevni skupnosti ter se z vodstvi samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij in delegacij pogovarjali o izvajanju stabilizacijskih programov in izdelavi planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje. Poleg teh dveh osrednjih vprašanj so se dotaknili še družbenega dogovora o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo ter nagajanje po delu, ocenili so stanje na področju SLO in družbene samozastite ter samoupravo in politično delo.

V obravnavi problemov in učinkov stabilizacijskih ukrepov so menja enotna v tem, da so uspehi zabeleženi, dostikrat pa grede tudi na račun delavca. Pri tem so izpostavili zlasti kilometrine v tistih TOZD kjer zaradi narave dela ni moč zmanjšati števila prevoženih kilometrov, cena zanje pa ne ustreza dejanskim stroškom. V letošnjem letu je opaziti, da raste število bolniških odsotnosti z dela do 30 dni, to je za čas, ki ga plača TOZD, nekoliko pa pada ta odsotnost na breme zdravstvenega zavarovanja, čeprav se tak delavec čez kakšen dan ali dva ponovno vrne v bolniški stalež. Tudi produktivnost in zmanjševanje stroškov — dve pravzaprav najbolj pomembni po-

stavki celotne stabilizacije gospodarstva, sta bili v vseh razpravah stalno prisotni. Rezultati sicer so, vendar še ne taki, da bi lahko bili zadovoljni. Le dosledno nagajevanje obstoječih razmer.

S pripravo planskih dokumentov sicer nekoliko kasnimo, vendar je čutili vsespovod pripravljenosti, da bo naloga pravočasno izpeljana. Kritično pa so spregovorili tudi o stanju na področju SLO in družbene samozastite, ki je v glavnem dobro, samoupravno in družbenopolitično delo pa moramo še naprej poglobljati in utrjevati.

mš

DOGOVOR ZA ŠIRŠE SODELOVANJE

Delegacija ptujske občine, sestavljali so jo Franc Zadravec, predsednik OK SZDL, Jožica Carman, članica izvršnega sveta in Franc Težak, družbeni pravobranilec samoupravljanja, se je v nedeljo vrnila iz pobratene občine Arandjelovac, kjer je sodelovala na zaključnih, prireditvah ob letošnjem občinskem prazniku, 19. septembra.

Kot običajno, so Arandjelovčani pripravili vsem gostom prirečen sprejem in jih povabili na slavnostno zasedanje skupščine in vodstev družbenopolitičnih organizacij občine. Tam je v imenu vseh delegacij iz pobratenih in bratskih občin govoril Franc Zadravec ter občanom čestital ob prazniku. Delegacija se položila k spominskim obeležjem iz NOB vence

in se poklonile spominu na padle borce in žrtev nacističnega nasilja.

Poleg številnih kulturnih manifestacij, ki so potekale v okviru znane prireditve »Mermer i zvuci«, so Arandjelovčani obeležili praznik z delovnimi dosežki. V eni od krajevnih skupnosti so odprli novo šolsko poslopje, v središču občine pa nove gospodarske objekte tiskarne in tovarne delavnikov.

Naša delegacija se je s predstavniki občine pogovarjala o nadaljnjem sodelovanju, ki bi ga iz gospodarskega razširili tudi na področje družbenih dejavnosti. Domačini želijo predvsem izmenjati izkušnje na področju otroškega varstva, kjer smo zabeležili v ptujski občini dobre rezultate, tesneje pa želijo

sodelovati tudi upravni organi obeh občin, predvsem na področju organiziranosti in planiranja. Med obiskom v Arandjelovcu so naši predstavniki prikazali razvojne usmeritve ptujske občine s posebnim poudarkom na kmetijstvu, za kar so gostitelji pokazali precejšnje razumevanje. Tudi predstavniki Arandjelovca so opisali razvojna prizadevanja občine, saj si tudi tam zastavljajo kot prioriteto razvojno nalogo kmetijsko pridelavo in proizvodnjo hrane. Prav na tem področju se, poleg že ustaljenih oblik, kažejo nadaljnje možnosti sodelovanja, za kar si bosta prizadevali obe občini, kot je bilo rečeno v pogovoru.

N. D.

Gledališki abonma v sezoni 1980/81

Kulturna skupnost občine Ptuj je tudi v sezoni 1980/81 pripravila gledališki abonma. Prva predstava v okviru abonmaja bo že nocoj ob 20 uri ko se bo predstavi ansambel Celjske gledališča s komedijo W. Shakespeara

LJUBEZNI TRUD ZAMAN. Do meseca marca v prihodnjem letu se bo tako zvrstilo sedem predstav. Videli bomo predstavo Slovenskega narodnega gledališča Drama iz Ljubljane KALO LEPO SE DAN ZAČNE, pred-

stavili se nam bodo krañjski gledališniki z MATIČKAM, amatersko gledališče Ptuj nam bo predstavilo Sartreovo dramo ZAPRTI V ALTONI, videli bomo Primorsko dramsko gledališče iz Nove gorice s predstavo ČIGAVO JE MOJE ŽIVLJE-NJE, Mestno gledališče ljubljansko nam bo predstavilo Girardovo igro ZA LUKRECIO, zadnja predstava v okviru abonmaja pa bo ZA KOGA NAJ MOLIM Toneta Partlija v izvedbi Narodnega gledališča iz Maribora.

Program abonmaja nam nudi tako najrazličnejše vrste dramskega ustvarjanja in nam predstavlja skoraj vse poklicne gledališke ansamble iz Slovenije.

Da je zanimanje za gledališki abonma v ptujskem gledališču veliko, je pokazala že minula sezona, še bolj pa vpis abonmentov v letošnjem letu, saj se je za gledališki abonma odločilo preko sto obiskovalcev, ljubiteljev Talijinega hrama.

Prizor iz komedije W. Shakespeara LJUBEZNI TRUD ZAMAN, ki si jo boste lahko ogledali nocoj v ptujskem gledališču.

Na Ptujski gori so praznovali

Na Ptujski gori so letos slavili že četrty krajevni praznik. Prvega so praznovali 1977 leta pri Šuparjevi (Eberlovi) domačiji v Stogovcih in je potekal v znamenju ustanovitve, delovanja in pomembnosti ciklostilne tiskarne, saj je ta ob koncu druge svetovne vojne zapolnjevala pomembno vrzel na področju tiskarne besede.

S praznovanjem so začeli že v petek, ko je bil kros pionirjev in pionirk osnovne šole Ptujška gora. V soboto je bilo lovsko strelsko tekmovanje in otvoritev razstave slikarke Antonije Keblar. Slavnostna seja skupščine KS in DPO s kulturnim programom je bila v nedeljo dopoldan, popoldan pa so praznovanje zaključili še z veseljem delom in raznimi družabnimi igrami ter krosom mladincev.

N. Kotar

SEJA PREDSEDSTVA OK SZDL ORMOŽ

Javna razprava o uvedbi občinskega samoprispevka

Petindvajseti avgust je datum začetka javne razprave o razpisu referendumu za občinski samoprispevek. Javna razprava poteka po krajevnih skupnostih, nosilec je KK SZDL, in v delovnih organizacijah, kjer poteka v okviru osnovnih organizacij sindikata. S sredstvi, zbranimi z občinskim samoprispevkom bodo rešili najbolj pereči problem osnovnošolskih prostorov v treh krajevnih skupnostih: Ivajnkovci Veliki, Nedelji in Ormožu. Seveda ne pomeni to dokončne rešitve problemov okrog osnovnošolskih prostorov, pomeni pa začetek reševanja in problema se je treba lotiti na njegovi največji ostri. V naslednjih referendumskih obdobjih bodo prišli na vrsto šole v ostalih krajevnih skupnostih, pa ne samo šole, temveč vse, kar sodi v družbeni standard. Začetek občinskega samoprispevka pomeni torej začetek solidarnosti med krajevnimi skupnostmi ormoške občine.

Kako poteka razprava? Prvi podatki govorijo, da so se naloge v vseh sredinah že lotili, sicer z zamudo, saj so v zunanji krajevnih skupnostih pomembna kmečka opravila in tudi sicer je druga polovica septembra in prva polovica oktobra za take dejavnosti bolj primerna. Prva poročila o javni razpravi govorijo, da se občani sicer izrekajo za občinski samoprispevek, da pa so še vedno prisotni pomisleki zaradi že sicer visokih prispevnih stopenj. To nalaga pred vse politične dejavnike pomembno nalogo, da se kar najbolj aktivno vključijo v izdelavo planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje, predvsem v izdelavo planov krajevnih skupnosti, ki so v mnogih primerih nerealni in zahteva njihova realizacija dodatne samoprispevke in tako naprej. V času, ko si na vse načine prizadevamo uveljaviti naše gospodarstvo, moramo resnično realno ocenjevati naše možnosti, njim prilagajati želje in dajati prednost najpomembnejšim nalogam — naložbe v izgradnjo šolskih prostorov pa so več kot pomembne.

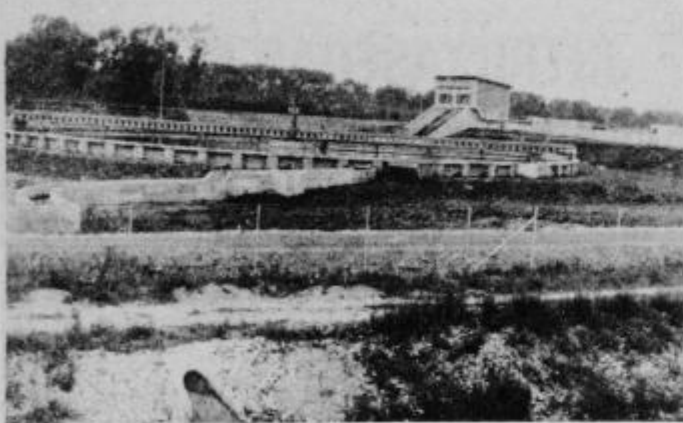
Začeto javno razpravo je treba torej nadaljevati še bolj intenzivno in jo zaključiti do 10. oktobra. Ugotovljena stališča bodo merodajna za dokončno odločitev, torej razpis referendumu za občinski samoprispevek. O koristnosti in potrebnosti take oblike združevanja sredstev je potrebno ljudi seznanjati ob vsaki priložnosti: poleg zborov občanov še na roditeljskih sestankih v šolah, predvsem na zborih občanov pa naj sodelujejo tudi predstavniki družbenopolitičnega življenja občine in predstavniki krajevnih skupnosti, ki so zajete v programu prvega referendumskega obdobja. Ljudje naj vedo, da gre za solidarnost, ki je bodo v naslednjem obdobju morda deležni sami. Pri solidarnosti pa, doslej delovni ljudje v naši družbi niso niti za trenutek pomišljali!

JB

ZAKAJ ŠE VEDNO NEZNOSEN SMRAD?

V zadnjem času je vse več pritožb in pikrih razprav na račun (ne)delovanja ptujske čistilne naprave. Zaradi neznosnega smrada, ki se razširja daleč naokoli, je bilo v zvezi s tem postavljeno tudi delegatsko vprašanje na družbenopolitičnem zboru SO Ptuj. Ta problematika pa je tudi predmet mnogih razprav raznih organov. Vse od pojasa smrada pa se s tem ukvarjajo tudi pri Izvršnem svetu SO Ptuj. Ferdo Vajngerl je med drugim zadalžen tudi za komunalno infrastrukturo, zato smo ga prosili za krajše pojasnilo v zvezi s to problematiko. Takole je dejal:

»Investitor objekta ptujske čistilne naprave so Dravske elektrarne Maribor. Ta objekt pa je seveda v sklopu izgradnje kompleksa hidroelektrarne Srednja Drava II. Takrat je bilo pogojeno, da se glede na akumulacijo ne morejo več odvajati odpadne vode mesta in okolice v Dravo. Zato smo se dogovorili za izgradnjo te čistilne naprave. Občina Ptuj je tukaj nastopila le kot sofinancer, ker je investitor DEM, za izvedbo in projekt pa je poskrbel mariborski Inženiringbiro. Gradbeno je bil objekt zaključen že lani, ko so pričeli z zagonskim obratovanjem, objekt pa v tehnološkem in delno tudi gradbenem smislu ni bil popoln. Pri tehnološkem principu biološkega čiščenja je prišlo do zasičenosti mulja,

Ptujska čistilna naprava v teh dneh, ko se okrog nje razširja neznošen smrad (foto M. Ozmeč)

predvsem pa zaradi tega, ker ni bila vzpostavljena glavna centrifuga, katere naloga je dehidrirati to blato. No, blato bi potem časno depozirali na določeno odlagališče.

To bi naj bil osnovni razlog za neznošen smrad. Zadeva pa ni tako enostavna, saj ne smemo pozabiti, da je investicijska vrednost naprave blizu osem starih milijard. Razlogov pa je vsekakor še več, med drugim tudi v ekonomskih odnosih med DEM in Inženiringbirom.

Smrad pa obstaja in občane to hudo moti, kako ste ukrepali?

»Ukrepali smo takoj. Z DEM smo se dogovorili za nujne ukrepe in smo v ta namen angažirali tudi pristojne inšpekcijske službe. V avgustu letos smo imeli razgovor na republiškem komiteju za prostorski razvoj in varstvo okolja. Ugotavljali smo določene vzroke za slabo stanje, predvsem pa usmerili aktivnost v to, da se pričnejo takojšnji ukrepi sanacije. Ta pa je v pristojnosti DEM, zato pričakujemo od njih, da bo sanacija čimprej rešena. Variante so že ponujene. Ko bodo napake odpravljene, bodo pričeli s poskusnim obratovanjem. Tudi sam sem se prepračil v ta neznošen smrad, zato se vsi zavzemamo, da bi problem čim prej rešili.

V sredo smo imeli razgovor z DEM, ostro smo intervenirali, ker se od avgustovskih usmeritev še nič ni realiziralo. Naša odločna in zadnja zahteva mora biti čim prej uresničena. Zahteva je enostavna, če pa ne bo uresničena, bomo ukrepali drugače.

M. Ozmeč

DELOVNA ORGANIZACIJA MERCATOR IZBIRA — PANONIJA PTUJ

Razvojna usmeritev v novem srednjeročnem obdobju 1981—1985

Mercator Izbira—Panonija zaposluje prek 1300 delavcev in je organizirana v tri temeljne organizacije in delovno skupnost. V letu 1979 je ustvarila 2,4 milijarde din celotnega prihodka, v letu 1980 pa je planiran celotni prihodek v višini okoli 3 milijarde din. Omenjeno realizacijo ustvarja v okviru 72 prodajal in 11 oddelkov blagovnice, s svojo veleprodajno mrežo pa pokriva potrebe lastne maloprodajne mreže in tudi velik del potreb Mercatorjevih delovnih organizacij na območju Severovzhodne Slovenije ter drugih kupcev.

Glede na to, da se izteka zadnje leto tekočega srednjeročnega plana, je dejavnost na področju priprave in sprejemanja planskih dokumentov za prihodnjih 5 let zelo razgibana. V mesecu juliju so bile sprejete smernice planov TOZD in elementi za samoupravne sporazume o temeljih plana za obdobje 1981—1985, v avgustu pa so o osnutkih temeljev planov razpravljale komisije za gospodarjenje in razvoj TOZD ter koordinacijske komisije za planiranje, sestavljene iz članov družbenopolitičnih organizacij TOZD. Temelji planov TOZD bodo sprejeti na referendumu v mesecu oktobru, tako da obstajajo realne možnosti, da bodo srednjeročni plani TOZD, delovne skupnosti in delovne organizacije kot celote sprejeti v mesecu decembru.

TOZD v sestavi DO Mercator Izbira—Panonija so si za naslednje petletno obdobje zastavile naslednje naloge:

Razvoj TOZD Maloprodaja bo tudi v bodoče usmerjen v družbeno racionalno in učinkovito preskrbo prebivalstva v mestu Ptuj in na območju krajevnih skupnosti celotne ptujske občine. Z dograditvijo nakupnega središča s površino 2400 kv. m na Zihnerlovi ploščadi v letu 1981 bo zagotovljena preskrba prebivalstva v novi stanovanjski soseski v Ptuj. V II. polovici srednjeročnega obdobja bodo stekla pripravljana dela za gradnjo nove blagovnice v Ptuj na desnem bregu Drave.

Poskrbljeno bo tudi za izboljšanje preskrbe prebivalstva v krajevnih skupnostih izven mesta Ptuja, pretežen del vlaganj pa bo usmerjen na območje manj razvitih skupnosti. V letu 1981 bo dokončana samopostrežna trgovina v Cirkula-

nah, poleg tega pa bodo do leta 1985 zgrajene še samopostrežne trgovine v Vidmu, Leskovcu, Hajdini, Podlehniku, Šikolah in Kidričevem, v Turnišču pa bo izvedena razširitev obstoječe prodajalne. Poleg povečanja zmogljivosti obstoječe maloprodajne mreže bo specializiranih več prodajal, najprej na področju tehnične, nato pa še na področju tekstilne in prehrabene stroke.

Na področju ožje specializacije tehničnega blaga bo prednostna naloga specializacija gradbenega materiala. Z zgraditvijo novega razstavno-prodajnega skladišča za te namene bodo ustvarjeni pogoji za sodoben način prodaje vseh vrst gradbenega materiala.

V prihodnjem srednjeročnem obdobju bo potrebno dati poseben poudarek razvijanju sodelovanja trgovine s potrošniškimi sveti. Predvsem se bo potrebno dogovoriti za način oskrbe prebivalstva v oddaljenih krajih, kjer oskrba ni zadovoljiva, vendar bi bila gradnja prodajalne popolnoma nerentabilna. Za razširitev tega problema bo potrebno pričeti z uveljavljanjem blagovnega prometa po privatnih osebah, pa tudi v obliki ambulantne prodaje.

Temeljna naloga TOZD Veleprodaja bo tudi v prihodnjem srednjeročnem obdobju nabava, skladiščenje in distribucija blaga tako malo prodajni mreži v okviru delovne organizacije, kot tudi ostalim DO, članicam SOZD Mercator na območju Severovzhodne Slovenije, skladno s cilji delovne organizacije Mercator Izbira—Panonija in koncepcijo razvoja grosistične mreže v okviru SOZD Mercator. Povečali bomo delež oskrbe proizvodnje in storitev dejavnosti z reprodukcijemskimi materialom ter razširili obseg poslovanja na področje poslovnega sodelovanja s kooperanti.

Skladiščne zmogljivosti kot eden osnovnih pogojev poslovanja trgovine na veliko so bile dograjene v tekočem planskem obdobju. Do leta 1985 bo zgrajeno še skladišče galanterije s površino 3500 kv. m, ob sodelovanju oddelka za ljudsko obrambo pa skladiščna hala za občinske blagovne rezerve. V prihodnje bo potrebno

skladišča še sodobneje opremiti, izpolniti tehnološko vskladiščenja in posodobiti notranje transportne poti.

Bodoči razvoj TOZD Zaščita bo temeljil na novih zmogljivostih, ki bodo pridobljene z izgradnjo proizvodnih in skladiščnih prostorov v Kidričevem. Investicija bo dokončana predvidoma v letu 1981; s tem pa bodo ustvarjeni pogoji za povečanje proizvodnje usnjene in tekstilne zaščitne konfekcije. Proizvodnja ima značaj malega gospodarstva in bo tako imela svoje mesto zagotovljeno v družbenem planu občine Ptuj za obdobje 1981—1985, saj bo razvoj malega gospodarstva prednostna dejavnost, ki jo bo potrebno razvijati. Povečane količine proizvodnje usnjene in tekstilne zaščitne konfekcije bo možno plasirati, saj obstaja velik primanjkljaj tovrstnih proizvodov na jugoslovanskem tržišču, ki se delno pokriva iz uvoza.

Posebno perspektivo ima razvoj modne konfekcije. Proizvodnja te konfekcije je locirana v novo adaptiranih prostorih na Ormoški cesti.

Na osnovi doseženih rezultatov in s tem usposobljena, si je delovna organizacija zagotovila pogoje, da se tudi v okviru SOZD Mercator še kvalitetneje in boljše organizira, predvsem na področju regije, ki jo pokriva. Mercator Izbira—Panonija ima kot nosilec razvoja trgovine v občini tudi posebno mesto v družbenem dogovoru o temeljih družbenega plana občine Ptuj za obdobje 1981—1985, o čemer je že in k bo tekla razprava.

Ob takem razvoju Mercator Izbira—Panonija upravičeno pričakuje, da bo našla svoje mesto tudi v dogovoru o skupnih temeljih plana za območje skupnosti podravskih občin v novem srednjeročnem obdobju, kjer bo opredeljena kot pomembno skladiščno in distribucijsko središče saj oskrbuje poleg ptujske maloprodajne mreže tudi Mercatorjeve delovne organizacije Slugo in Gornje Radgone, Univerzal iz Lendave, Potrošnika iz Lenarta, Ježo iz Šmarja pri Jelšah in Zarjo iz Ormoža.

Pripravi: Marjana OLSTRAK

PROGRAMI PRESEGAJO DOGOVORJENE MATERIALNE OKVIRE

Osnutke samoupravnih sporazumov o temeljih planov samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti za obdobje 1981—85, je izvršni svet skupščine občine Ptuj obravnaval na več sejah. Pri tem je ugotovil, da programi v predloženih osnutkih presegajo dogovorjene materialne okvire, ki so bili sprejeti v smernicah za pripravo družbenega plana občine Ptuj. V smernicah je namreč določeno, da lahko skupna poraba raste za 10 odstotkov počasneje kot raste družbeni proizvod.

Pri sestavljalcih osnutkov programov prav gotovo ni šlo za namerno nespoštovanje smernic, temveč so skušali velike potrebe na teh področjih prikazati v planih. Poleg tega pa izvršni svet tudi ugotavlja, da so nekatere večje prekoračitve posledica prenosov med občinskimi skupnostmi. To je še zlasti značilno pri skupnosti otroškega varstva. Prav zato je treba pri obravnavi in sprejemanju programov treba to upoštevati in ne obravnavati pavšalno vseh enako. Doseči moramo, da bodo upoštevane prednostne naloge in uresničeni zajamčeni programi, vendar v okvirih globalnih materialnih virov za skupno porabo.

Stališča, da investicij ni moč izvajati iz sredstev iz prispevne stopnje so v osnutkih planov v glavnem upoštevani. Kljub temu pa skupnosti zdravstva, socialnega skrbstva in kulture predvidevajo v svojih osnutkih programov sredstva za investicije tudi iz prispevne stopnje.

Skupnosti za izobraževanje in otroško varstvo pa načrtujejo izvedbo potrebnih investicij iz sredstev novega občinskega samoprispevka in z nadaljnjim združevanjem sredstev organizacij združenega dela za gradnjo objektov v šolstvu in otroškem varstvu. Izvršni svet SO Ptuj podpira predlagane virov financiranja investicij obseh skupnosti, saj je nujno center srednjega usmerjenega izobraževanja Ptuj v celoti dograditi (manjka še telovadnica, kuhinja in zaklonišča), prav tako so nujne širitve vrtcev zlasti jasličnih oddelkov.

V pripravah programov in osnutkov samoupravnih sporazumov o temeljih planov SIS družbenih dejavnosti je občinski izvršni svet vztrajal na dogovorjenih globalnih sredstvih iz smernic, zato so SIS predložile tudi zmanjšane programe v izračunih, ki zagotavljajo dogovorjeno rast. Pri tem pa SIS opozarjajo, da bo okrnjena dejavnost, predvsem pa onemogočene naložbe kot npr. knjižnica. Izvršni svet ugotavlja, da ni realnih možnosti povečanja globalnih materialnih okvirov, zato znova opozarja na nujnost selektivnega sprejemanja posameznih programov. To je nujno tudi zaradi predlaganih sprememb v solidarnostnih sredstvih, ki so predvidena iz skupnih programov le za tiste občine, ki so v celoti manj razvite.

Skupni programi, ki jih predlagajo republiške samoupravne interesne skupnosti so v rasti pretežno usklajeni z občinskimi. Neskladja so

STALIŠČA IZVRŠNEGA SVETA SO PTUJ

predvsem pri skupnih programih kulturne in telesnokulturne skupnosti Slovenije, kjer sredstva za dejavnost, predvsem pa za naložbe rastejo hitreje, kot so možnosti rasti v ptujski občini. Prav tako pa naš delež za skupne programe vpliva na delež, ki bo ostal za izvedbo občinskega programa.

Ugotovitve za SIS materialne proizvodnje

Izvršni svet ocenjuje, da je to področje v sedanjem srednjeročnem obdobju doseglo razmeroma velik napredek. To velja zlasti za stanovanjsko gradnjo, cestno infrastrukturo, požarno varstvo in razvoj, vzdrževanje in obnavljanje komunalnih objektov in naprav skupne rabe, za kar so bila vložena tudi velika sredstva organizacij združenega dela in občanov. Izvršni svet ocenjuje, da v novem srednjeročnem obdobju obseg sredstev za ta področja ne sme naraščati hitreje od rasti skupne in splošne porabe, t. j. za 10 odstotkov počasneje od rasti družbenega proizvoda, razen, če bi se odločili občani sami, da s samoprispevki še v večji meri prispevajo osebna sredstva za te namene. Izhajajoč iz tega, je izvršni svet dal k programom posameznih SIS naslednja mnenja in predloge:

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Ptuj naj ne načrtuje iz dohodka oz. čistega dohodka OZD višje stopnje kot 5,28 odstotka na osebne dohodke, ker bodo 0,72 %, po drugem predlogu celo 1 odstotek na isto osnovo dohodevale OZD za opremljanje stavnih zemljišč. V stopnji 5,28 % naj samoupravna stanovanjska skupnost upošteva tudi sredstva za gradnjo študentskih in dijaških domov ter usmeritev, da za solidarnostno financiranje gradnje stanovanj, namenjamo manjši delež kot v sedanjem srednjeročnem obdobju v korist deleža sredstev za stanovanjsko gradnjo, ki ostaja organizacijam združenega dela.

Zaradi še vedno zelo perečih problemov pri oskrbi s pitno vodo v novem srednjeročnem obdobju, naj samoupravna komunalna skupnost da prednost v razvoju vodovodnega omrežja na manj razvitih območjih, s poudarkom na sekundarni mreži, t. j. priključki gospodinjstvom. Zato bi v te namene obdržali sedanjost prispevno stopnjo 0,29 % od dohodka.

Za razvoj, vzdrževanje in obnavljanje komunalnih objektov in naprav skupne rabe pa izvršni svet ocenjuje, da so predloženi programi nekoliko prevrednoteni in bi za njihovo uresniči-

tev zadoščala prispevna stopnja 0,65 % namesto sedanje 0,80 % od osnove osebnih dohodkov. Na področju razvoja, vzdrževanja in obnavljanja komunalnih objektov in naprav pa ugotavljajo, da sporazum ne predpisuje novih obveznosti OZD, temveč prevzema le sedanjo obveznost za čistilno napravo v obliki povzanih kanalščine, ki so jo OZD sprejele leta 1977 v posebnim samoupravnim sporazumom, veljavnim do leta 1984.

Enota za upravljanje in razpolaganje s stavbnimi zemljišči pri samoupravni stanovanjski skupnosti načrtuje svoj program na 0,72 % po drugem predlogu pa 1 odstotni prispevni stopnji iz osebnih dohodkov v breme čistega dohodka. Glede na velike potrebe komunalnega opremljanja zemljišč v novih stanovanjskih naseljih in industrijskih conah, izvršni svet predloži podpira, ker ne gre za novo obveznost, temveč za prerazporeditev sredstev za stanovanjsko gradnjo.

Lokalna skupnost za ceste vključuje v svoj program za novo srednjeročno obdobje, republiške skupnosti za ceste, zgraditev prve faze obveznice v Ptuj, ker je to nujno za ublažitev sedanjih prometnih problemov v Ptuj. V ta namen se uvaja poseben samoupravni sporazum, ki pomeni novo obveznost organizacij združenega dela v višini 0,25 % od dohodka, medtem ko za izvedbo ostalih programov lokalne skupnosti za ceste in modernizacijo občinskih cest predlaga stopnjo 0,29 % od dohodka OZD. Glede na nove obveznosti za obveznico izvršni svet predlaga stopnjo 0,21 % od dohodka, to je enako stopnjo, kot je veljala v začetku sedanjega srednjeročnega obdobja.

Skupnost požarnega varstva zastavlja svoj program za novo srednjeročno obdobje na isti prispevni stopnji kot velja sedaj, t. j. 0,30 % od osebnih dohodkov. Izvršni svet meni, da to v sedanjem času presega realne možnosti in potrebe, zato predlaga znižanje sedanje stopnje za 0,13 % od dohodka organizacij združenega dela.

Razen pospeševanja razvoja kmetijstva, SIS za pospeševanje kmetijstva vključuje v svoj program tudi intervencije pri porabi hrane. Stopnja za združevanje sredstev se zato spremeni v enotno stopnjo 0,50 % od bruto osebnega dohodka, od tega bo nekaj nad polovico namenjeno za intervencije pri porabi hrane, kar je bilo tudi dogovorjeno v podravski regiji.

Kmetijska zemljiška skupnost predlaga svoj sporazum o temeljih planov le organizacijam združenega dela s področja kmetijstva, gozdarstva in vodnega gospodarstva ter krajevnim skupnostim. V smislu zakona o kmetijskih zemljiščih pa ne predvideva posebnih obveznosti teh podpisnikov za izvedbo programa, ki temelji pretežno na prispevku za spremembo namenosti kmetijskih zemljišč.

Povzetek pripravil: Ff

Izvajanje zakona o vojaški obveznosti

V mesecu juliju je začel veljati zakon o vojaški obveznosti, ki ga je sprejela skupščina SFRJ na seji Zveznega zbora, dne 26. junija 1980. Glede na zakon o vojaški obveznosti iz leta 1974 prinaša nekatere bistvene novosti zato je prav, da se s tem seznanijo vsi delovni ljudje in občani, da je vojaška obveznost sestavni del pravic in dolžnosti državljanov SFRJ.

Vojaška obveznost zajema vse državljane, ki imajo splošno delovno sposobnost in se pripravljajo za vodenje oboroženega boja in drugih oblik splošnega ljudskega odpora. Vojaška obveznost se sestoji iz naborne obveznosti, obveznosti služiti vojaški rok in obveznosti služiti v rezervnem sestavu. Ženske niso zavezane naborne obveznosti in obveznosti služenja vojaškega roka. Vojaška obveznost žensk zajema tudi vojaški pouk žensk, ki se v miru prostovoljno prijavijo in se pokličejo na vojaški pouk, ženske — vojaški obvezniki pa se kličejo na vojaške vaje, da se usposobijo za dolžnosti v oboroženih silah. Obveznost služenja vojaškega roka se izvaja v Jugoslovanski ljudski armadi, obveznost služenja v rezervnem sestavu pa v JLA in TO.

NABORNA OBVEZNOST

Naborna obveznost nastane v začetku koledarskega leta v katerem državljan SFRJ dopolni sedemnajst let starosti in traja do nastopa služenja vojaškega roka oziroma do 27. leta starosti. V času trajanja naborne obveznosti so naborniki s posamičnimi ali splošnimi (javnimi) povabi poklicani na zdravniške in psihološke preglede, na nabor in na služenje vojaškega roka. Na zdravniških in psiholoških pregledih in preiskavah se ugotavlja sposobnost za vojaško službo. Nabor se izvaja v osemnajstem letu starosti, na prošnjo nabornika pa se lahko opravi že v 17. letu starosti, v vojnih razmerah pa po odredbi predsednika SFRJ lahko gredo na nabor tudi ti-

sti, ki dopolnijo 16 let starosti. Nabor izvajajo naborne komisije, ki jo sestavljajo vojaške in civilne osebe. Na območju SR Slovenije bosta svoje članke v Naborno komisijo delegirali tudi občinska konferenca SZDL in občinska konferenca ZSMS. Naborna komisija na naboru ocenjuje sposobnost nabornika za vojaško službo in določa rod oziroma službo v kateri bo nabornik služil vojaški rok. Glede na zdravstveno sposobnost je nabornik na naboru lahko ocenjen kot sposoben za vojaško službo, omejeno sposoben, začasno nesposoben in nesposoben za vojaško službo. Nabornik, ki je ocenjen začasno nesposoben je ponovno klican na preglede in nabor in je lahko ocenjen kot začasno nesposoben le dvakrat in to do 26. let starosti, ko se mora pri tretjem naboru oceniti sposobnost za vojaško službo.

OBVEZNOST SLUŽITI VOJAŠKI ROK

Zakon o vojaški obveznosti opredeljuje enako trajanje služenja vojaškega roka v vseh vidih in rodovih JLA in traja petnajst mesecev, razen za tiste, ki so edini hranilci družine in traja za njih 12 mesecev. Za priznanje lastnosti edinega hranilca družine morajo biti istočasno izpolnjeni trije pogoji: da v družini s katero vojak živi v skupnem gospodinjstvu ali jo mora preživljati ni nobenega pridobitno zmožnega člana in če dohodek od kmetijstva ali drug prihodek ne presega zneska, ki ga določijo izvršni svet. Naborniki se praviloma napotijo na služenje vojaškega roka v koledarskem letu v katerem dopolnijo starost devetnajst let. Naborniki, ki so vpisani na fakulteto, drugo visoko ali višjo šolo se pošljejo na služenje vojaškega roka po končani šoli srednjega usmerjenega izobraževanja ali drugo srednjo šolo, če so dopolnili 18 let starosti. Ti naborniki se pošiljajo na služenje

vojaškega roka v dveh delih. Prvi del traja 12 mesecev in se naborniki napotijo po končani srednji šoli v mesecu oktobru, na drugi del, ki traja 3 mesece pa se napotijo po končani višji šoli ali visoki šoli, oziroma fakulteti, vendar najpozneje do konca leta v katerem dopolnijo 26 let starosti, oziroma 23 let starosti če ne opravi vseh izpitov določenih za prva dva letnika fakultete, druge visoke ali višje šole.

Nabornik, ki sam prosi, da bi bil poslan na služenje vojaškega roka, se napoti v treh mesecih po vložitvi prošnje, če v tistem letu dopolni 18. let starosti. Na služenje vojaškega roka se pošljejo naborniki do konca koledarskega leta v katerem dopolnijo starost 27 let. V kolikor naborniki izpolnjujejo predpisane pogoje se lahko napotijo na služenje vojaškega roka v šole za rezervne oficirje. Predlog kandidatov za šolo rezervnih oficirjev posreduje pristojen organ družbeno politične skupnosti.

Služenje vojaškega roka so oproščeni nesposobni za vojaško službo, tisti, ki pridobijo državljanstvo SFRJ z naturalizacijo, tisti ki pridobijo status aktivne vojaške osebe, in tisti, ki so končali šolo za notranje zadeve in bili najmanj tri leta miličniki. Pod določenimi pogoji se služenje vojaškega roka na prošnjo nabornika lahko tudi odloži. Zakon opredeljuje tudi primere, kdaj se služenje vojaškega roka prekine.

Predsedstvo SFRJ lahko skrajša vojaški rok do tri mesece za posamezne letnike in kontingente vojakov, če ocenijo, da to dovoljujejo interesi obrambe države in bojna pripravljenost JLA, zvezni sekretar za ljudsko obrambo pa lahko skrajša vojaški rok pod enakimi pogoji do 30 dni. Skrajšanje ne velja za vojaške, ki so neopravičeno zamudili na služenje vojaškega roka, ali so med služenjem vojaškega roka samovoljno odšli iz enote, v kolikor je ta zamuda ali samovoljna odstranitev daljša od štiriindvajset ur.

Konec prihodnjice

Predsedstvo SFRJ odlikovalo 19 občanov občine Ptuj

Predsedstvo SFRJ, je z ukazom št. 45, z dne 1. avgusta 1980 odlikovalo 19 zaslužnih občanov občine Ptuj.

Z REDOM ZASLUG ZA NAROD S SREBRNIMI ŽARKI je odlikovana dr. Jožica SUHADOLNIK, Zdravstveni center Ptuj—Ormož, TOZD Zobozdravstvena služba Ptuj.

Z REDOM DELA Z ZLATIM VENCEM so odlikovani: Franc DONAJ in Magda Lešnik, krajevna skupnost Jože Potrč Ptuj; Danilo MASTEN, Občinski svet ZSS Ptuj in Rudolf Novak, krajevna skupnost Olge Meglič Ptuj.

Z REDOM REPUBLIKE z BRONASTIM VENCEM sta odlikovana: Hazir TURTULI in Franc SKRT, krajevna skupnost Jože Potrč Ptuj.

Z REDOM ZASLUG ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO so odlikovani: Milan IVEZIČ in Štefan VETRIČ, krajevna skupnost Bratje Reš Ptuj; Franc OBRAN, krajevna skupnost Goršnica; Dušan RANKOVIČ, krajevna skupnost Jože Potrč Ptuj; Franc SIMEONOV in Hugo ŠNEBERGER, krajevna skupnost Desternik.

Z REDOM DELA S SREBRNIM VENCEM so odlikovani: Alojz FE-GUŠ, krajevna skupnost Goršnica; Franci GOLOB, krajevna skupnost, Jože Potrč Ptuj; Karel RAJNIS, Temeljno javno tožilstvo v Mariboru enota v Ptuj; Ignac REBERNAK, krajevna skupnost Bratje Reš Ptuj in Franc ROJKO, krajevna skupnost Gajena.

Z MEDALJO ZASLUG ZA NAROD je odlikovan: Jože KOSEC, krajevna skupnost Kidričevo.

Odlikovanja SFRJ je na slovesnosti, ki je bila v skupščinski dvorani na magistratu v Ptuj, 24. septembra 1980 izročil predsednik skupščine občine Ptuj, dr. Cvetko DOPLIHAR.

FB

70-letnica Borisa Zihlerla

V letošnjem letu, v letu, ko smo se z neizmerno bolečino v srcu poslovili od tovariša TITA, vendar odločni in ponosni, da nadaljujemo po Titovi poti, da gradimo in utrjujemo Titovo Jugoslavijo, v tem letu se spominjamo tudi številnih revolucionarjev, ki so rasli in delovali s Titom in ob Titu. Spominjamo se 70-letnice življenja in dela Edvarda Kardelja, ki je bil ob tovarišu Titu eden najpomembnejših snovalcev samoupravnega socializma, spominjali smo se 70-letnice revolucionarja Toneta Tomšiča in svečano smo proslavili 80. obletnico rojstva Mihe Marinka, ki je edini še fizično prisoten med nami.

Te dni pa se spominjamo 70-letnice rojstva revolucionarja in znanstvenika BORISA ZIHERLA, ki je pripadal vrhu Titove in Kardeljeve generacije. Krajevna skupnost v Ptuj, na območju, kjer iz leta v leto nastaja novi del Ptuja, s ponosom nosi ime Boris Zihlerl, zato tudi ni čudno, da v tej krajevni skupnosti pripravljajo prireditve, s katero bodo počastili spomin na Borisa Zihlerla, ki je skupaj s Kardeljem in Kidričem znal marksistično teorijo vnašati v revolucionarni boj delavskih množic Slovenije in Jugoslavije.

Boris Zihlerl je svojo revolucionarno pot najtesneje povezal s preučevanjem in razvijanjem marksistične teorije. Kljub trdemu revolucionarnemu delu v obdobju najtežje ilegale, kljub preobličju političnih nalog v času NOB, si je znal pridobiti ogromno teoretično znanje in to znanje je znal uporabiti v družbeni praksi, ki mu je navdihovala nova spoznanja za krčev nadaljnjih poti razvoja. Vsa leta po osvoboditvi je opravljal vrsto najodgovornejših družbenopolitičnih dolžnosti, vendar se je predvsem posvečal teoretičnemu in znanstvenemu delu kot redni univerzitetni profesor, kot član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, kot sodelavec mnogih znanstvenih in kulturnih ustanov. Bil je učitelj generacij revolucionarjev in teoretikov, neizprosen in nepopustljiv v načelnih teoretičnih vprašanjih, vendar človeško tople, skromen in razumevajoč.

Predvsem je Boris Zihlerl odločno in povsod zagovarjal resnico. Kaj je menil o tem, naj za ilustracijo citiramo nekaj stavkov iz njegovega dela „O nekaterih aktual-

nih vprašanjih socializma,“ ki je izšlo leta 1959:

„Na neresnicah in lažeh se ne more in ne sme graditi politika revolucionarnega delavskega gibanja, in sicer predvsem iz treh razlogov:

Prvič, na izmikanju dejstvom, na njihovem preobračanju ali celo popolnem pretvarjanju ni mogoče niti izvajati niti graditi znanstveno utemeljene, dosledne in uspešne strategije in taktike. Revolucionarno vodstvo, ki ne računa za dejstvi ali jih celo v svojih glavih prilagaja ustrezno svojim željam, mora

slej ali prej doživeti resen neuspeh....

Drugič, laž v politiki, ki gre vedno roko v roki z uradno hinavščino, učinkuje na delovne množice v smislu njihove demoralizacije in dezorganizacije. Iz vsakdanje prakse je znano, kakšno škodo lahko povzroči političnemu stanju v nekem kraju ena sama časopisna vest, če postane ljudstvu očitna njena popolna neresničnost....

Tretjič, laž, potvarjanje in podtikanje v načelnih vprašanjih politike — vse to otežkoča ali celo onemogoča razlikovanje resničnega od lažnega; to ruši zaupanje delovnih množic v njihovo vodstvo, ki lahko izgubi v najboljših usodnih trenutkih podporo teh množic....

Tak je bil Boris Zihlerl, ki mu je bilo tuje in nepotrebno globokomno leporočje, saj je vedno hotel ljudi vzgajati za praktično revolucionarno dejavnost, vendar vedno kristalno jasen in trden v teoretičnih ocenah.

FF

Slikarsko razstavo Antonije Kerbler je odprl Andrej Sajko

Na slavnosti seji je govoril Vili Angel predsednik sveta KS

foto: Stojan Kerbler

ŽE 4. KRAJEVNI PRAZNIK NA PTUJSKI GORI

V spomin na delovanje ciklostilne tiskarne

V prejšnji številki Tednika ste lahko prebrali zakaj so si ptujskogorčani izbrali prav 21. september za svoj krajevni praznik. Le tega slavijo v spomin na delovanje ciklostilne tiskarne, ki je ob koncu druge svetovne vojne zapolnjevala vrzel na področju tiskane partizanske besede.

Pred štirimi leti je bila slovesnost pred spominsko ploščo pri nekdanji tiskarni v Stogovcih, letos pa so se vse prireditve odvijale na Ptujski gori. Osrednja slovesnost je bila v nedeljo v prostorih osnovne šole. Program praznovanj pa je potekal od petka do nedelje zvečer.

Ptujsko goro poznajo zlasti tomarji, ki ob cerkvenih praznikih zahajajo v ptujskogorsko cerkev, ki je pravi biser gotike in je znana povsod po svetu. Le redki pa poznajo vsakodnevne težave in probleme te krajevne skupnosti. Na Ptujski gori je mnogo težav in potreb. Žal pa malo denarja. Prav zato Ptujska gora v razvoju le počasi stopa naprej, stopinjo za stopinjo. Več kot polovica krajevne skupnosti leži v resnično pravih Halozah, kjer je gospodarski razvoj močno v zaostanku. V krajevni skupnosti sta le dve trgovini, ena je na nekdanjem trgu pod cerkvijo in se tako krajani precej zasopljajo preden pridejo na trg. Imajo tudi pošto, šolo, gasilski dom in gostilne, to pa je tudi vse. Drobna obrt je tudi v teh krajih popolnoma izumrla. Ena tretjina je ostarelih krajanov, haloški hribi pa se nenehno praznijo.

Ceste, ki povezujejo vas z vasio, krajevna skupnost se neka-ko ureja, težave so s cesto na Janžki vrh, kjer vsako neurje ves gramoz in trud vsake odnese v dolino. Zelo slabe so ceste, ki jih vzdržuje lokalna skupnost za ceste, zlasti cesta Ptujska gora — Slape, za katero je cestni inšpektor že izdal odločbo, da mora biti

popravljena do 15. septembra, je pa še vedno pravo vodno korito. Nič kaj ne zaostaja tudi cesta Podložje — Medvedce, ki je na nekaterih mestih pravo jezero tudi v sušnem obdobju. To cesto navadno popravijo takrat, ko avtobusno podjetje Certus odpove vožnjo avtobusa. To pa je tudi vse kar lahko krajanom Podlož, Medvedce in Sestrč vzamejo. Trgovino so tako že zaprli, česa drugega pa v teh krajih niso imeli. Tako se sedaj tudi po kruh vožnjo šest in več kilometrov daleč.

Krajevni samoprispevek, ki so ga izglasovali, bodo v naslednjih petih letih porabili za modernizacijo cest, za vzdrževanje makadamskih cest, mostov, urejanje pokopališča, v programu pa imajo tudi gradnjo večnamenskih prostorov. So nezadovoljni, saj jih samoupravne interesne skupnosti pri planiranju niso kodovali kako zaje. S trgovino podjetjem Mercator — Izbirna — Panonija Ptuj pripravljajo sporazum za gradnjo večnamenskega objekta. Pravgotovo bi morali razumeti, da je krajevna skupnost Ptujska gora v razvoju daleč zadaj in bi v naslednjem srednjeročnem obdobju morali vsaj nekaj nadoknaditi.

Šola je bila sicer v letu 1978 obnovljena, pogoji učiteljev in učencev so se izboljšali, ni pa še urejena šolska okolica in ni telovadnice. V tem šolskem letu imajo na Ptujski gori 74 učencev in pet učiteljev, v prvem razredu jih je dvajset, v ostalih pa od 13 do 14. En oddelček imajo tudi v podaljšanem bivanju. Učenci, morda pa tudi njihovi starši, kaj radi izrazijo želje, da bi se tudi bližnji učenci vozili v šolo z avtobusom. Učenci iz Podlož se res vozijo, za bližnje pa to verjetno ne bo kmalu mogoče. Stanovanjska vprašanja učiteljev so trenutno rešena, če pa bi morali

zaposliti novo delovno silo pa ji stanovanja ne bi mogli ponuditi, prav zaradi tega bo potrebno v prihodnje misliti tudi na gradnjo stanovanj.

Sedaj pa namenimo nekaj besed še krajevni prazniku. V petek dopoldan je bil kros pionirjev osnovne šole Ptujska gora. Med mlajšimi pionirji je zmagal Mirko Podbrežnik, med starejšimi pa Ivan Brglez. V soboto je bilo lovsko strelsko tekmovanje in otvoritev razstave slik amaterske slikarke Antonije Kerbler. Razstava je bila v avli šole Ptujska gora, ogledalo pa si jo je precej prebivalcev, ki so bili nad slikami zelo navdušeni in so se vpisali tudi v knjigo obiskovalcev.

Kot že rečeno je bila osrednja slovesnost v nedeljo. Na slavnosti seji skupščine krajevne skupnosti in DPO Ptujske gore je govoril Vili Angel, predsednik sveta krajevne skupnosti, v kulturnem programu pa so nastopili pionirji Osnovne šole Ptujska gora, mladinci iz KS, harmonikar Dušan Erbus, moški pevski zbor DPD Svoboda iz Majšperka ter tamburaški orkester tega kraja.

Za aktivno in prizadevno delovanje v KS so priznanja krajevne skupnosti prejeli: Vili Angel, Albert Krapež, Andrej Sajko, Blaž Vuk in Karl Robar, pohvale pa: Radio klub Ptuj — sekcija Ptujska gora, ekipa gasilsko tehnične enote pri civilni zaščiti, organizacija rdečega križa za organizacijo krvodajalskih akcij, pionirska organizacija OŠ Ptujska gora, moški pevski zbor iz Majšperka, tamburaški orkester iz Majšperka, Marija Novak, Lidija Mally, Marija Krapež, Ignac Drevenček, Marija Božič, Alojz Dajnk, Jože Medved, Janez Gajser, Stanislav Krajnc in Anton Peinkher.

V nedeljo popoldan je bil še

kros mladincev in mladink. Med mladinkami je zmagala Valerija Verdenik iz Slap. Prvo uvrščeni športniki so prejeli pokale, drugi in tretji pa diplome. Merjenje športnih moči je pritegnilo tudi starejše in so tako na 600 metrov tekli tudi moški starejši od 35 let. Prvi je bil Štefan Mally, drugi pa Vili Angel. Popoldan je za veselo razpoloženje in dobro voljo skrbel ansambel Tornado, čas pa so si krajšali še z družabnimi igrami. V ekipnem tekmovanju mladincev pri vleki vrvi je zmagala ekipa Ptujske gore. Tudi to tekmovanje je potegnilo za sabo starejše, zmagala je ekipa Ptujska gora 3.

Sicer pa je bilo na slavu na Ptujski gori ljudi toliko kot že dolgo ne. Celotno miz in stolov so pripravili premalo in so jih morali prinesiti še zraven. Vzdušje je bilo resnično prijetno, saj so se jim pridružili še izletniki iz Savinjske doline. Zal pa moram tudi tu napisati, da se od vablenih gostov družbenopolitičnega življenja občine Ptuj slovesnosti ni udeležil noben predstavnik.

N. Kotar

AKCIJA NNNP OD SEPTEMBRA DO JUNIJA

Akcija Nič nas ne sme presenetiti 80 — 81 bo trajala v ormoški občini od septembra letos do junija prihodnjega leta. Politični usmerjevalec akcije je občinska konferenca SZDL, nosilci pa Komite za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samoznačilo. Izvršni svet s svojimi poverjenosti ter svet za LO in DSZ. Akcija bo potekala po vseh krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah ormoške občine. Seveda bodo osrednje aktivnosti potekale v naslednjem letu, poleg teh pa akcija zajema še številne druge aktivnosti. Tako je potrebno takoj pristopiti k urejanju dokumentacije, saj še vedno niso razčiščene obveznosti posameznih občanov, v naslednji

ORMOŽ

fazi je potrebno preizkusiti sistem obveščanja in mobilizacije, posebno pozornost je potrebno posvetiti izobraževanju predvsem na področju družbene samozasčite, pristopiti je potrebno k urejanju teritorija, zagotavljanju virov pitne vode in ustrezno pripraviti vse materialne vire, ki bi bili potrebni v morebitnih posebnih razmerah. Seveda je vse to tudi pogoj za uspešno izvedbo samih zaključnih aktivnosti v akciji NNNP 80—81.

JB

PREDNOSTNA LISTA

Na osnovi 27. člena Pravilnika o pogojih za dodeljevanje stanovanj, zgrajenih ali kupljenih s sredstvi sklada za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu (Ur. Vestnik občin Ormož in Ptuj št. 6/76)

OBJAVLJA

Izvršni odbor Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Ptuj na osnovi V. javnega natečaja, ki je bil objavljen v TEDNIKU št. 26, dne 2. julija 1980 in sklepa Izvršilnega odbora z dne 18. septembra 1980 naslednjo

PREDNOSTNO LISTO

ZA PRIDOBITEV PRAVICE DO SOLIDARNOSTNIH STANOVANJ

A. PROSILCI, KI SO PRIDOBILI PRAVICO:

I. MLADE DRUŽINE:

	D. št.	Točke	Stanov.	Zaposlitev
1. MIKOLIČ Jerica	4	156	2-sobno	Elektronika-Agis
2. PURG Drago	3	152	1-sobno	TGA
3. VARJACIČ Janko	3	142	1-sobno	Zav. TRIGLAV-VARTEKS
4. ŽINKO Franc	3	142	1-sobno	TGA
5. VINDIŠ Janko	3	137	1-sobno	TAM-SVATY
6. ŽIZEK Franc	3	132	1-sobno	TAM MB. Elektrokovina
7. BRENKOVIČ Janez	3	127	1-sobno	TAM — Zdrav. dom Maribor
8. MARKEŽ Anton	3	127	1-sobno	AGIS-Zdrav. center
9. ŽGEČ Branko	4	125	2-sobno	PEKO-TGA
10. TOPLAK Irena	3	122	1-sobno	MIP — INEX LIFAM
11. MILOŠIČ Jože	3	117	1-sobno	MIP — Dom upokojevcy
12. VERDENIK Dragica	3	117	1-sobno	PTT — Zdrav. center
13. BREZNIK Zvonko	3	112	1-sobno	AGIS — GORENJE
14. JAKOB Jurij	3	112	1-sobno	KB — ŽG
15. MUZEK Jože	3	112	1-sobno	Km. podj. — ELEKTROKO.
16. HADLER Milan				
17. DERNIKOVIČ Ivo	3	107	1-sobno	TGA — SO Ptuj
18. HORVAT Radomir	4	106	2-sobno	KK — MIP
19. JURGEČ Franc	2	103	1-sobno	PTT — LABOD
20. ŠMIGOC Sonja	3	102	1-sobno	SVTK Celje — Vzgoj. var. zav.
21. BRATUŠEK Danica	3	102	1-sobno	Zdrav. center — MIP
22. BUKOVIČ Janez	3	97	1-sobno	MIP — IMP
23. SKOK Ivan	3	97	1-sobno	TGA —
24. KOVACIČ Ivan	3	92	1-sobno	AGIS — VVZ
25. KRAJČIČ Olga	3	92	1-sobno	OLGA Meglič — GRADIS
26. ČERNENŠEK Branko	4	91	2-sobno	KK — MIP
27. PURG Anica	4	91	2-sobno	GORENJE — KK
28. LEVANIČ Ljubimka	2	88	1-sobno	MIP — PP
29. MLAKAR Anica	3	82	1-sobno	Bolnica-AGROTRANSPORT
30. ORNIK Janez	4	81	2-sobno	MIP — MIP
31. ŠTUMBERGER Štefka	3	80	1-sobno	TAM — TAM
32. LOZINŠEK Franciška	3	77	1-sobno	DELTA — Carinarnica MB.
33. PEŠL Miran	3	77	1-sobno	AGIS — PRIMAT
34. PLOHL Snežana	3	72	1-sobno	TGA — VVZ Kranj
35. ILJAŽ Marija	3	57	1-sobno	Bolnica-AGIS
				PTT — GF Maribor

II. DRUŽINE Z NIZKIMI OSEBNIMI DOHODKI:

1. VUČAK Antonija	Ob Studenčnici 13	2	188	1-sobno	ELKO Maribor
2. GAŠPARIČ Irena	Frasova 5	2	188	1-sobno	DELTA
3. PETROVIČ Marija	Trdobojci 53	2	183	1-sobno	MIP
4. KNAUS Jelka	Kidričevo 39	2	178	1-sobno	RADIO TEDNIK
5. SVENŠEK Marija	Kicar 54	4	171	2-sobno	Kom. podj.
6. Frangeš Anica	Breg 11 Majšperk	5	17	3-sobno	Elektronika Gorenje
7. Voda Marija	Zagrebška 69/a	3	168	2-sobno	Gostilna Valek Tezno
8. Muršič Marija	Sakušak 49	3	167	2-sobno	Petovia Ptuj
9. Kozic Marija	Kidričevo 64	4	166	2-sobno	Delta Ptuj — Mura
10. Kajzersberger Vera	Jadranska 4	4	166	2-sobno	Agis Ptuj
11. Molik Jože	Zg. Velovlak 4	4	166	2-sobno	Agis Ptuj
12. Gašević Vlado	Majšperk 72	3	157	2-sobno	Elektrotehna
13. Kozel Majda	Miklošičeva 2	3	157	2-sobno	Vinko Reš
14. Lenart Marjan	Pacinj 34/a	4	156	2-sobno	ŽG TOZD za vzdrževanje Ptuj
15. Ivančič Jožica	Placarovi 16	2	153	1-sobno	Gostilna Lužnik
16. Kuret Andreja	Kidričevo 6	2	153	1-sobno	KK Ptuj
17. Biškop Števan	Trnovska vas 35	3	153	2-sobno	PIK Maribor
18. Hostnik Milan	Dornava 6	3	152	2-sobno	Komunalno podjetje Ptuj
19. Šuen Vladimir	Mezgovci 46	3	151	2-sobno	Agis Ptuj
20. Emeršič Matilda	Gregorčičev dr 4	3	147	2-sobno	Zdravstvena šola Ptuj
21. Maroh Danica	Hrvatski trg 4	2	143	1-sobno	Predelnica
22. Vidovič Andrej	Sp. Leskovec 11	2	143	1-sobno	Keramika in pečarstvo Maribor
23. Ferš Radovan	Draženci 48	3	142	2-sobno	LIK Savinja
24. Jelen Ivan	Zagrebška c 23	3	142	1-sobno	TAM Maribor
25. Fridl Katica	CM dr 15 Ptuj	4	141	2-sobno	Bolnica Ptuj
26. Skok Danilo	Lackova ul 4	4	141	2-sobno	Agis Ptuj
27. Janžekovič Marija	Stojnci 101	2	140	1-sobno	Agis Ptuj
28. Bračič Rudolf	Ložina 27	2	138	1-sobno	Agis Ptuj
29. Polanec Franc	Budina 48	2	138	1-sobno	Elektrokovinar
30. Zdravec Majda	Kidričevo 8	2	138	1-sobno	Frizerski salon Puž
31. Slaček Anton	Aškerčeva 10	3	137	2-sobno	TAM Maribor
32. Šmigoc Anica	Pobrežje 117	3	137	2-sobno	Olga Meglič Ptuj

33. Fajt Angela	Cesta Olge Meglič 13	5	135	3-sobno	Opekarna Ptuj
34. Vajzman Klara	Novinci 17	2	135	1-sobno	Delta Ptuj
35. Gregorec Marija	Aškerčeva 14	2	133	1-sobno	Elektronika Gorenje
36. Kocmut Marina	Kidričevo 63	2	133	1-sobno	GTP Pohorje
37. Toš Marija	Aškerčeva 14	2	133	1-sobno	Merkur Ptuj
38. Muršec Jože	Jiršovci 8	3	132	2-sobno	Vodno gospod. pod. Maribor
39. Trstenjak Milena	Muršičeva 2	2	132	1-sobno	Zarja Ormož
40. Zajšek Ana	Majski vrh 5	3	132	2-sobno	Bolnica Ptuj
41. Rakuša Brigita	Sela 37	4	131	2-sobno	MIP Ptuj
42. Dominc Marija	Kungota 60	2	128	1-sobno	Gumarna Maribor
43. Pihler Marija	Grajska 2	2	128	1-sobno	TAM Maribor
44. Simonič Marija	Dornava 1/a	2	128	1-sobno	Elektrovina
45. Maroh Janez	Rogozniška 21	2	127	1-sobno	Gradis
46. Murko Drago	Dolič 6	3	127	2-sobno	Agis Ptuj
47. Bražević Vladimir	Trg svobode 2 Ptuj	4	126	2-sobno	TAM Maribor
48. Mohorko Marjana	Mlinska 16	4	126	2-sobno	KK Ptuj
49. Djurasek Alenka	Trg svobode 2 Ptuj	2	123	1-sobno	Agis Ptuj
50. Gošnjak Jožica	Sobetinci 45/b	2	118	1-sobno	Komunalno podjetje Ptuj
51. Matič Marica	Slovenski trg 4	2	118	1-sobno	Agis Ptuj
52. Penko Sonja	Trg svobode 3 Ptuj	2	118	1-sobno	KK Ptuj
53. Flajšman Stanko	Vintarovi 33	3	117	2-sobno	Elko Maribor TOZD Ptuj
54. Belšak Viktorija	Zeleni kova 2	2	113	1-sobno	MIP Ptuj
55. Bezjak Dragica	Dolane 20	2	113	1-sobno	Agis Ptuj
56. Jugovec Marija	Stojnci 74	2	113	1-sobno	MIP Ptuj
57. Žerak Magda	Kidričevo 34	2	113	1-sobno	Bolnica Ptuj
58. Panič Franc	Murkova 7	4	111	2-sobno	Gradis
59. Furek Milena	Potrčeva 13	2	108	1-sobno	Petrol
60. Ivanuša Ivanka	Panonska 5	2	108	1-sobno	Delta
61. Zavec Srečko	Velika Varnica 70	2	108	1-sobno	KK Ptuj
62. Jamšek Sonja	Žetala 13	3	107	2-sobno	TAM Maribor
63. Rabuza Barbara	Aškerčeva 11	2	105	1-sobno	MTT Maribor
64. Maroh Kristina	Prešernova 27	2	103	1-sobno	MIP Ptuj
65. Vidović Silva	Potrčeva 50/a	3	102	2-sobno	Agis Ptuj
66. Černivec Albina	Vodnikova 4	4	101	2-sobno	MTT Maribor
67. Korošec Karel	Na hribu 2	4	101	2-sobno	TAM Maribor
68. Hazemali Marija	CMD 6 Ptuj	5	95	3-sobno	Javno pravobranilstvo
69. Šterman Milena	Orešje 5	2	93	1-sobno	MIP Ptuj
70. Čebek Marija	Grejana 19	3	92	2-sobno	Frizerstvo Horvat
71. Gomilšek Cvetka	Tomšičeva 30	3	92	2-sobno	KK Ptuj
72. Horvat Danica	Lackova 8	3	92	2-sobno	TAM Maribor
73. Ovčar Lidija	Stanečka vas 5	4	86	2-sobno	MIP Ptuj
74. Hrenko Lidija	Dravska ul 3	2	83	1-sobno	GP Drava Ptuj
75. Čeh Franc	Tibolci 5	3	82	2-sobno	Cestnik Matevž
76. Maroh Drago	Majski vrh 12	3	82	2-sobno	Agis Ptuj
77. Golob Anica	Podvinci 23	2	78	1-sobno	TAM Maribor
78. Jankovič Miroslav	Kidričevo 13/a	3	42	2-sobno	TGA Kidričevo

B. PROSILCI, KI NISO PRIDOBILI PRAVICE (manj kot 40 točk)

1. Sernc Vinko	Znidaričeva nab. 8	32 točk
2. Plajšek Mitja	Arnuša ul 3	37
3. Veber Janez	C Kurirjev NOB 40	17
4. Purgaj Franc	Murnova 1	17
5. Bernhard Borut	Hercegovca 3	32
6. Habjanič Simon	Gajzerjeva 13	17
7. Čuš Stanko	Polensak 6/a	22
8. Plohl Ivan	Dolane 9/a	3
9. Standerker Zinka	Prešernova 7	
10. Gajzer Janez	Preša 31	
11. Šijanec Anica	Ormoška 19	
12. Stopinšek Marija	Potrčeva 50/a	
13. Veselko Silva	Cankarjeva 16	
14. Vesenjak Dušica	Gorišnica 36	
15. Tomažič Marija	Gorišnica 42	
16. Fridl Majda	Kajuhova 3	
17. Koletnik Helena	Gregorčičev dr 13	
18. Mar Slavko	Bratoncečice 16	
19. Šeruga Lovrenc	Rucmanci 6	
20. Plemeniti Josip	Zloganje 19	
21. Novak Alojz	Svetinci 30	
22. Vrhovšek Anica	Lancova vas 27	
23. Kovačič Milica	Stojnci 90	
24. Znidarič Marija	Markovci 33/a	
25. Levičnik Bernarda	Trstenjakova 16	
26. Čondić Ivanka	Aškerčeva 10	
27. Marinič Daniel	Dolena 8	
28. Lukačič Branko	Bodovci 10	
29. Ogrizek Marija	Jadranska ul 10	

POSEBNI POGOJI:

1. Če bo z zakonom predpisana lastna udeležba prosilca za solidarnostno stanovanje kot pogoje za pridobitev stanovanjske pravice na solidarnostnem stanovanju, bodo morali upravičenci do solidarnostnih stanovanj po tej prednostni listi pred vselitvijo v stanovanje plačati odgovarjajoči znesek lastne udeležbe, določen v skladu z zakonom in samoupravnimi akti Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Ptuj ter skleniti posebno pogodbo o vračilu lastne udeležbe.

2. Če bo z zakonom ukinjeno formiranje solidarnostnih sredstev za solidarnostne kategorije mladih družin bo o pravicah te kategorije solidarnostnih upravičencev ponovno odločal pristojni organ Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Ptuj ter sprejel ustrezne sklepe v skladu z zakonom.

PRAVNI POUK:

Prosilci za solidarnostna stanovanja, ki smatrajo, da točkovanje ni izvedeno v skladu s pravilnikom in natečajem lahko vložijo ugovor v roku 15 dni po objavi prednostne liste. Ugovor mora biti pismen ter se vložiti na naslov: SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE PTUJ, OSOJNI-KOVA ul. 1.

Izvršni odbor

Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Ptuj

SIS DRUŽBENIH DEJAVNOSTI

Medsebojni prenos

Samoupravne interesne skupnosti občine Ptuj so pri načrtovanju nalog in sredstev za obdobje 1981—85 upoštevale tudi vse medsebojne prenosne naloge, ki so naslednje:

— iz zdravstvene skupnosti so prenesli naloge v zvezi z nadomestili osebnega dohodka med porodiškim dopustom na skupnost otroškega varstva;

— iz izobraževalne skupnosti so prenesli naloge »mala šola« prav tako v skupnost otroškega varstva;

— iz republiške zveze skupnosti otroškega varstva so prenesli na občinsko skupnost otroškega varstva naloge v zvezi z dodeljevanjem otroških dodatkov delavcem, upokojevcem in kmetov;

— iz skupnosti za zaposlovanje so prenesli na zdravstveno skupnost naloge v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem začasno nezaposlenih oseb;

— iz skupnosti socialnega skrbstva so prenesli na zdravstveno skupnost opravljanje del za zdravstveno zavarovanje;

— iz skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja so prenesli na na zdravstveno varstvo opravljanje del za zdravstveno varstvo upokojevcem.

Velja posebej poudariti, da vse samoupravne interesne skupnosti niti niso upoštevale določil v smernicah in niso uskladle svojih programov z materialnimi možnostmi. Po sedanjih materialnih okvirih bi lahko sredstva za skupno porabo rasla po povprečni letni stopnji 5,2 %, po predloženih osnutkih programov SIS družbenih dejavnosti pa bi morala rasti po 5,6 % letni stopnji, če bi upoštevali variantne predloge pa celo po 5,9 odstotni rasti letno.

To bo prav gotovo nemogoče uresničiti, saj že vsi dosednji plani temeljijo na predvidevanju, da bo družbeni proizvod v naslednjem planskem obdobju rasel v občini okoli 5,7 odstotka letno, vendar bo po sedanjih ocenah rast znatno nižja, okrog 4,5 %; zato bo temu ustrezno treba tudi prilagoditi predloge planov in drugih planskih dokumentov.

F

OTROŠKO VARSTVO

Potrebe in možnosti

Osnutek samoupravnega sporazuma o temeljih plana skupnosti otroškega varstva občine Ptuj za obdobje 1981 do 1985, je bila osrednja tema razprave na nedavni skupščini delegatov zbora uporabnikov in izvajalcev, ki si je šele po 35 minutah čakanja zagotovila potrebno večino delegatov za sklepčnost. Omenjeni samoupravni sporazum opredeljuje program te dejavnosti in obveznosti do nalog skupnega programa družbenega varstva otrok v SRS, temelji pa na analizi razvojnih možnosti, ki jih je skupščina skupnosti otroškega varstva sprejela že v preteklem letu. Po tem osnutku občinskega programa je predvidena širitev dejavnosti za 450 otrok, za kar bi bilo potrebno združevati sredstva po povprečni letni stopnji 7,4 odstotka, z vključitvijo male šole in otroškega dodatka, ki sta novi nalogi, pa po povprečni stopnji 8,9 odstotka letno. Za to varianto je značilno, da ni usklajena s povprečno letno stopnjo rasti, ki je določena 5,2 odstotka za vsa interesna področja družbenih dejavnosti.

Tako so bili z osnutkom tega samoupravnega sporazuma delegati seznanjeni že z variantnim predlogom, ki predvideva znatno manjšo širitev vzgojno-varstvenih zmogljivosti v ptujski občini in

sicer le za 288 otrok, ki bi dobili svoj prostor v novem vrtcu, ki bo zgrajen na območju KS Boris Zihler, pri Lovrencu kjer bi adaptirali ustrezeni prostor in v dveh varstvenih družinah. Ta program je brez novih nalog tudi usklajen z dovoljeno rastjo 5,2 odstotka, z novimi nalogami (mala šola in otroški dodatek) pa je povprečna letna stopnja 8,3 odstotka. Obe novi nalogi, ki jih je skupnost otroškega varstva prevzela od izobraževalne skupnosti in zveze skupnosti otroškega varstva SR Slovenije se ne upoštevata v povprečni dovoljeni letni rasti za vse skupnosti, ker sta zato prejšnja finančerja zmanjšala svoj program.

Pri načrtovanju investicij so bile upoštevane usmeritve, ki jih je sprejela skupščina skupnosti otroškega varstva v preteklem letu in sicer, da imajo prednost strnjena mestna območja kjer je že sedaj največja potreba in največ prisilcev z nerešenimi vlogami. Poleg tega pa je potrebno zasledovati cilj, da najhitreje in najceneje pridobimo potrebni prostor zaradi česar so v glavnem tudi predvidene adaptacije primernih prostorov in tiste novogradnje, ki kljub manjšim vložnim sredstvom dajejo vso udobnost in toplino vzgojno-varstvene ustanove.

Brezskrbna igra otrok v novem vrtcu Jožefa Lackove v Rogoznici. Koliko bo novih mest do leta 1985? Foto: M. Ozmeč

Izvršni odbor skupnosti otroškega varstva občine Ptuj je na večjih sejah razpravljal o osnutku samoupravnega sporazuma in o variantnem predlogu ter ugotovil, da v prihodnjem obdobju ne bo moč pokriti vseh potreb po vrtcih, ki so jih predlagali v posameznih krajevnih skupnostih, vendar bi s programom podanem v tem osnutku pokrili le najnujnejše potrebe v občini, z variantnim programom, torej usklajenim pa bodo ostajali v prihodnje še vedno večji odprti problemi po varstvu.

S tako obrazložitvijo o možnostih razvoja otroškega varstva za naslednjih pet let, se je večina delegatov tudi strinjala. Pri tem pa so

opozorili, da variantni predlog ob že tako premajhnem številu mest v jaslih in vrtcu, ni sprejemljiv in da bo potrebno vložiti vse napore, da bomo uresničili vsaj takšno povečanje kot ga beležimo v dosedanjem obdobju. Nekateri so imeli tudi pripombe glede potreb v posameznih krajevnih skupnostih, zlasti Markovčani menijo, da bi morali dobiti novi vrtec, ker po njihovem v krajevnem središču ni ustreznih prostorov za adaptacijo. Sicer pa naj javna razprava in pripombe iz nje dajo še druga tehtna napotila za predlog samoupravnega sporazuma o temeljih plana skupnosti otroškega varstva za obdobje 1981 do 1985.

mš

MOSTOVI BRATSTVA IN PRIJATELJSTVA POSTAJAJO TRDNEJŠI

V sredo, 17. septembra, se je v Ptuj na svoji redni seji sestel koordinacijski odbor za dokumentacijo in obveščanje prijateljskih slovenskih in hrvaških občin Čakovec, Koprivnica, Krapina, Maribor, Pregrada, Ptuj, Ormož, Slovenska Bistrica in Varaždin.

Po že ustaljeni praksi so se tudi tokrat srečali predstavniki obveščanja iz teh občin v eni od delovnih organizacij občine v kateri se sestajajo. Tokrat je to gostoljubnost izkazal mesokombinat Perutnina Ptuj, ki letos praznuje 30 let samoupravljanja in 75 let uspešnega in kvalitetnega delovanja. Prav o tem sta novinarje bratskih občin seznanila v uvodnem delu srečanja Jakob Butolen in Drago Cater, v nadaljevanju pa še novinar glasila Ptujski Perutninar Lojze

Cajko. Skupno so ocenili rezultate poslovanja te največje delovne organizacije na področju živilske industrije v občini Ptuj pa tudi v širšem slovenskem in jugoslovanskem prostoru.

Enako uspešni kot so bili dosednji delovni rezultati, so usmerili tudi v program svojega razvoja, ki bo ostal zvest dosedanjim usmeritvam, dopolnjen z novimi izkušnjami, pridobljenimi na lastnih tleh, pa tudi izkušnjami podobnih pridelovalcev perutninskega mesa v svetu, saj nočejo zaostati za najsodobnejšimi dosežki na tem področju.

Člani koordinacijskega odbora za dokumentacijo in informiranje so za tem ocenili tudi dosedanje ureničevanje nalog, ki jih je ta odbor sprejel na zadnji

seji. Ob tem so ugotovili, da so bile v veliki večini vse naloge uspešno uresničene, to pa je tudi vzpodbudno spoznanje, da je prav ta odbor med najbolj aktivnimi, ki delujejo na področju povezovanja občin in še posebno samih občanov, zaposlenih v delovnih organizacijah ali aktivnih v krajevnih skupnostih.

Ob tej priložnosti so se člani odbora tudi dogovorili za zbiranje gradiva, ki ga bodo združili v posebnem biltenu, ki že tradicionalno izhaja ob zaključku programov bratskih občin. Predsednik odbora, novinar Franci Golob, je ob tem poudaril, da bo letošnja številka biltena izšla predvidoma konec meseca oktobra. V njem bodo predstavili aktivnosti letošnjih srečanj in bo pomemben dokument dosedanjega delova-

nja in povezovanja občin tako na športnem, kulturnem kot na gospodarskem področju. S posebnim poudarkom pa bo biltenu obeležil program aktivnosti v prihodnjem jubilejnim letu, ko bodo proslavljali že dvajseto obletnico sodelovanja. Biltenu bo izšel prek 20.000 izvodov, vsaka občina bo dobila večje število izvodov.

Udeležence nedavnega srečanja novinarjev vseh občin je gostitelj Mesokombinat Perutnina Ptuj, povabil še v perutninsko valnico in TOZD Tovarno močnih krmil. Bogatejši za nova spoznanja smo se vrnili v svoje občine, kjer bomo v okviru svojih aktivnosti uresničevali sprejete naloge.

Viktor Horvat

TEDEN BOJA PROTI KAJENJU

S cigareto v ustih prepovedujemo kajenje

Rdeči križ Slovenije z vso odgovornostjo uresničuje začetni program boja proti kajenju in ga vključuje v vse dejavnosti, hkrati pa še naprej ostaja pobudnik in sodelavec pri razvoju in širjenju vsesplošnega programa boja proti kajenju.

Letos poteka teden boja proti kajenju od 21. do 28. septembra. In kaj je kajenje? To je predvsem navada, ki se je je treba šele naučiti. Ko pa jo kadilec že osvoji, pokadi iz dneva v dan večje količine tobaka in se navade tudi vedno težje odreka. Kajenje je zlasti družbena navada in v družbi velja za nekaj povsem normalnega. Kajenje ni le pravica odraslih, če jih primerjamo z mladimi, ampak je prav tako pravica moških, če jih primerjamo z ženskami. Kadijo pa seveda vsi: otroci, mladina in odrasli. Kaže, da imata dom in šola pomemben vpliv na formiranje odnosov do kajenja. Starši kadijo pred otroci in tudi profesorji kadijo, povedo dijaki.

Zakaj ljudje kadijo? Odrasli kadijo, ker je kajenje samo posebi znan dovolj privlačno zaradi narkotičnega delovanja s primarnim stimulativnim učinkom. Proizvajalci si izmišljajo vedno nove oblike tobačnih izdelkov, ki jih je možno dobiti na vsakem koraku in za relativno majhen denar, kajenje je tako še bolj privlačno. Otroci kadijo ker pač žive v okolju, ki ga upravičeno lahko imenujemo kadilsko. Otrok bo pač hotel posnemati to kar vidi, raziskoval bo tisto kar dobi v roke, prevzemal bo vedenje tistega, ki ga ima rad.

Zakaj kadi mladina? Kajenje velja kot znak odraslosti in moškosti, pri dekletih pomeni to enakost s fanti.

Kaj lahko naredimo proti kajenju? Kajenje bi morali razvrednotiti s tem, da mu odvzamemo njegov statutar in simbolični znak, mladini pa omogočiti, da svoje težnje in psihološke potrebe zadovoljuje na bolj primeren in manj škodljiv način. Seveda pa to ni mogoče, dokler tudi odrasli ne bodo spoznali, da je kajenje škodljiva navada tudi za odraslega človeka in se kajenju ne bodo odpovedali. Dokler bodo odrasli mislili, da so opravili svojo dolžnost, če s cigareto v ustih mladini prepovedujejo kaditi in govorijo o škodljivih posledicah kajenja, bodo v mladih vzbujali le odpor, ki pa se bo pokazal spet v tem, da bodo kadili. Boj proti kajenju med mladino je najtesneje povezan z bojem proti kajenju pri odraslih.

Kajenje in zdravje: Kajenje je pomemben vzročni faktor pri nastanku pljučnega raka, kroničnega bronhitisa in emfizema, pri številnih obolenjih srca in pri obstruktivnih perifernih vaskularnih boleznih. Kaže tudi, da ima vlogo pri karcinomu jezika, pankreasa in mehurja, pri splavih, mrtvorjenih in smrtnih novorojenčkov, pri črni na dvanajsterniku in želodcu, tudi umrljivost je med kadilci večja kot med nekadilci.

Vam to kaj pomeni? Se boste morda celo odrekli kajenju? Ali pa boste morda eden tistih, ki skozi cigaretni dim vabijo k sebi prijatelje — kadilce?

N. Kotar

VSE POTI
VODIJO K

OBIŠČITE NAŠE PRODAJALNE
IN SKLADIŠČA ...

VSAK NAKUP PRI NAS —
VAŠE BO ZADOVOLJSTVO ...

PRIPRAVLJENI SMO NA
JESENSKE DNI ...

MERCATOR IZBIRA PANONIJA PTUJ

Skladno z določili 12. člena samoupravnega sporazuma o izločanju sredstev v sklade skupne porabe in namenskem združevanju v letih 1976 — 1980, ter 3. 5. in 6. členu Pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve in sklepa VI. seje Odbora za graditev pri skupščini SSS obč. Ormož razpiše

XI. NATEČAJ

I. Za dodelitev kreditov iz združenih sredstev v občini Ormož.

A. Namen kredita:

Krediti po tem natečaju se lahko dodelijo

1. Organizacijam združenega dela, temeljnim organizacijam združenega dela, drugim samoupravnim organizacijam, družbeno-političnim skupnostim in delovnim skupnostim, (v nadaljnjem besedilu organizacije), ki združujejo sredstva za stanovanjsko graditev po 3. členu samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev v obdobju 1976/80. v občini Ormož.
- za nakup novih družbeno najemnih stanovanj;
- za nakup stanovanj v etažni lastnini za njihove delavce v družbeno usmerjeni stanovanjski gradnji ob Skolobrovi ulici v Ormožu in Kerenčičevem trgu št. 2 v Ormožu;
2. Delavcem zaposlenim v organizacijah ali pri zasebnih delodajalcih, ki združujejo svoja sredstva po določenih samoupravnega sporazuma in kupujejo stanovanja v etažni lastnini v bloku, Skolobrove ulice Ormož.

B. Natečajni pogoji:

- Natečajna vsota znaša 11.000.000.— din s koriščenjem do 10. 12. 1980.
- Obrestna mera za kredite po tem natečaju znaša 3,5 % letno. Po 10. letih od dneva pričetka odplačevanja se za neodplačani del kredita obrestna mera revalorizira skladno z določili pravilnika KB Maribor.
- Odplačilna doba je do 20 let za delavce, ki kupujejo stanovanja v etažni lastnini in 15 let za ostale koristnike;

C. Dokumentacija

- Ob prijavi na natečaj mora organizacija zraven izpolnjenih obrazcev, ki jih pripravi KB Maribor, predložiti še naslednje dokumente:
- srednjeročni program reševanja stanovanj delavcem, v kolikor že ni predložen KB;
 - srednjeročni program reševanja stanovanj delavcem, v kolikor že ni predložen KB;
 - skleniti kupoprodajno pogodbo s Samoupravno stanovanjsko skupnostjo Ormož ali pogodbo o predkupni pravici za stanovanje, ki ga kupuje;
 - izpisek iz sodnega registra o registraciji organizacije;
 - sklep samoupravnega organa o pristopu k nakupu stanovanj in način financiranja nakupa stanovanj;

- Delavec, ki kupuje stanovanje v etažni lastnini mora predložiti:
- pregled financiranja nakupa stanovanja v etažni lastnini in zagotovitev sredstev za lastno udeležbo;
 - potrdilo o višini osebnega dohodka (obrazec);

- skleniti kupoprodajno pogodbo s SSS obč. Ormož ali pogodbo o predkupni pravici;
- dokazilo organizacije, kjer združuje delo o združevanju sredstev po sporazumu v občini Ormož.

D. Ostala določila:

- Zahtevke za kredit bo sprejemala Kreditna banka Maribor, ekspozitura v Ormožu do 15 dni po objavi v listu ptujski Tednik. KB, ekspozitura Ormož bo dajala vsa potrebna pojasnila in obrazce.
- Neustrezno ali nepopolno izpolnjeni zahtevki ne bodo obravnavani.
- KB ima pravico, da resničnost podatkov preverja.
- O izidu natečaja bodo organizacije in drugi udeleženci obveščeni s pismenim sklepom Odbora za graditev Samoupravne stanovanjske skupnosti obč. Ormož najkasneje v 15 dneh po preteku roka za prijavo na natečaj.
- Na zahtevo Kreditne banke so udeleženci natečaja dolžni predložiti še potrebne dokumente za ugotavljanje kreditne sposobnosti in drugo.
- Kreditne pogodbe sklepa Kreditna banka Maribor, ekspozitura v Ormožu.
- Za vse kar ni določeno s tem natečajem, veljajo določila Pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve in ostali predpisi s stanovanjskega področja.

Ormož, dne 15. 9. 1980.

SSS obč. Ormož,
Odbor za graditev in prenovu
Predsednik:
Jože Bešvir l. r.

II. Za dodelitev kredita iz sredstev družbene pomoči v stanovanjskem gospodarstvu obč. Ormož, skladno z določili 11. člena samoupravnega sporazuma o izločanju sredstev v sklade skupne porabe in namenskem združevanju ter sklep II. seje Odbora za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu, dne 28. 5. 1980.

A. Namen kredita:

- Po tem natečaju dobijo stanovanja zgrajena iz sredstev družbene pomoči brez lastne udeležbe v obveznostni odplačevanja kredita.
- Organizacija združenega dela, temeljne organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije, družbeno politične skupnosti, delovne skupnosti (v nadaljnjem besedilu organizacije), ki združujejo sredstva družbene pomoči za gradnjo ali nakup družbeno najemnih stanovanj v občini Ormož.
- za delavce z nižjimi osebnimi dohodki;
 - za mlade družine;
 - za starejše ljudi.
- Kriteriji za pridobitev stanovanjske pravice so opredeljeni v dopolnjenem pravilniku o pogojih za dodeljevanje stanovanj, zgrajenih ali kupljenih iz sredstev družbene pomoči v stanovanjskem gospodarstvu (Uradni vestnik obč. Ormož in Ptuj št. 11/77.)

B. Natečajna vsota:

- Kredit po tem natečaju bodo obsegali
- pridobitev 12 stanovanj v bloku ob Skolobrovi ul. Ormož;

- pridobitev 5 stanovanj nad trgovino Borovo, Kerenčičev trg 2 Ormož;

- pridobitev 8 stanovanj v bloku Velika Nedelja.
- Stanovanja v bloku ob Skolobrovi ulici v Ormožu bodo vseljiva v 1980. letu, ostala pa v 1981. letu.

C. Natečajni pogoji:

- Za pridobitev stanovanja ni potrebna lastna udeležba;
- Rok vračila sredstev je do 15 let;
- Obrestna mera je 3,5 % letno;
- Kredit se odplačuje dvakrat letno.

D. Dokumentacija:

- Ob prijavi na natečaj mora organizacija zraven izpolnjenih obrazcev, ki jih pripravi KB Maribor predložiti še naslednje dokumente:
- srednjeročni program reševanja stanovanjskih vprašanj delavcev, zlasti delavcev z nižjimi OD in mladih družin, v kolikor teh dokumentov že ni predložila KB;
 - sklep ustreznega samoupravnega organa, da se pristopi k prevzemu stanovanja in obveznosti odplačevanja kredita.
 - sklep ustreznega samoupravnega organa, da bo prevzeto stanovanje dodeljeno po pravilniku o delitvi stanovanj, zgrajenih s sredstvi družbene pomoči;
 - skleniti pogodbo s Samoupravno stanovanjsko skupnostjo občine Ormož o prevzemu stanovanja in obveznosti;
 - izpisek iz sodnega registra o registraciji organizacije;

E. Ostala določila:

- zahtevke za kredit, oziroma pridobitev stanovanj, zgrajenih iz sredstev družbene pomoči bo sprejemala Kreditna banka Maribor, ekspozitura v Ormožu do 15 dni po objavi v listu ptujski Tednik. Kreditna banka Maribor, eksp. Ormož bo dajala vsa potrebna pojasnila in obrazce.
- neustrezno ali nepopolno izpolnjeni obrazci ne bodo obravnavani;
- Komisija samoupravne stanovanjske skupnosti obč. Ormož bo skladno z določili Pravilnika o delitvi stanovanj, zgrajenih iz sredstev družbene pomoči preverjala upravičenost po pridobitvi stanovanj po posameznih prošilcih;
- Kreditna banka Maribor ima pravico, da resničnost podatkov preverja;
- O izidu natečaja bodo organizacije obveščene s pismenim sklepom Odbora za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu SSS obč. Ormož, najkasneje v 15 dneh po preteku roka za prijavo na natečaj;
- na zahtevo Kreditne banke so udeleženci natečaja dolžni predložiti še potrebne dokumente za ugotavljanje kreditne sposobnosti in drugo;
- kreditne pogodbe sklepa Kreditna banka Maribor, ekspozitura Ormož;
- Za vse kar ni določeno s tem natečajem, veljajo določila Pravilnika o pogojih za dodeljevanje stanovanj, zgrajenih iz sredstev družbene pomoči v stanovanjskem gospodarstvu in ostali predpisi s stanovanjskega področja.

SSS obč. Ormož,
odbor za družb. pomoč v
stanov. gospodarstvu
Predsednik:
Stanko Žličar l. r.

Ormož, dne 15. 9. 1980.

„Rastemo pod Titovo zastavo“

Enako kot po vsej naši domovini, se tudi pionirji na območju ptujske občine pripravljajo na svoj praznik — 29. september — Dan pionirjev Jugoslavije. Skrbno pripravljajo pionirske konference, na katerih bodo sprejeli programe svojega dela v šolskem letu 1980/81.

Prav tako ne bodo pozabili vključiti v jugoslovanske pionirske igre, ki bodo letos začele v novi obliki pod naslovom: „Rastemo pod Titovo zastavo“. Med pomembnimi nalogami, ki si jih pionirji zapisujejo v svoje programe dela, je tudi skrb za vzdrževanje spominskih obeležij iz NOB ter pomoč starim in onemoglim občanom v krajevnih skupnostih na območju njihovega šolskega okoliša.

Na pionirskih konferencah bodo na vsaki šoli izvolili tudi po dva delegata, ki se bosta na dan pionirjev udeležila občinske pionirske konference, ki bo 29. septembra ob 9. uri v Ptuj.

— u

KJE SO TISTE STEZICE ...

Ali je ptujski prometni vozlož odvozan?

Dejstvo, da je tudi v Ptuj iz leta v leto vse gostejši promet in, da nam to povzroča vse večje težave, nas je privedlo do konkretnih razmišljanj in ukrepov. V mestu ob Dravi je vse več preobremenjenih križišč, vse več je prometne problematike, zato smo se odločili, da povabimo k razgovoru Franjo Pačiča, referenta za promet pri SO Ptuj. O problematiki cestnega prometa v Ptuj je povedal:

„To vprašanje je za vse nas, udeležence v cestnem prometu izredno aktualno in pomembno. V povojnem času se je vzporedno z razvojem našega gospodarstva tudi cestni promet naglo razvijal, še posebej tam nekje od leta 1956 naprej. Paralelno z razvojem

motorizacije smo vlagali ogromna sredstva v izgradnjo novih, sodobnih cest. V zadnjih letih pa je dinamična rast motorizacije prehitela dinamično rast cestne infrastrukture, kar je privedlo do številnih problemov, za katere pa se še niti ne zavedamo kako resni in težki so.

Mislim predvsem na številna ozka grla in prometne nesreče. Žal smo v Jugoslaviji po številu prometnih nesreč na drugem mestu v Evropi. Prav zaradi tega si vsi družbeni faktorji — tako na območju ptujske občine, kot v širši družbenopolitični skupnosti, prizadevamo, da bi vse izrazitejše probleme v prometu vsaj oblažili.“

Katera križišča v Ptuj so najbolj kritična, najbolj obremenjena in, kako jih urediti?

„Najbolj obremenjeno je prav gotovo križišče magistralne ceste z Osojnikovo, Lackovo in Ormoško cesto. To križišče ima zelo veliko konfliktnih točk in tu obstaja največ možnosti raznih trčenj.

Stanje pa poslabšuje še pogosto spuščanje železniških zapornic na Ormoški cesti. Vse pa kaže, da se bodo zapornice po rekonstrukciji železniške proge še pogostje spuščale.

Izdelana prometna študija za mesto Ptuj iz leta 1977 je predvidela v tem križišču semaforizacijo z ureditvijo otokov za usmerjanje prometa. Dve leti pozneje, se pravi lani, je bila izdelana analiza, ki je pokazala, da je prometna obremenitev v tem križišču zelo visoka. To je privedlo tudi do ideje o graditvi cestnega podvoza na tem delu. Poleg tega križišča pa je problematično še križišče CMD, Potrčeve in Volkmerjeve ulice. Za to križišče je predvidena semaforizacija v naslednjem petletnem obdobju.“

Kdaj pa lahko pričakujemo realizacijo programa semaforizacije vseh kritičnih križišč?

„Mislim, da je program semaforizacije zelo zahtevna naloga, predvsem z vidika sredstev.

Ekonomski pokazatelji kažejo, da bi za semaforizacijo šestih najbolj kritičnih križišč v Ptuj potrebovali po sedanjih cenah okoli 6,5 milijona din. V osnutku samo-

upravnega sporazuma o temeljnih plana Samoupravne komunalne skupnosti občine Ptuj za obdobje 1981—85 je predvidena ta semaforizacija križišč v dveh etapah. Program semaforizacije za celotno mesto Ptuj je že v izdelavi in pričakujemo, da ga bodo Slovenija ceste iz Ljubljane izdelale še letos.“

Prav gotovo pa sodi v prometno gnečo našega mesta tudi nepravilno parkiranje osebnih in drugih vozil. Kako je prav za prav z uporabo parkirnih prostorov v Ptuj?

„Moram povedati, da imamo na območju mesta Ptuja registrirana tri javna parkirišča. To so — parkirišče ob Mercatorjevi blagovnici ob Trstenjakovi ulici, parkirišče ob Vošnjakovih ulici in pri trgovini MIP-a Živila ob Potrčevi cesti. V skladu s ptujskim MIP-om smo ob Trstenjakovi ulici vzpostavili posebni prometni režim z omejenim časom parkiranja na 90

„Tudi križišče CMD s Potrčevo cesto je izredno kritično.“

minut. S tem smo seveda želeli, da bi to parkirišče pridobilo status parkirišča za potrebe kupcev blagovnice. Seveda ni bilo pričakovanih rezultatov. V glavnem parkirišče koristijo uslužbenci zaposleni v delovni organizaciji in v organizacijah in neposredni bližini.

Letos julija smo pridobili tudi parkirišče ob Vodnikovi ulici, na prostoru, kjer je prej stal stari gasilski dom. Kljub opozorilom pa ga vozniki ne uporabljajo radi.

Najbolj obremenjeno križišče v Ptuj v času srednje gostote prometa.

Problem je morda v tem, da je parkirišče zgrajeno za določen čas, najmanj pet let in, da je v gramozni izvedbi. Dejstvo je, da se na gramozu ne dajo označiti parkirni prostori, zaradi tega parkirajo križem križem, skratka ni reda.

Parkirišče ob Potrčevi cesti pa je bilo že predmet mnogih razprav, saj služi kot primer, skozi katerega se da negirati trditev, da na Ptuj ni parkirišč. Poglejte parkirišče je le 20 m od trgovine Živila, kar je „predaleč“ za številne „gospode“ kupce, ki raje parkirajo pred trgovino in ustvarjajo večjih po tri kolone. Dejstvo je, da parkirišče ni

prometno problematiko je, da se je stanje na tem področju precej izboljšalo. Prav gotovo je urejanje prometa sedaj precej boljše. K temu so pripomogli ukrepi komisije za tehnično urejanje prometa ter nadzor nad izvajanjem določil odloka o ureditvi cestnega prometa, ki ga vršijo komunalni nadzorniki. Dejstvo je, da se ti v praksi soočajo z različnimi kategorijami kršiteljev pravil. Najštevilnejši pa so prav tisti, ki nimajo znanja o tem, kar se čuti po reakcijah kršiteljev. Največ napak delajo vozniki, ko parkirajo vozilo na levem voznem pasu v

Franjo Pačič, referent za promet pri SO Ptuj

smeri vožnje na ulicah z dvosmernim prometom. Dosti je tudi nepravilnih parkiranj na pločnikih. Vsak voznik se je kot kandidat učil, da je pločnik namenjen samo pešcem. So tudi primeri, ko vozniki s parkiranjem na pločniku popolnoma ovirajo pešce. Mislim, da v tem primeru ne gre samo za kršenje pravil, temveč za očitno pomanjkanje vozniške etike, ter predvsem kulture.“

M. Ozmeč

KS TURNIŠČE

Zdrava pitna voda še pred zimo

Krajevna skupnost Turnišče je ena izmed mladih krajevnih skupnosti, saj so se organizirali komaj pred dobrima dvema letoma. Takoj po ustanovitvi krajevnih skupnosti so sprejeli tudi krajevni samoprispevek.

Denar, ki so ga na ta način zbrali že skrbno vlagajo v izgradnjo vodovodnega omrežja, gradnjo transformatorske postaje, urejajo pa tudi dom občanov. Krajin so računali, da bodo s samoprispevkom financirali le del investicij in da bo svoj delež prispevala tudi samoupravna interesna skupnost za komunalno dejavnost. Na žalost so njihovi plani ostali le v krajevnih skupnosti in tako sedaj krajin z zbranimi sredstvi poskušajo čim več realizirati. Del nalog pa bo sigurno ostalo še za naslednje srednjeročno obdobje.

Najpomembnejša naloga krajanov je napeljava vode v vsako hišo, saj je del krajevnih skupnosti še vedno brez zdrave pitne vode. Občani so zelo zainteresirani, prispevali so že tudi finančna sredstva — na gospodinjstvo 1650 dinarjev, vendar je to še vedno premalo in bodo nekaj sredstev morali zagotoviti še s premoštitvenim kreditom. Dela izvaja Komunalno podjetje TOZD nizke gradnje in hidrogradnje.

Da bi pri izvajanju del prihranili kakšen dinar so sklenili, da bodo manjša gradbena dela tudi sami opravili. Računali so tudi na pomoč mladinskih delovnih brigad, vendar pa prav zaradi težav z denarjem z deli niso mogli začeti pravočasno.

Prepričani pa so, da bodo dva in pol kilometra vodovodnega omrežja kmalu zgradili in bo tako zdrava pitna voda pritekla v hiše še pred zimo.

N. Kotar

SREDIŠČE OB DRAVI

Asfaltna prevleka iz dodatnega samoprispevka

V krajevni skupnosti Središče so pred meseci izglasovali dodatni krajevni samoprispevek. Od 1. maja tako prispevajo zaposleni poleg rednega samoprispevka še 2-odstotna neto osebnega dohodka, 10 odstotkov novega katastrskega dohodka kmetov in 1 odstotek od pokojnin ter 2 odstotka od dohodka obrtnikov. Do 1. maja 1983 bodo na ta način zbrali 7 milijonov dinarjev, s temi sredstvi pa bodo modernizirali dva cestna odseka in sicer cesto Grabe—Šalovci v dolžini 5050 metrov ter Središče—Preseka v dolžini 2020 metrov.

Poleg nogometnega igrišča bodo zgradili še ostale športne objekte.

Seveda ne bo potrebno na asfaltno prevleko na teh cestnih odsekih čakati do leta 1983, saj so dela pri modernizaciji že v teku in bodo zaključena še letos.

Sredstva zbrana z dodatnim samoprispevkom bodo v naslednjih letih potrebovali za odplačevanje kreditov. Jasno je, da bi se stroški modernizacije do izteka samoprispevka znatno povečali; zato so se odločili za akcijo že letos in najeli kredite pri banki, nekaj sredstev so vzeli iz rednega samoprispevka, pričakujejo tudi solidarnostno pomoč sosednje krajevnih skupnosti Kog in pa prispevke delovnih organizacij z območja krajevnih skupnosti. Drugo, končno plast asfalta na omenjenih cestnih odsekih bo financirala samoupravna interesna skupnost za komunalno in cestno dejavnost občine Ormož, položena pa mora biti najpozneje v letu 1982.

Poleg modernizacije cestnih odsekov izvajajo v Središču tudi širitev športnega prostora. Poleg nogometnega igrišča bodo zgradili atletsko stezo, ter prostor za ostale športe, skratka pravi športni center. Sredstva v višini 200 tisoč dinarjev je prispevala Telesno kulturna skupnost občine Ormož, zadoščala pa bodo za zgraditev prve faze športnega prostora, v drugi fazi načrtujejo mrežo še gradnjo ustreznega objekta v katerem bodo slačilnice in ostali potrebni prostori.

JB

KRAJEVNA SKUPNOST ORMOŽ

Ormož, mesto med Dravo in Slovenskimi gorami, sega s svojimi začetki globoko v preteklost, vendar doživlja gospodarsko in kulturno intenzivnejši razvoj šele v zadnjih dvanajstih letih. Danes živi na območju krajevnih skupnosti Ormož, ki se razprostira na 36 kvadratnih kilometrih, 4181 prebivalec. Od tega jih je iz 1114 gospodinjstev zaposlenih 1353 (575 žensk in 778 moških), 1028 je kmetov, 55 krajanov opravlja obrtno dejavnost, 2 pa samostojni poklic. Invalidi in upokojencev je v krajevni skupnosti Ormož 388, kmečkih upokojencev pa je 110. V tej krajevni skupnosti živi tudi 276 krajanov, ki štejejo sedemdeset križev in več. 938 prebivalcev KS Ormož je zaposlenih v delovnih organizacijah, ki so v Ormožu, kar 415 delavcev pa je v dnevni migraciji, medtem ko jih je 80 našlo začasno zaposlitev izven meje naše domovine.

Prizadevanja za izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev se prepletajo v delu vseh organiziranih subjektivnih sil v krajevni skupnosti Ormož. Težnje za dosegom novih kvalitativnih se kažejo tudi v prvem referendumskem programu, ki se je iztekel lani, prav tako je tudi v novem referendumskem programu, ki so ga sprejeli na referendumu 20. januarja 1980. Referendum se je udeležilo 94 % volilcev, za program

se je izreklo 82 odstotkov, z njim pa se ni strinjalo 12 odstotkov volilcev.

Program za katerega so se odločili volilci v KS Ormož predvideva financiranje izgradnje in modernizacije krajevnih cest, urejanje naselij, vzdrževanje nekategoriziranih cest, ureditev pokopališča na Humu in v Ormožu, zgraditev vodovoda Dobrava—Litmerk, —Lešniški vrh—Lešnica—Ključarovi, transformator na Humu in v Pavlovcih, gradnja novega otroškega vrtca v Dugi lesi, sredstva pa bodo namenili tudi za športno dejavnost in društvom ter organizacijam. Za realizacijo tega programa je potrebnih 36.463.000 dinarjev. Sredstva bodo zagotovili iz krajevnega samoprispevka 17.556.000 od prispevka za uporabo mestnega zemljišča 3.700.000, din bodo prispevale delovne organizacije, občani pa bodo po pogodbah zbrali 5.707.000 din, SIS za komunalno in cestno dejavnost pa prispeva 9.500.000 dinarjev.

Od referenduma do praznika krajevnih skupnosti so iz referendumskega programa realizirali asfaltiranje nad 5 kilometrov vaških in vasi Loperšice 1240 metrov, kar je veljalo 1.041.000 din, na Humu 1550 metrov ceste vredne 1.250.000 din, v Pušencih so asfaltirali 690 metrov ceste za 448.500 din in v Fankovcih 1664

metrov, ki so stali 2.052.500 din. Sredstva so zbrali tako, kot je predvideno s programom.

„V naslednjem obdobju bomo angažirali vsa sredstva za zgraditev že dolgo potrebnega vodovoda Dobrava—Litmerk—Lešniški vrh—Lešnica—Ključarovi. Takoj nato bomo urejali naselja, v naslednjem letu pa nas čaka še gradnja otroškega vrtca...“ je med ostalimi o programu povedal predsednik sveta KS Ormož, Feliks Stropnik. Dodal je še: „Poleg obvez, ki nam jih nalaga referendumski program, smo usmerili v krajevni skupnosti Ormož svojo pozornost še v pripravo na akcijo NNNP 80/81, ki jo bodo tudi mi izvajali do pomladi 81. Se bolj pa si bomo prizadevali v pripravi na občinski referendum za šolski program. Ker je v tem programu tudi prostor ormoške šole je prav, da smo sami zelo aktivni, krajevne skupnosti, ki niso zajete v tem programu pa je potrebno pozvati k solidarnosti, ki je v naši občini že gradila.“

„Gradivo za izvedbo javne razprave za vlaganja v osnovnošolski prostor v obdobju 81—85 namreč predvideva za osnovno šolo v Ormožu v prvi fazi adaptacijo zgradbe na Hardeku in dograditev novega dela.“

Besedilo in posnetki: Fi M

Pogled iz Kolodvorske ceste na Kerenčev trg

Prvošolčki na poti v šolo, ki bo kot je s programom predvideno obnovljena in dograjena.

PRVI PRAZNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI ZAVRČ

19. septembra 1944 je odšlo v partizane največ prostovoljcev

Iz krajev, ki danes spadajo v krajevno skupnost Zavrč, je odšlo v partizane največ prostovoljcev 19. septembra 1944. Ti prostovoljci so se nato vključili v Zagorsko brigado. V avgustu 1943 je bil v Zavrču ustanovljen prvi odbor osvobodilne fronte. Vsi ti dogodki so zadostili tehten razlog, da so se krajsani odločili praznovati krajevni praznik prav na ta dan — 19. september.

dokazuje, da število prebivalcev še vedno pada. Zaposlenih je 420 delavcev, 32 jih je registriranih kot brezposelni in 58 jih je še vedno v tujini. Na območju krajevnih skupnosti Zavrč ni nobene industrije, delavce zaposluje v največjem številu kmetijska delovna organizacija KK Ptuj (90). Ostali krajsani se vozijo za kruhom v druge kraje. Prebivalci, ki ostajajo doma, se v glavnem ukvarjajo z vinogradni-

sednji Dubravi. Tudi gostiln imajo dovolj. Manjka ostalih obrtnikov kot so: kovač, mehanik za popravilo kmetijskih strojev in gospodinjskih aparatov, šivilje...

V četrtek je bilo v okviru praznovanj ob prvem krajevnem prazniku srečanje ostarelih krajanov. Potekalo je nadvse pri srčno in ganljivo. Kako tudi ne, saj so se srečali ljudje stari nad 75 let, polni bridkih spominov, ki jih nikoli v življenju ne bodo pozabili. Ti ljudje, rojeni v Halozah, znajo ceniti vsako malenkostno pozornost... Marsikatera solza se je utrla in stekla po obrazu, ko so drug drugemu želeli še na mnoga leta. Skromna zakuska, ki jo je pripravila krajevna skupnost, besede Slavka Belšaka — predsednika sveta krajevnih skupnosti — vse si bodo ti ljudje dobro zapomnili... 45 jih je bilo, 37 pa je takih, ki jim leta in bolezen niso prizanesla. Te so predstavniki rdečega križa in komisije za socialna vprašanja obiskali na domovih, se z njimi pogovarjali in jim izročili tudi skromna darila v spomin na prvi krajevni praznik ter jim zaželeli, da bi se srečali še ob drugem, tretjem in še katerem krajevnem prazniku. Najstarejši krajan je dopolnil že 98 let, najstarejša krajsanka Marija Šešek je bila vesela, 92 let star Kekec iz Hrastovca pa je igral tudi na harmoniko »frajtonarico«.

Na slavnostni seji, ki je bila v petek zvečer v prostorih kinodvorane, je imel slavnostni govor predsednik skupščine krajevnih skupnosti Zavrč Ludvik Kotar, ki je orisal razvoj in značaj krajevnih skupnosti ter načrte: »Večja vlaganja predvidevamo za ceste Goričak—Drenovec in v modernizacijo telefonije. Obnoviti bomo morali tudi električno omrežje ter zgraditi nove trafostanice. Financirati bomo morali mliško vežico, gramozirati krajevne ceste, urediti avtobusna postajališča, vodnjake, regulirati bo treba potoke... Precej smo naredili, čeravno so očitki, da smo do sedaj vlagali le v center KS. Vse kar smo gradili do sedaj služi vsem krajanom in je bilo nujno potrebno... Ugotovili smo tudi, da brez pomoči krajanov ne moremo narediti ničesar za izboljšanje kraja, zato tudi pri nas velja: V SLOGI JE MOČ.«

Slavnostne seje so se udeležili še živčji borci iz Zagorske brigade: Franc Pongračič, Franc Zebec, Franc Simonič, Tilika Veselič, Franc Zula, Alojz Janžekovič in Jakob Janžekovič. Predsednik skupščine krajevnih skupnosti Ludvik Kotar in predsednica OO ZSMS Zavrč Jožica Kotolenko sta borcev pripela na prsi rdeč nagelj

ter jim zaželela še vrsto zdravih let.

Aktivnim in prizadevnim krajanom so podelili priznanja osvobodilne fronte in pismena priznanja krajevnih skupnosti. Bronaste značke in priznanja OF so prejeli: Slavko Belšak, Mirko Obrar, Lovska družina Zavrč, Jakob Potočnik in Franc Štumberger. Pismena priznanja krajevnih skupnosti pa: Ivan Pongračič, Ivan Kotolenko, Vinko Kopša, Mihael Šešek, Stanko Zebec, Ivan Težak in Veronika Forstnarica.

Delegacija — Franc Pongračič, Franc Simonič in Jožica Kotolenko — je položila venec k spominski plošči pred kino dvorano.

V kulturnem programu, ki je sledil slavnostni seji so sodelovali učenci osnovne šole Zavrč ter mladi iz tega kraja, predstavil pa se je tudi trio Grozd iz te krajevnih skupnosti.

Gostje slavnostnega večera: predstavniki KS Cirkulane, predstavniki SO Varaždin ter krajevnih skupnosti iz SR Hrvatske; so se nato zadržali še v prostorih gasilskega doma ter se pogovarjali o gospodarskem, kulturnem in športnem sodelovanju. Niso pa znali razvozlati vprašanja zakaj se ni slavnosti udeležil nihče od vabljenih iz SO Ptuj in DPO občine Ptuj, zlasti zato, ker je to bil prvi krajevni praznik in so želeli slišati tudi nekaj vzpodbudnih besed od predstavnikov družbenopolitičnega življenja občine Ptuj.

V soboto in nedeljo so bila zlasti športna srečanja lovcev in nogometašev ter vaja gasilskega društva in civilne zaštite.

Prvi krajevni praznik je uspel. Zaključek praznovanja je bil v nedeljo popoldan in se je vlekel še pozno v noč, saj so ljudje ob zvokih ansambla Toneta Kmetca veselo plesali. In kdo ne bi pomnil tega krajevnega praznika, ki je bil tako skrbno pripravljen, kdo bi pozabil tople besede ter gostoljubnost prebivalcev Zavrča, kdo se ne bo spomnil srečanja z borci, ostarelimi krajsani... Nihče ne bo tega pozabil, nihče ne bo pozabil tega trdnega haloškega človeka, nihče ne bo pozabil Haloz, gričev in gor, vsak se rad tudi spomni pristne haloške kapljice in mesa iz tunke... Je res tako, bomo s temi ljudmi takrat, ko bo potrebna širša družbena akcija? Danes obljubimo, kako bo v resnici bomo slišali naslednje leto, ob drugem krajevnem prazniku... Naj vam zaželim resnično uspešno delo, vsem starejšim, da bi jim zdravje bilo naklonjeno in bi se ob drugem krajevnem prazniku znova srečali, veseli in nasmejani, s pesmijo in harmoniko.

N. Kotar

Kreditiranje kmetijske proizvodnje

V naslednjem srednjeročnem obdobju dajemo prioriteto kmetijstvu. Prav zato smo se odločili, da obiščemo kmetijsko zadružno Ptuj. Za pogovor smo zaprosili Franca Meška, vodjo hranilno kreditne službe KZ Ptuj.

MOŽNOSTI KREDITIRANJA IN IZKUŠNJE, ki so jih skozi leta delovanja pridobili: Hranilno kreditna služba pri KZ je začela delovati 1970 in je v letih delovanja odigrala pomembno vlogo pri razvoju zasebnega kmetijstva, saj je kreditirala prek 3200 kmetij. Predračunska vrednost teh investicij v tem obdobju znaša 223 milijonov novih dinarjev. Programe, ki jih strokovna služba izdelava, posreduje bankam, da lahko te investicije planirajo. Udeležba pri kreditih pa je takšna: lastna sredstva kmeta znašajo 27 %, bančni krediti 47 %, krediti hranilno kreditne službe 23 % in kredit kmetijske živilske razvojne skupnosti Slovenije 3 %. Krediti so na pet do deset let, odvisno od naložbe, obrestna mera pa je od 3 do 6 %, odvisno od območja (ali je razvito ali nerazvito).

KREDITIRANJE V PREJŠNJEM LETU

V prejšnjem letu je hranilno kreditna služba KZ Ptuj kreditirala 366 kmetij, predračunska vrednost je znašala 46 milijonov novih dinarjev. Te naložbe so bile namenjene za obnovo in novogradnjo govejih in prašičjih hlevov, mehanizacijo in tudi za vinogradniško proizvodnjo, strojne skupnosti in še nekaj manjših investicij. Odplačevanje kreditov poteka normalno, anuitete zapadejo največini prvega junija in petnajstega novembra.

KREDITNE MOŽNOSTI ZA PRIHODNO OBDOBJE

Glede na stabilizacijske ukrepe iz zmanjšane investicije se stvari počasi odvijajo, banka sicer zatrjuje, da krediti bodo, vendar je to leto za gradnjo že pri kraju in bo to treba nadoknaditi v začetku prihodnjega leta. Reševanje kreditnih vlog torej kasni za celo leto. Hranilno kreditna služba daje kredite iz sredstev, ki jih zasebni kmetovalci vlagajo. Vlagatelj je 9600, trenutno imajo naloženih 29 milijonov novih dinarjev. Če vlog ne bi bilo tudi možnosti kreditiranja odpadejo. Sprejet je tudi samoupravni sporazum, ki določa, da lahko zasebno kmetijstvo kreditirajo do višine 300 tisoč dinarjev, ta znesek lahko tudi presežejo, vendar mora to odobriti posebna komisija. Novi sporazum se verjetno ne bo dosti spremenil, če pa se bo, bo višina edinele večja.

Takšne so torej možnosti, nekateri jim pravijo tudi ugodnosti, pri kreditiranju kmetijske proizvodnje.

N. Kotar

KOČNA NA POHORJU

Pri Keršičevih bije srce vasi

Družina Keršič, po domače jim pravijo kar pri Kobanovih, že vrsto let uspešno kmetuje, njihova osnovna dejavnost pa je živinoreja. V Kočnem nad Zg. Polskavo, kamor so se preselili njihovi predniki že okoli 1800, danes živi tukaj že tretja generacija, glava družine sta osemindesetletni Jože in leto dni mlajša žena Jožica. Pri delu pa jima sedaj že pridno pomagajo otroci Zvonko, Cvetka, Jože in Milena.

Medtem ko doma vsi pridno skrbijo za razvoj gospodarstva, se njihovi otroci aktivno vključujejo tudi v dejavnosti mladinske organizacije v Zg. Polskavi, kjer so najuspešnejši prav v aktivu mladih zadrušnikov. Najstarejši sin Jože je bil daljši čas tudi predsednik tega aktivna, to pa je tudi osnovni vzrok, da se prav v Kočnem na Pohorju sedaj že tradicionalno srečujejo mladi traktoristi iz občine Slovenska Bistrica in tudi iz sosednjih občin.

V organizaciji OK ZSMS Slovenska Bistrica, konference mladih kmetovalcev v tej organizaciji in aktivna mladih zadrušnikov iz Zg. Polskave potekajo sedaj vsako leto tekmovanja mladih traktoristov v

Samo za trenutek so se zbrali, nato pa takoj zopet vsak na svoje delo. Veliko ga je, zato je potrebno zavijati rokave.

teoretičnem in praktičnem znanju ter spretnostih vožnje traktorja s prikolico. Da so ta tekmovanja postala tako priljubljena oblika srečanj ima velike zasluge prav družina Keršič, saj je pri njih srce vseh dogajanj v vasi, na sam dan tekmovanja in tudi pred njim. Ne samo organizacijske, tudi vse druge priprave potekajo prav tukaj, v hiši Keršičevih kjer vsi živijo za tekmovanje.

Tako mladi prevzamejo organizacijske dolžnosti, oče in mama pa poskrbijo, da obiskovalci niso žejni in lačni. Kuhinja je v dneh pred tekmovanjem in na sam dan kar predmehkana, kljub temu pa so vsi deležni lepe besede pa tudi domačih jedi ne manjka. Ne samo v dnevi srečanja mladih traktoristov, pri Keršičih je — vsak dan, kljub obilici dela, ki ga zahteva kmetijstvo, dovolj dobre volje in gostoljubnosti.

Besedilo in posnetek: Viktor Horvat

Izboljšajmo njivski kolobar

Pri prepogostem vključevanju sladkorne in krmne pese v kolobar obstaja velika nevarnost močne razširitve pesine nematode. Kolobar je zato potrebno izboljšati, pri načrtovanju vrstenja kultur pa je potrebno upoštevati niz dejavnikov ekološkega, biološkega, tehnološkega in ekonomskega značaja. Za naše podnebne razmere je primeren kolobar s sladkorno peso: 25 % sladkorne pese, 25 % koruze za zrnje, 25 % koruze za silažo ali krompirja in 25 % ozimne pšenice oz. zimnega ječmena ali ovsige.

N. K.

V naslednjem letu 17.500.000 litrov mleka

V petek so se v prostorih ptujske mlekarne sestali člani odbora za proizvodnjo in predelavo mleka ter se pogovarjali o planu TOZD mlekarne za leto 1981, tekoči problematiki v proizvodnji mleka, pozornost pa so namenili tudi predlogu samoupravnega sporazuma o povezovanju v skupnost združenega dela za medsebojno plansko in poslovno sodelovanje pri proizvodnji, predelavi in prometu z mlekom in mlečnimi izdelki pri ptujski mlekarni.

Direktor TOZD Mlekarna Ptuj, Janez Vrečar, nam je o načrtih mlekarne povedal: »Prihodnje leto bomo odkupili in predelali 17 milijonov in pol litrov mleka. Tudi sredstva za razširitev materialne osnove dela se manjšajo, klub planirani povečani proizvodnji. Mlekarna namerava v prihodnjem letu proizvesti 1.400.000 litrov konzumnega mleka, 328 ton masla, 35 ton skute, 788 ton smetane, 105.000 litrov jogurta in 427 ton

Težave so z deli za molzne stroje

foto: I. Ciani

kazeina. Na področju investicij nameravamo nabaviti linijo za proizvodnjo novih izdelkov (smetanovih in maslenih namazov), ki je

iz uvoza in je zato nabava še vedno zelo vprašljiva. Asortiman izdelkov naše mlekarne bi se tako precej povečal in se izboljšal tudi dohodek.»

Gradnja mlekarne ni zajeta v osnutku o temeljnih družbenega plana občine Ptuj za naslednje srednjeročno obdobje. O problemih mlekarne je direktor povedal: »To je problem daljšega veka, rešujemo ga že dve leti, žal ne dobimo lokacije za razširitev naših proizvodnih kapacitet, ker ni usklajena izraba prostora na področju sedanje lokacije, novogradnja pa zaradi finančnih raz-

logov ne pride v poštev. Menimo pa, da bo v družbenem dogovoru potrebno predvideti tudi mesto za naš razvoj na sedanji lokaciji in ga uskladiti z ostalimi družbenimi potrebami, saj je novogradnja mlekarne potrebne kapacitete ovrednotena na blizu 40 starih milijard, za kar pa ni nobenih investicijskih možnosti. Glede na rast količin mleka, ki so približno 10 % letno, menimo, da je racionalnejša adaptacija proizvodnih prostorov in proizvodnega procesa. Cene mleka so bile poslednjič korigirane v začetku letošnjega leta prav zaradi tega sedaj interes za to proizvodnjo pri manjših proizvajalcih malo pada. Sigurno pa bo potrebno v naslednjem mesecu določiti odkupne cene mleka za prihodnje leto.»

Na sestanku so posebno točko dnevnega reda posvetili tudi problematiki v proizvodnji mleka, zlasti težavam pri preskrbi z rezervnimi deli za molzne stroje, pridelovalci pa so zaskrbljeni tudi zaradi pomanjkanja reprovromateriala in mineralnih gnojil.

Osnutek samoupravnega sporazuma o povezovanju v skupnost združenega dela za medsebojno plansko in poslovno sodelovanje pri proizvodnji, predelavi in prometu z mlekom in mlečnimi izdelki je bil v javni razpravi že od junija, zato na predlog ni bilo pripomb. Podpis samoupravnega sporazuma predvidevajo ob koncu oktobra.

N. Kotar

Odkupne cene grozdja so že znane

Pesem klopotev v Halozah in Slovenskih gorah že naznanja najljubšo opravilo vinogradnikov in vinarjev: trgatve, stiskanje grozdja, pitje mošta... Poslovna skupnost za vinarstvo in vinogradništvo Slovenije je določila odkupne cene grozdja od 14 do 23 dinarjev, odvisno od sorte in kvalitete grozdja. Cene so torej spodbudne in bodo morda pripomogle k temu, da bodo vinogradniki začeli z načrtno obnovo vinogradov. Letošnja trgatve bo sicer nekoliko kasnila v primerjavi s prejšnjimi leti, bomo pa zato bili mogoče tudi bolj sladko vino?

N. K.

MED GOJENCI DOMA UČENCEV V PTUJU

„V NOvem DOMU JE KOT V HOTELU ...“

V neposredni bližini Centra srednjega usmerjenega izobraževanja v Ptuj stoji novi dom učencev, ki je v letošnjem šolskem letu že sprejel prve stanovalce. V njem je prostora za 240 učencev in dijakov, a jih je sedaj le 147. Iz osnovnih šol je 64 učencev, dijakov pa je 83. Vsekakor je za začetek dovolj in kot zatrjujejo tisti, ki so lani bivali še v starem dijaškem domu, lepše in prijetneje je.

In obiskali smo jih, z njimi pokramljali ter zabeležili naslednje zanimive pogovore:

Lidija Vaščun, dijakinja tretjega letnika Ekonomske srednje šole, sicer doma v Lendavi:

„Kaj hočem, tukaj obiskujem šolo in moram tukaj stanovati. Lepo je v Ptuj, še posebej sedaj, ko imamo novi dijaški dom. Do konca šole bom prisiljena ostati tukaj, potem pa se bom že lahko zaposlila kje blizu domačega kraja. Sicer je Ekonomska šola tudi v Murski Soboti, a sem se odločila za tole v Ptuj. Pred dvema letoma je to šola obiskovala moja sestra in je odnesla zelo dobre vtise, zato sem se tudi jaz tako odločila.“

Moram povedati, da sem sedaj že tretje leto v dijaškem domu. Lahko bi se sicer redno vozila, ker so veze udobne, vendar bi bil to zame prevelik napor. Od Lendave do Ptuja je 96 km, skoraj dve uri vožnje, to pa je le preveč za dvakrat na dan. Sicer pa je tukaj v do mo lepo in urejeno dijaško življenje, še posebej sedaj, ko je vse lepo in novo. Tudi predrago še zaenkrat ni, saj moram za enome-sečno bivanje s hrano vred odšteti dva tisočaka, če pa hodim ob sobotah in nedeljah domov pa le 1.850.- din.

Seveda ne gre brez štipendije. Dobivam jo od Primata iz Lendave, kjer se bom po končanem šola-

nju tudi zaposlila. Moram pa reči, da tudi štipendija za takšne izdatke, kot so dandanes, ni rešitev. Potrebno je tudi izdatna finančna pomoč staršev, brez tega ne bi šlo.“

Tatjana Zajdela, dijakinja tretjega letnika Ekonomske srednje šole, sicer doma iz Vidma ob Ščavnici:

„Glede razdalje mi je bilo vseeno, ali se vpišem v to šolo v Murski Soboti ali v Ptuj. Ker pa se je večina kolegic odločila za Ptuj sem šla še jaz. Učiti se je treba v tej ali katerikoli drugi šoli.“

V ptujskem domu je življenje zelo pestro. Vstanemo se ob šestih, včasih še malo pozneje, se umijemo in gremo na zajtrk. Za tem pa v šolo, kjer smo približno do dvanajstih, največ do enih. Potem gremo na kosilo, ob trideset na tri se pričnejo za nas učne ure, ki trajajo do 18. Za tem je večerja, potem imamo malo prosto in okoli 20.30 pa gremo spat.

Seveda je v prostem času na voljo več vrst razvedril. V klubski sobi imamo barvni televizor, razen tega pa gojimo razne športne in kulturne dejavnosti, skratka ni nam dolgčas. Kar se tiče hrane, takšna seveda ni kot doma, pa slaba tudi ni, je kar v redu.

Tudi jaz dobivam štipendijo in sicer od občine Gornja Radgona. Mesečno dobim le 1.270.- din, kar je daleč premalo, saj dobro veste kakšni so dandanes stroški za šolanje.“

Marjan Mohorko iz Majšperke obiskuje letos četrti letnik Ekonomske šole:

„Do sedaj mi je bilo v šoli lepo in prav gotovo se do konca ne bo nič več spremenilo. Tudi uspeh je zadovoljiv in to mi je sedaj najvažnejše. O domu učencev, zadnjič

smo se na sestanku pogovarjali, da bi bilo prav, ko bi ta dom nosil ime po kakšnem znanem revolucionarju. Predlagali smo že, da bi ga poimenovali po Edvardu Kardelju, pa so nas prehiteli Celjani in tako se sedaj njihov dom imenuje po njem. Dijaki smo pri nas dobro organizirani v okviru domače skupnosti. Imamo svojega predsednika in odbor. Na sestankih se redno dogovarjamo o problemih in težavah, skratka o vsem kar nas teži. Razen tega se ukvarjamo s kulturo in športom, tako, da dolge čase ne poznamo, saj se je treba ob popoldnevih tudi učiti.“

Problem pa je, kar zaenkrat gojenci doma še nimamo svojega igrišča, ki smo ga v starem domu sicer imeli. Ta problem smo za silo rešili, ker hodimo na igrišča Partizana. Pa vseeno mislim, da bi nujno potrebovali telovadnico, tako kot vsi ostali v Centru srednjega usmerjenega izobraževanja. Seveda zaradi tega ne moremo zmanjšati primerjave med starim in novim domom. Razlika je ogromna in se je ne da dopovedati.

Lidija Vaščun iz Lendave

Tatjana Zajdela iz Vidma ob Ščavnici

Marjan Mohorko iz Majšperke

Če primerjamo samo sanitarije in čistočo je dovolj, tukaj smo sedaj kot v hotelu.

Štipendijo sicer dobivam, vendar je tako nizka, da si z njo ne morem veliko pomagati. Mesečno dobivam le 1.119.-din kar še za hrano ne zadostuje. Bolj bi lahko rekli, da je to le „džeparac“. Če ne bi imel staršev, ki mi pomagajo, potem se ne bi mogel šolati, prav gotovo ne.“

V domu učencev v Ptuj ima sedaj svoj drugi dom Metka Janžek iz Rogatca, sicer dijakinja drugega letnika poklicne administrativne šole:

„Za to šolo sem se odločila, ker so tudi prijateljice in sošolci tukaj v Ptuj. V našem domu je lepo, sicer mi je bilo v začetku malo

težko, domotožje sem imela, pa sem se že navadila. V Rogatcu mladi nimamo veliko izbire. Po končani osemletki lahko izbiramo le med Celjem in Ptujem in jaz sem se odločila za Ptuj.“

Življenje v domu ni slabo. Zahteva seveda red in disciplino, vendar brez tega ne gre. Nad nami bdijo vzgojitelji, ki nam marsikaj tudi pomagajo pri učenju. Vsakih 14 dni imamo v domu ples, kjer se lahko razvedrmo, ob večerih pa lahko gremo tudi v kino. Če imamo denar seveda. Jaz dobivam ob obližni šmarje pri Jelšah 1.500.-din mesečno, kar mi zadostuje. Nekaj primaknejo še doma, nekaj pa si zaslužim med počitnicami, tako, da gre.“

M. Ozmec

Metka Janžek iz Rogatca

V PTUJU ODPRLI DVA GOSTINSKA LOKALA

Delovni ljudje KK TOZD Haloški Biser Ptuj so prejšnji teden proslavili dva delovna uspeha. V četrtek 18. septembra so v spodnjih prostorih Centra srednjega usmerjenega izobraževanja odprli novi lokal Petica. Ta investicija ni bila tako velika, saj je Haloški Biser nabavil le opremo. Prostori so seveda že obstajali. V Petici je dijakom in delavcem Centra na voljo cela vrsta toplih in hladnih napitkov, tople in hladne

jedi ter slaščice. Ta bife je odprtega tipa, zato je poslovanje precej lažje. Ze sedaj pa razmišljajo o morebitni razširitvi, saj je lokal daleč premajhen za več kot 2000 glavno množico.

V soboto 20. septembra dopoldne pa so svečano odprli prenovljen bife na avtobusni postaji v Ptuj. Investicija je veljala Haloški Biser prek 2,5 milijona. Obstoječi bife, ki je bil zgrajen skupaj s postajo leta 1969, so razširili in

modernizirali. Tranzitnim in ostalim gostom bo odsejal na voljo cela vrsta enostavnih toplih jedi in napitkov in slaščic. Ob otvoritvi, je

no odprla najstarejša članica tega kolektiva Rozika Vaupotič, gostje pa so si nato nove prostore in opremo tudi ogledali.

Bife Petica v prostorih CSUI

Minka Grajzl, predsednica delavskega sveta TOZD Haloški Biser povdarila, da je prenovljen in razširjen bife tudi precej funkcionalen, predvsem pa ekonomsko upravičen, saj se bo investicija kmalu obrestovala. Bife je sveča-

Vsekakor je treba pohvaliti prizadevanja TOZD Haloški Biser, ki se trudi, da bi svoje delovne enote sproti obnavljal in specializiral. S tem pestrijo in razširjajo svojo ponudbo, ki je iz dneva v dan kvalitetnejša. M. Ozmec

Nova krajevna imena

Tudi občina Slovenske Bistrice se je pridružila predlogu družbenopolitičnega zbora skupščine SR Slovenije, ki je v tem, da bi naj kraje, ki imajo še pristavek »Sv« ali »St« poimenovali drugače. Na območju Slovenije so še namreč v okviru 20 občin katastrske občine z omenjenima pristavkoma.

Na nedavnih rednih sejah zborov skupščine občine Slovenska Bistrica so uresničili priporočilo s tem, da so sprejeli sklep, da se katastrska občina Sv. Ana preimenuje v ko Stari grad, katastrska občina Sv. Urh pa v ko Urh.

Viktor Horvat

ZG. LOŽNICA

Šola središče življenja na vasi

V Zg. Ložnici, privlačnem naselju na obronkih bistriškega Pohorja se prebivalci v večini preživljajo s kmetijstvom. Vsako leto pa predvsem mlajši, odhajajo na delo drugam, da bi si zagotovili stalnejši vir dohodkov in ne bodo odvisni od vremenskih razmer, ki so v zadnjih letih dokaj neugodne.

Majhna razdalja od industrijskega središča Slovenska Bistrica, še posebno po asfaltiranju ceste Slovenska Bistrica—Zg. Ložnica so pomemben vzrok, da se krajani kljub nekaterim težavam, odločajo ostati v domačem kraju, kjer se samoupravno združujejo pri reševanju krajevne problematike v prizadevanjih za lepše urejeno naselje.

Šola v Zg. Ložnici je potrebna dograditve.

Ker se v Zg. Ložnici še vedno srečujejo s pomankanjem prostora za razne krajeve dejavnosti, so krajani našli veliko razumevanje v vodstvu tamkajšnje osnovne šole, ki je ob vseh priložnostih dejavnosti krajanov, pripravljeno odstopiti prostore, ob tem pa jim nudi tudi potrebno strokovno in drugo pomoč. Prav ta že kar tradicionalna skupna vez med krajani in tamkajšnjo osnovno šolo, pomeni tudi spoznanje, da je šola samoupravno in kulturno središče kraja Zg. Ložnica in okolice. V njej se sestajajo tudi mladi, ki v okviru OO ZSMS uspešno razvijajo kulturno življenje. Pri svojem delu pa tesno sodelujejo s šolo, kjer najdejo tudi potreben strokovni kader za pripravo iger in nemalokrat še igralce, saj šola šteje povprečno 160 učencev v enem šolskem letu. Ker je bila zgrajena v letu 1955, je za sodobnejše oblike pouka premajhna, zato si vodstvo šole, učenci in tudi krajani sedaj želijo njene dograditve, predvsem telovadnice, igrišč in kabinetov. Takšna pridobitev pa bi še močnejše poživela tudi razširitev aktivnosti krajanov.

Besedilo in posnetek: Viktor Horvat

STARI ZNANEC — VIKI AŠIČ

Kar nekaj časopisnih strani bi bilo potrebno izpisati, da bi lahko vsaj v grobem zabeležili vse podatke o nastopajočih na ptujskih festivalih domače zabavne glasbe, pa spregovorili tudi o tem — kako skromno smo začeli in kako daleč smo po enajstih letih. Kar deset let zapored je ostala vsebina in oblika festivala nespremenjena, na odru se je izmenjalo blizu 300 ansamblov iz vseh območij Slovenije, mnogi med njimi pa so prišli tudi iz zamejstva — Italije, Avstrije, Nemčije in celo Avstralije. Med njimi je bilo seveda veliko takih, s katerimi smo se že poznali, nekaj novih, ki smo jih slišali samo to leto in le redki tisti, ki so vstrajali, čeprav festivalskega odličja — bronasti kipec ORFEJA Z LIRO niso uspeli dobiti. S tistimi kar so pokazali so bili nagradi zelo blizu, vendar pa nekdo le za spoznanje boljši in spet so ostali praznih rok.

Zanimiva je festivalska kronika, ki se prepleta med uradnimi podatki o nastopajočih, nagradah in nagrajencih in med tistimi neuradnimi, ki takšne prireditve spremljajo za kulisami. Pa vendar med vsemi temi najbolj izstopa primer ansambla VIKIJA AŠIČ iz Celja, ki je bil večkrat blizu nagradi — Orfeju, pa ga vseeno ni uspel osvojiti. Kar deset let (razen na prvega) je prihajal v Ptuj in s seboj odnašal tudi nagrade, za najboljšo melodijo, za izvedbo in

podobno. ... in prišel je tudi letos, nasmejan kot vedno se je Viki Ašič s svojim ansamblom predstavil ptujskemu občinstvu, ki ga je tudi zelo prisrčno in toplo sprejelo ter mu prisodilo še nagrado za najbolj vedro melodijo prvega večera. Organizator — zavod Radio Tednik pa je k temu pridal še veliko kristalno vazo za zvestobo Aši-

Nasmejani Viki Ašič — desetič na ptujskem festivalu.

čevim muzikantom in pevcem, v zahvalo in spodbudo, da bo do prihodnje leto spet naši dragi gostje.

mš

PRVENC — STRELCI

Za dobre sosedске odnose

Prosvetno društvo Prvenci—Strelci je med najaktivnejšimi v ptujski občini, vsaj po številu prireditev. Ob vsakem državnem in republiškem prazniku pripravijo kulturni program, svojo aktivnost pa bogatijo tudi z raznimi drugimi prireditvami, ki jih Ptujčani bolj ali manj poznajo.

Tokrat so se skupaj z odborom vaške samouprave odločili organizirati srečanje krajanov, povabili bodo tudi tiste, ki so se v obeh vaseh rodili, pa sedaj žive drugje. Srečanje bo v soboto, 27. septembra v prostorih kulturnega doma, ki so ga krajani gradili s precejšnjim lastnim deležem in s pomočjo širše skupnosti. Namen srečanja je, poglobiti in ohraniti sosedске odnose. Tudi vasi niso obšle tegobe današnjega časa — odtujenost, zaprtost v družinski krog. Sobotna prireditev je internega značaja, če smemo tako reči, prispevala pa bi naj prvi kamenček v mozaiku humanih odnosov med ljudmi. Gotovo je vredna posnemanja, ne le na vasi, temveč in predvsem v mestu kjer sosed sosedu skorajda ni več sosed. Le slučajni znanec, s katerim tu in tam spregovorimo na stopnicah o vremenu. Redki so obiski, pogovori o čemerkoli že, le o vremenu ne, redki so primeri, ko se sosed pozanima o sosedovem zdravju, ga povpraša, če kaj potrebuje. ... Vsi skupaj si moramo prizadevati, da bo sosed postal in ostal sosed. Naj bo primer iz Prvenc resnični vzgled!

N. D.

Vpis v malo šolo v skladu z zakonom

Samoupravna interesna skupnost za področje izobraževanja je z uveljavitvijo novega zakona prenesla organizacijo male šole, to je priprave otrok od šestega do sedmega leta na vstop v prvi razred osnovne šole, na skupnost otroškega varstva, ki mora potrebno organizacijo in financiranje izpeljati že v tem šolskem letu. Sredstva za en oddelek 120-urnega programa v znesku 16.760 dinarjev je doslej združevala izobraževalna skupnost in s tem zneskom so bili tudi pokriti stroški male šole — tako je vsaj zgledalo, kot bi temu rekli. Kakor hitro pa se pojavlja kot združevalec skupnost otroškega varstva postavljajo posredni nosilci naloge — nekatere osnovne šole vrsto dodatnih zahtev ob ugotovitvah, da ta denar ne zadostuje niti za osebni dohodek delavca kaj šele za materialne stroške — kot so najemnina, čiščenje, kurjava,

elektrika in tako dalje

Zaredi nemotenega pristopa k organizaciji male šole v naši občini sta skupnosti otroškega varstva in izobraževanja sklicali sestanke na katerem so se sporazumeli, da mora teči izvajanje tega programa tudi v bodoče v vsaj takšni kvaliteti in ne ob povečanih stroških ob tem pa ne glede na prenos financiranja v drugo interesno področje. Zato oba izvršna odbora menita, da ob prenosu dejavnosti ne morejo nastati stroški, ki jih tudi doslej ni bilo, ker jih v okviru srednjeročnih programov skupnosti ne morejo dodatno načrtovati.

Vpis v malo šolo bo opravljen v skladu z zakonom osnovne šole, do 5. oktobra pa mora vse ustrezne podatke s seznamimi vpisanih otrok in številom oddelkov dobiti VVO Ptuj. Pravilo-

ma bo v tem šolskem letu potekal program male šole v enaki organizacijski obliki kot doslej, tam — kjer pa je vzgojnovarstvena enota ali obstajajo druge možnosti da izvaja ta program vrtec, bodo to nalogo v dogovoru s šolo opravljale vzgojiteljice VVO Ptuj.

Financiranje je za to leto urejeno prek izobraževalne skupnosti, ki nakazuje sredstva šolam v dvanajstih in jih bo po potrebi (upoštevajoč število oddelkov) tudi z rebalansom uskladila, tiste šole, ki programa ne bodo izvajale pa jih bodo prenakazale vzgojnovarstveni organizaciji Ptuj. Od 1. januarja 1981 pa bo potekalo financiranje male šole prek skupnosti otroškega varstva tako, da bo do konca šolskega leta program male šole tudi materialno v celoti pokrit.

mš

Ljubim tvoje ponosne ljudi...

Skoraj prepričana sem, da med bralci Tednika ni nikogar, ki ne bi razumel gornje misli, pa naj gre za šolarja, malčka iz vrta, njegove starše, delavce v združenem delu — skratka, vsi naši ljudje bodo takoj vedeli, od kod je ta stavka:

Ljubim tvoje ponosne ljudi... je v slovenščino prevedeno spoznanje, eno izmed mnogih iz letos tako pogosto zapete pesmi „Jugoslavija“. In zakaj sem vzela te besede za naslov svojega sestavka, o čem pravzaprav želim pisati? Že v začetku sem omenila, da nas pesem „Jugoslavija“ letos spremlja skoraj vedno in povsod in kadar je nekdo ali nekaj tako zvest spremljevalec človeka-posameznika in družbe, se nehoti začneš vpraševati, zakaj tako, odkod občutek, da te je pesem s svojo vsebino popolnoma prevzela, celo prežela tvojo bit. Zdi se mi, da pesem, o kateri lahko preberemo oz. slišimo, da postaja naša neuradna himna, očira celo pahljačo mnenj, vprašanj, vtisov. Iz vsega tega bogastva bi morda izluščila dva vidika: pesem s svojo vsebino, melodijo oz. njeno vlogo v našem vsakdanjiku ter odziv nas, Jugoslovancev, nanjo.

Pesem Jugoslavija sem morda slišala že kdaj prej, toda (govorim lahko seveda predvsem v svojem imenu) v resnici sem jo odkrila šele v letošnji pomladi, točneje — v aprilu, ko so jo za svoje nastope na proslavah naštetirali šolski pevski zbori. V svečanem vzdušju smo ji odprtih src prisluhnili v Mostju, ko je malo prej slavnostni govornik iskreno obžaloval: vsa medicinska znanost ne more vrniti zdravja in ohraniti življenja predsedniku Titu...; prisluhnili smo ji v lastnem domu, v delovnem kolektivu. Tudi sami smo vse bolj osvajali njeno besedilo in melodijo, jo tiho zapeli samo zase in glasneje v družbi praznično razpoloženih ljudi. Potem se je vsa Jugoslavija zagrnila v iskreno in slovesno žalost za našim dragim predsednikom. Tedaj se je pesni, ki nosi ime naše domovine, pridružila zaobljuba nas vseh, izpovedana v mogočnem „Druže Tito, mi ti se kunemo...“ Že danes, ko so vsi dogodki letošnje pomladi še zelo sveži, sem globoko v sebi trdno prepričana: ko se bom nekoč kasneje, čez leta, spominjala leta 1980, me ne bo le zabeleži spomin na 4. maj v tem letu, temveč me bo prevzelo slovesno, svečano razpoloženje v tem letu, temveč me bo prevzelo slovesno, svečano razpoloženje ob spoznanju: to je bilo tudi leto pesmi „Jugoslavija“ in „Druže Tito, mi ti se kunemo.“

Po majskih dogodkih so se v juniju poslavljali učenci od svojih učiteljev, šole, mlajših šolarjev oz. dijakov. Pa se je v hodnikih, na dvoriščih v avlah osnovnih ali srednjih šol oglasila zaobljuba Titu in izpoved Jugoslaviji... „Uvek si mi draga bila domovina moja mila, Jugoslavijo...“! Naši osmošolci, ki so med svojo dvodnevno ekskurzijo v začetku junija prenočevali v Tičarjevem domu na Vršču, so zapeli obe pesmi v prijetnem večernem razpoloženju. Tedaj se je zgodilo nekaj nenavadnega: skupina mlajših nizozemskih turistov, ki se je, dotlele zabavala po svoje (tu in tam pa tudi z nami) malo prej so še precej glasno karjati, se je skoraj v trenutku umirila in z enako svečanostjo kot mi spremljala izvajanje naše skupine. Se več, njihov najstarejši član, verjetno vodja skupine 5 ljudi je v navdušenju vstal ter ob pesmi Druže Tito začel plesati kolo, kar je nato pojasnil v svoji materinščini (nekaj smo vendarle razumeli): Kot mladinec je bil v brigadi, ki je gradila avtocesto Bratstvo-jedinstvo in takrat se mu je omenjena pesem močno priljubila.

Naš skupni večer na Vršču je bil nato še prijetnejši, prav prijateljski. Podobno reakcijo na pesem „Jugoslavija“ sem letos opazila v povsem različnih okoljih in družbah: po prvih taktih, ko so zbrani ljudje spoznali, za katero pesem gre, so nekako obmirovali in če niso pritegnili petju, so jo molče, skoraj svečano spremljali do njenih poslednjih akordov. Celotam, kjer ne pričakujemo posebne zbranosti ali celo slovesnega razpoloženja — v mislih imam dopustniško razpoložene ljudi v naših obmorskih in drugih turističnih krajih je „Jugoslavija“ napravila močan vtis tudi na tujce.

V avtokampu Lanterna pri Poreču smo jo nekajkrat poslušali pozno v noč, peli so jo naši sosede med dopustom, Zagrebčani — v svojem počitniškem domu; zapeli in zaigrali so jo tudi glasbeniki v restavraciji, kjer so se ob večerih zbiral plesa željni turisti.

V reviji Teleks sem med novicami pred kratkim prebrala, da so v nekem kampu pri Vrsarju naši fantje tako pogosto izvajali pesem „Jugoslavija“, da so jih tujci začeli izzivati iz Italije, Italijo, na kar je menda prišlo tudi do pretepa med obema skupinama. Ta vest me je neprijetno presenetila in celo vznemirila, saj sem prepričana, da bistvo te naše pesmi ni kak narodni šovinizem, marveč izpoved iskrene ljubezni do domovine, s katero pa ne zanikamo ljubezen drugih narodov do njihove

ve lastne domovine, kakor tudi se izražamo nestrpnosti do sosednjih ali drugih držav.

Prav v slovenski reviji Teleks smo lahko doslej prebrali največ mnenj in spoznanj o obravnavani pesmi: Kmalu po 11. Taboru slovenskih pevskih zborov v Sentvidu pri Stični je Bogdan Pogačnik pod naslovom Pesem, ki postaja neuradna himna, spregovoril o besedilu in melodiji, o prevodu besedila v slovenščino ter predvsem o tem, kako spontano jo je zapel največji pevski zbor — okrog 6000 pevcev na Taboru. Kmalu po tem so se oglašili razni dopisniki, nekateri z novimi (in boljšimi) prevodi, pa s popravki, oglašili pa so se menda tudi nekateri preveč fanatični posamezniki, ki so sicer anonimno — ozmerjali tovariša, ker je menil, da tudi neprevedeno, srbohrvatsko besedilo ne obremenjuje slovenskega pevca ali poslušalca. In prav to se mi zdi, da je tisti pojav, ki nam, Slovence, ni prav nič v čast, namreč to zmerjanje, medsebojni očitki, celo psovke (ki so sicer v slovenščini, a zato nič lepše, prevelika zagledanost v lastni prav. To se namreč prav „tepe“ z mislijo pesmi:

„Volim tvoje ljude ponosne...“, saj se nehoti vprašati: kje je v tem primeru naš ponos, ponos na naše bratstvo in enotnost, ponos na našo socialistično družbo in domovino več bratskih narodov in narodnosti?

Prav na tem mestu želim posredovati nek dogodek, ki sem mu bila priča že pred leti. Kot študentka PA v Mariboru sem pogosto potovala z vlakom in nekega zimskega dne sta mi delala družbo v kupeju moški srednjih let ter še nekoliko starejša potnica, po obleki in opremljeni sodeč, imenitna gospa. Zatopila sem se v skripta, moški je prebiral Areno (revijo v srbohrvščini) potnica pa je prelistavala neko nemško revijo.

Čez nekaj časa je moški prekinil molk, ko je zaprosil gospo, če bi morda zamenjala revijo. Izročila mu je svojo (nemško), revijo Arena pa je odklonila, češ: „Veste hrvatsko pa prav nič ne razumem, res, čisto nič!“ Opazila sem, da moški kroti svoja čustva (jezo), ko jo je vprašal: „Kaj pa nemško, a nemško pa razumete?“, „Seveda, popolnoma jo obvladam!“ je ponosno zatrjevala sogovornica, ki še vedno ni vedela, da s svojim priznanjem ne žanje priznanja, ampak ogorčenje.

Res, tudi sama sem bila zelo prizadeta ob tem spoznanju; potnik, očitno človek, ki na take in podo-

bne pojave burno reagira, pa ji je svoje ogorčenje tudi pokazal:

„Sramota za nas gospa, ki dobro živite v Jugoslaviji (saj ste Jugoslovanka?), a vam je bližji jezik nekdanjega sovražnika kot jezik naših sosedov oz. sorodnega bratskega naroda!“

Tega dogodka se pogosto spominim, saj tudi dandanes naletim na ljudi, ki se obnašajo po vzorcu:

kar je tuje, hvali, kar je domače, kritiziraj: Vendar sem primer navedla predvsem zaradi jezika, našega, slovenskega in srbohrvatskega. Menim, da kdor resnično ljubi ponosno Jugoslavijo in njene ljudi, ga ne more motiti besedilo priljubljenih pesmi, ne v materinščini in tudi ne v bratskem jeziku.

Bistvo je neke drugje: smo Jugoslovani za druge narode res vedno ponosni ljudje? Tudi takrat, ko se gnetemo po tujih štacuni, se prerekamo in prerivamo ter dajemo vtis, da nam je nakup v tujini najpomembnejše življenjsko opravilo? In Jugoslovani v okviru meja naše lepe domovine? Da, res smo ponosni, ker smo že doslej lahko obiskali Hišo cvetja na Dedinju, vendar smo morda lahko prav tako ponosni tudi, če smo obiskali Kumrovec, izvir vsega, kar imenujemo Tito.

Karolina Pičerkó

Televizijski kameri sredi množice ljubiteljev valčkov in polk na letnem prireditvenem prostoru v Ptuj.

ODMEVI NA PTUJ '80

Dobra dva tedna je že mimo od letošnjega XI. festivala domače zabavne glasbe Ptuj '80 in po

odmevih sodeč lahko zapišemo, da si je po enoletnem premoru ponovno pridobil svoje zvesto

občinstvo, ki ga ima doma, ko se na festivalnem prostoru zbere več tisoč ljubiteljev valčkov in polk ter v širšem slovenskem prostoru v katerem ga spoznavamo prek radijskega in televizijskega sporeda.

Avtorji zapisov o ptujskem festivalu ga ocenjujejo kot enega med najuspešnejšimi doslej in ponovno povdarjajo njegov pomen v razvoju in spodbujanju slovenske domače zabavne glasbe, ki si še vedno težko utira svojo pot med tako imenovanimi „glasbenimi strokovnjaki“. Svoje mesto pa je vendarle našel tudi v osrednjem radijskem in televizijskem sporedu.

V soboto zvečer smo ga lahko skoraj v celoti spremljali na prvem radijskem sporedu, televizijski delavci pa v ljubljanskem studiu že pripravljajo več oddaj, ki nam bodo predstavile prvi večer — festival ansamblov, ki jih je letos v Ptuj nastopilo kar 27.

mš

Med najbolj zaposlenimi pevci drugega večera — festivala melodij sta bila gotovo Neva Švainzger in Rudi Santl, ki sta pela kar dve nagradi melodiji.

VIDA ROJIC NENAVADNA ZGODOVINA KIDRIČEVEGA

2. Nadaljevanje

V LOVRENCU je zavzela najeta zemlja petnajst parcelnih števil te katastrske občine v izmeri 145 ha, 47 arov in 88 m². V GEREČJI VASI je merila najeta zemlja 15 ha, 71 arov in 4 m² in je zajela 25 parcelnih števil te katastrske občine. V APACAH pe je merila najeta zemlja 71 ha, 54 arov in 54 m² in je zajela tri parcelne številke te katastrske občine. Po nastanku zemljiškega katastra izpred prve svetovne vojne je vsa najeta zemlja merila 234 ha, 10 arov in 28 m². (Te izmere je oskrbel tov. Peter Klasinc v zgodovinskem arhivu v Ptuj.)

V protokolu komisije ptujskega okrajnega glavarstva, z dne 25. in 26. oktobra 1915, čitamo, da so določili gradnjo vojaških objektov v Strnišču na podlagi vojaške zakonodaje. V tem protokolu beremo še o najeti zemlji petih posestnikov v Njiverčah in Starih v Lovrencu. Še o Lovrencu so oddali zemljo v najem Stjepan Rodošek, najemnik železniške zemlje; Jakob Matzún in Franc von Hellin iz Ptuja ter graščak Rudolf Waren Lippt iz Turnišča pri Ptuj.

Kmetu Rodošku je odpadla zaradi gradenj žetev, čitamo v protokolu, za kar je prejel 250 kron odškodnine. Drugim posestnikom so gradnje poškovale gozdne nasade. Na Hellinovi zemlji so zgradili taborišče s števil. III, na Lippitovi pa so kopali jake za kanalizacijo. Iz Apač je vojska vzela v najem zemljo Francu in Mariji Intihar, za kar sta bila oskudovana pri poljskih pridelkih in gozdnih nasadih.

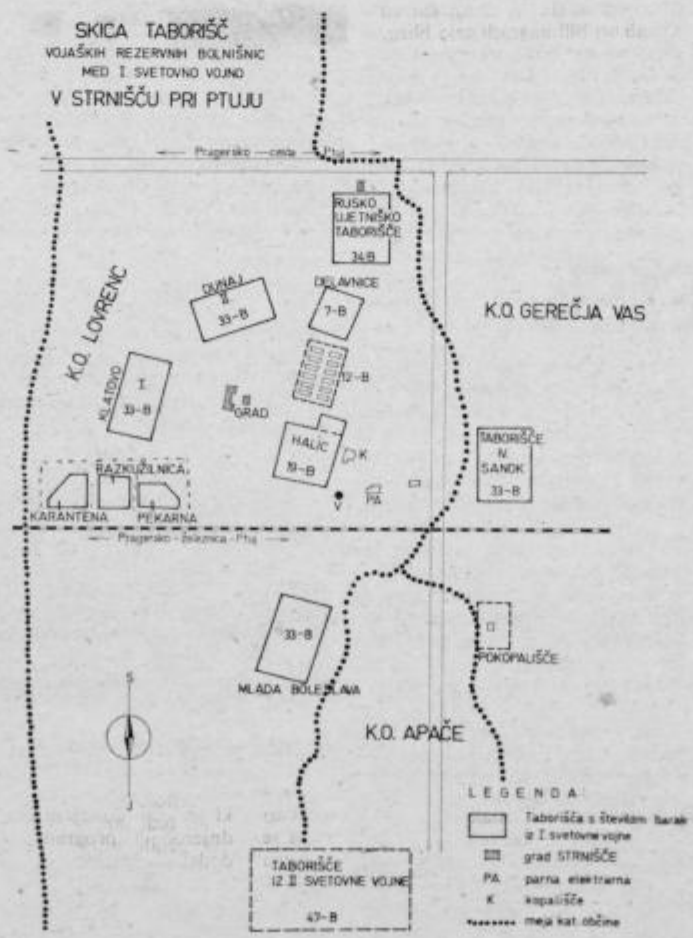
Protokol navaja, koliko je vojska določila vsakemu posestniku letne najemnine in odškodnine za uničene nasade.

Za zemljo so dobivali od 1,50 do 30 kron najemnine za ar. Poleg že navedene odškodnine za žetev so odšteli za škodo v Matzunovem gozdu 1350 kron, v Lippitovem pa po aru 15 do 30 kron. Franc von Hellin je dobil 4115 kron odškodnine za polje, za škodo v gozdu in ureditev taborišča števil. III. Hellinu so določili še letno najemnino za najete grajske stavbe v Strnišču in za gospodarska poslopja v znesku 1500 kron; za štiri sobe, kuhinjo in pritliko v gradu pa 260 kron. Grajske prostore so mu po zgraditvi taborišča namenili vrniti. Najeli so pa sadovnjak za 2500 kron letno. Za uporabo Hellinove železnice, od železniške postaje do gradu, ki je bila ozkotirna, so mu namenili 39 kron letno. Pri višini najemnine za železnico so upoštevali, da bo Hellin železnico tudi sam uporabljal.

Največ najete zemlje je bilo od veleposestnika Franca von Hellina v k. o. Lovrenc na Dravskem polju. Merila je 145,4758 ha ali 62,4 %.

Druga najeta zemlja je pripadala drugim lastnikom. Po kulturah je najeto zemljišče merilo 195 ha 80 arov in 78 m² gozdnih ali 84 %. (V Apačah 71,5454 ha, v Gerečji vasi 0,8570 ha, v Lovrencu pa 123,4055 ha). Njiv je bilo 34,6959 ha (v Gerečji vasi 13,0363 ha, v Lovrencu 21,6596 ha). Pašnikov pa je bilo 3,1523 ha (v Gerečji vasi); poti pa 0,0360 ha (v Gerečji vasi), stavb 0,2937 ha (v Lovrencu) in vrtov 0,1170 ha (v Lovrencu) (15).

Protokol navaja dalje, da sega taboriščna bolnišnica do meje občine Lovrenc in do Gerečje vasi. Na parcelah k. o. Gerečja vas s številkami 1021/1 in 1021/2 stojita strojnica in taborišče infektivne bolnišnice.

Za glavarstvo v Ptuj je protokol podpisal dr. Otmar Pirkamier. Mimogrede povedano je bil Pirkamier doma iz Frama in zavezen Slovenec ter med tistimi, ki so utirali v ptujskem okraju pot za ustanovitve nove jugoslovanske države po prvi svetovni vojni. Po vojni je bil prvi ptujski okrajni glavar.

Protokol, ki ga je za glavarstvo podpisal dr. Pirkamier, je podpisalo še dvanajst posestnikov, od katerih so oblasti vzele zemljo v najem. Ti so bili: Franc von Hellin, Martin in Gera Sturcl, Marija Kanceler, Vinko in Marija Podgoršek, Andrej in Marija Štamberger, Marija Godec, Marija Intihar, Gera Frangež in Martin Štruel kot varuha Simona Frangeža ter velposestnik Rudolf Lippit, lastnik graščine v Turnišču pri Ptuj.

Protokol ptujskega glavarstva z dne 26. oktobra 1915, navaja člane komisije za vojske objekte v Strnišču: dr. Pirkmaierja kot predsednika in zastopnika glavarstva; kapetana Adolfa Navratila, kot zastopnika vojaške komande v Gradcu; finančnega svetnika Adolfa Klodica; zastopnika finančnega urada v Ptuj-Ritterja von Salbadinskega ter še dva strokovna izvedenca. To sta bila okrajni gozdar Gottfried Grill in posestnika Karl Sima in Zg. Bregu pri Ptuj. (10)

NAČRT TABORIŠČ

Najpomembnejši med ohranjenimi dokumenti o taboriščih v Strnišču je načrt taborišča z dne 20. oktobra 1915, v merilu 1:2880 in z naslovom: Katastrski načrt bolniških taborišč v občinah Lovrenc, Apač in Gerečja vas, c. k. vojaškega taborišča v občinah Lovrenc, Apač in Gerečja vas, c. k. vojaškega gradbenega vodstva v Strnišču (Katastralplan für das Spitallager Stierthal in der Gemeinde Lowrenz, Amtmansdorf, Gersord k. k. Militärbauleitung Stierthal). Kakor vidimo, je v istem naslovu razločno pisano ime kraja — Stierthal-Stierthal).

V načrtu je narisano devet ograjenih prostorov z barakami, med njimi šest velikih in razstresene barake izven ograjenih prostorov. Načrt navaja tele obsege in imena taborišč:

1. Klatovo (taborišče I)	6,2766 ha
2. Dunaj (taborišče II)	7,1870 ha
3. Rusko ujetniško taborišče (III)	7,4196 ha
4. Sanok (taborišče IV)	7,3600 ha
5. Delavnice	1,6160 ha
6. Halic (taboriščna bolnišnica)	4,0812 ha
7. Pekarne	1,6338 ha
8. Pralnica, razkuževalnica, karantena	3,4826 ha
9. Mlada Boleslava	7,1144 ha
Skupaj:	46,1712 ha

Ograjeno je bilo še pokopališče, veliko 0,9273 ha, ležeče v k. o. Gerečja vas, južno od železniške proge. Ogradili so tudi kopališče blizu taborišča Halic (kjer leži tudi sedanje kopališče v Kidričevem). Bazen je meril 84 m². Srednje velik bazen sedanega kopališča v Kidričevem je del starega bazena, ki so ga le popravili in nekoliko počeali.

Nadaljevanje prihodnjic

Ob stoletnici njegovega rojstva

S 100-letnico rojstva slikarja Jana Oeltjena proslavlja letos Ptuj na umetniškem področju pomemben jubilej. Vsekakor smo dolžni posvetiti umetniku, ki sicer ni naše gore list, vsaj nekaj pozornosti in se oddolžiti za zanimivo likovno zapuščino, v kateri je vidna pristna povezava z našim sočasnim ustvarjanjem, s katerim je prispeval in obogatil tudi našo kulturno dediščino. Pričakovati je bilo, da bo privedla v ta namen Umetnostna galerija v Mariboru spominsko razstavo, ker si je zastavila to nalogo že v lanskem letu, toda morala je prireditve preložiti. Zato bo priredil razstavo Oeltjenovih del ptujski Pokrajinski muzej v Razstavnem paviljonu Dušana Kvedra, ki bo trajala od 9. do 20. oktobra 1980. Tako bodo imeli možnost počastiti spomin velikega slikarja vsi ljubitelji umetnosti. Edinstveno priložnost pa bodo imeli učni zavodi, ki bodo lahko izvajali z ogledom slik likovni pouk ter tako seznanili učence in dijake o Oeltjenovem ustvarjanju in času, ki ga je slogovno usmeril.

Rojstni kraj Jana Oeltjena leži daleč na severu Nemčije, kjer se je rodil umetnik 15. avgusta 1880 v vzhodno frizijski vasi Jaderberg blizu Oldenburga. Starši so bili sicer kmetje, toda področje ima bogato umetniško tradicijo, kar gotovo ni ostalo brez vpliva na Oeltjenovo poklicno usmerjanje. Značilno za njegov umetniški razvoj pa je bilo gotovo tudi to, da se nahajala njegov domači kraj blizu Dangasta, kjer so se zbirali poznejši okrog Schmitt-Rottluffa slikarji Oeltjenove generacije, sicer pripadniki umetniške skupine die Brücke, ustanovljene leta 1905 v Dresdenu. Imeli so v Dangastu neke vrste slikarsko kolonijo, ki je delovala med leti 1907 in 1912, njeni stalni člani pa so bili Karl Schmitt-Rottluff, Erich Heckel, Max Pechstein, Emma Ritter in nekaj časa Emil Nolde.

Jan Oeltjen je stopil mlad na umetniško pot, saj je bil odkrit njegov slikarski talent zelo zgodaj, očitno pa je bil že v otroških letih. Vzpodbujal doma in v okolici, iz katere je izhajal, se je lahko oddolžil Oeltjen in pripravljaj za umetniški poklic kot srednješolec, kar je razvidno iz ohranjenih risb, ki so nastale še pred odhodom na akademijo. Toda pričakovati je bilo, da bo izbral za študij slikarstvo takoj po šolanju na višji realki v Oldenburgu, kamor je prispel z desetim leti. Toda mladi Frižije je vpisal najprej leta 1900 na arhitekturo v Hannoveru, kjer je ugotovil kmalu, da ga vodi pot v slikarstvo in se je preusmeril še v istem letu za študij na likovni akademiji v Berlinu. Tam je študiral med leti 1900 in 1904 slikarstvo, na njega pa je kot profesor naredil najmočnejši vtis Franz Lippisch. Oeltjen se je po Berlinu oddolžil še za študij v Münchnu, ki je veljal takrat za pomembno umetniško središče, v katerem je študiral pozneje dosti proslavljenih evropskih umetnikov, med katerimi so bili tudi Amerikanci, Britanci in umetniki iz našega področja. München je bil znan po svobodnem načinu, študija, obstajale so priložnosti za eksperimentiranje, zlasti v uporabi umetnosti, kar je navduševalo Oeltjena in njegova prijatelja slikarja Luthara de Maréesa, ki je bil doma iz Weimara. Toda v tistih letih je začel dobivati Pariz vedno

bolj na veljavi, zato si je postavil Oeltjen novi cilj in se podal po štirih letih bivanja v bavarskem glavnem mestu, leta 1909 v Pariz, skupaj s kolegom de Maréesom.

Že med študijskimi leti je Oeltjen dosti potoval, saj je bil nekajkrat v Italiji, prepotoval je Francijo, Švico, obiskal nordijske dežele, leta 1901 pa se je mudil tudi v Bosni in Hercegovini, kot je razbrati iz signiranih risb iz tistega časa. Likovni zapisi nas obveščajo, da se je mudil v sredini septembra 1901 v sarajevski Baščaršiji, čez nekaj dni pa je upodobil znani most v Mostarju. Tudi po enoletnem bivanju v Parizu se je oddolžil Oeltjen leta 1910 za potovanje v Italijo, kamor sta se podala skupaj s slikarjem de Maréesom, bila nekaj časa v Rimu in se zadrževala v Ischiji. Tam je istega leta (1910) spoznal Oeltjen umetnico Elzo Kasimir, hčerko ptujskega slikarja Alojza Kasimira in sestro mednarodno znanega grafika Luigija Ka-

dnost in koloristično povezanost. Zato ni čudno, če je Oeltjen, ki je raste iz tradicionalnega slikarstva nagibal najprej k impresionizmu, potem pa gradil nekatere svoje slike po estetskem programu secesije, vendar temu vplivu ni podlegel. Važno je bilo, da se ni navzel dekorativnosti, tako značilne za Jugendstil, ki si je utiral tedaj pot z lahkoto, zlasti v uporabno umetnost.

Oeltjena je zanimala predvsem barvitost, zato je bil pomemben zanj stik s člani skupine die Brücke, ki se je usmerila pod vplivom Norvežana E. Muncha in pariških fovistov v novo ekspresionistično izpovednost, obenem pa ohranila nekaj simbolizma. Do izraza je prišla najbolj v grafiki, kjer je zaradi načina rezanja matric značilna svetlotemna ploskovitost, zlasti v tehniki lesoreza in tudi v jedkanicah ter litografiji. Oeltjen je imel sicer svojega vzornika v delih Hansa v. Maréesa, toda njegova

posamezne like zgodnejših figuralnih kompozicij Kokoschke, kar je ohranil v svojih delih vse življenje. Škoda je, da je to vmesno in zelo zanimivo obdobje tako drastično prekinila za štiri leta I. svetovna vojna, ki ni prizanesla Oeltjenu. Kot vojak je imel vsaj to srečo, da ga je obvarovala usoda, da ni padel kje na ruski fronti ali pred Verdunom, kot se je zgodilo prijatelju de Maréesu in slikarjem: Francu Marcu in Augustu Macke, ki sta znana nemška ekspresionista.

Po vojni je postal Jan Oeltjen popotnik, ustvarjalno razpet med rojstno Oldenburško in Varejo v Halozah. Intervali bivanja na eni in drugi strani so bili različni, večsot so trajali nekaj tednov ali mesecev, včasih tudi nekaj let. Tako sta bivala z ženo od leta 1924 do 1930 v Jaderbergu in bila ustvarjalno zelo aktivna. Toda nemir in iskanje novih doživetij ju je zopet vrnilo na stari tir; zopet sta celo

Prešanje

Foto: Alfred Bradac

lalo v akvarelu, ker ga je k temu vzpodbujalo podnebje. Iz istega razloga je slikal pri nas mehkeje, s čemer je vnašal v okviru senzibilne izraznosti več čustvene toplote, značilne za ekspresionizem barv, s primesjo vizionarnosti, od česar se ob ustaljenih motivih tudi v poznih letih ni oddaljeval. Slikal je nekajkrat monumentalne kompozicije in pristopal k temu delu zelo študijsko. Med njih sodi Vstajenje Gospodovo (1926), naročeno za cerkev v Jade na Oldenburškem. Še bolj zahtevni sta bili kompoziciji z bitkami, prva pri Alteneschu, na drugi pa je upodobil Bitko pri Veliki Nedelji. Leta 1938 je slikal veliko zidno sliko v Oldenburgu, sicer pa je ves čas oblikovno enakovredno odkrival in poudarjal življenjske resnice iz ptujske okolice, Haloz in oldenburškega področja v oljnih slikah, akvarelih in grafkah. Osnovno likovno sredstvo pa je ostala barva, ki izraža umetnikovo občutke, lirizem, vsebino in razpoloženske značilnosti motivov.

Grafika je zapustila tudi globoko sled v Oeltjenovem ustvarjanju že zelo zgodaj. Nekoliko ciklusev grafičnih listov označuje v glavnem motive iz Oldenburškega in Haloz. Najstarejše so jedkanice Romarji, nastale leta 1910, ki jih karakterizira razgibana povezanost nepregledne, oblikovno presenetljivo dinamične množice. Zgrinja se na trg pred cerkvijo, toda posamezno so liki drobni in neboljgani. Povsem drugače so obdelani motivi po I. svetovni vojni, vedno bolj usmerjeni v obravnavanje socialno tendenčne problematike. V lesoreznem ciklusu Srečanje (1920) je poudarek na simboliki in sugestivni ekspresivnosti. Enostavno so nakazane značilnosti figur trpke izraznosti, ki so zavzele posebno mesto v ciklusu 12 jedkanic Pole-tje, 8 lesorezov obravnava Ledolom v Livlandiji, dočim 8 lesorezov Trgatev v Halozah (1928) vsebuje najbolj odkrit poudarek na socialni neenakosti. Posluh za socialni čut je izražal umetnik pogosto tudi pri obravnavanju podobne tematike v posameznih slikah in grafičnih listih zlasti med obema vojnoma.

Z razstavljanjem je začel Jan Oeltjen leta 1916 v Berlinu, čeprav je bil takrat v vojski. V domačem Oldenburgu se je predstavil samostojno nekajkrat leta 1922, 1925, 1926, in 1928. V Bremenu je razstavljal leta 1931 in 1929., Wilhelmshavnu 1930, v Münchnu pa prvič leta 1926 in tudi 1931. Leta 1935 je razstavljal samostojno skupaj z ženo v Ljubljani. Na skupinskih razstavah je sodeloval Oeltjen pogosto na Oldenburškem, redkeje pri nas med obema vojnoma.

Trgatev v Halozah

simira, ki se je ukvarjala s slikanjem in kiparjenjem. To srečanje in poroka leta 1911 s Kasimirjevo, je bilo odločilno za Oeltjena. Pripadalo mu je dosti sprememb v življenju in vplivalo v veliki meri na umetnikov slikarski razvoj, saj se je usmerjal odtlej kompleksneje na motive, ki sta mu jih nudila atmosfero kontrastnejša ravnanja na severu njegove domovine in mehokoba zelenih gričev, obisanih s soncem v domovini njegove žene. V začetku sta bivala Oeltjenova sicer na Dunaju med leti 1910 in 1914, vmes pa pogosto obiskovala Ptuj in Haloze, kar je bilo za Oeltjena vsakokrat posebno odkritje.

Oeltjen je resno delal že med študijem in se poglobljal v likovno problematiko v času, ko je začela spodirati impresionizem po eni strani secesija, po drugi strani pa so se pojavili med postimpresionisti fovisti, ki so poskušali vrniti slikam prejšnjo kompozicijsko tr-

klasika ni bila dovolj razgibana in slikovita, da bi lahko odgovarjala na iskanju trajnejših vrednot težnjam mladega slikarja, ki je želel zagotoviti svojim slikam neposrednejši lirski slikarski izraz.

Bivanje v Parizu in zanimanje za Cézanneja, ki je vladalo takrat v francoski umetniški metropoli, je zapustilo vidno sled v Oeltjenovih delih, predvsem v pokrajinah, ki so nastale v Italiji ob obiskih Ischije leta 1911 in 1913 ter pozneje. Toda zelo pomembno je bilo v dunajskih letih (1910-1914) srečanje Oeltjena s slikarjem Oskarjem Kokoschko in njegovim krogom, kateremu je pripadala Elza Oeltjen in pritegnila tja tudi svojega moža. Ti stiki niso ostali brez vpliva na Oeltjenovo oblikovno modifikacijo in barvitost. Umetnik je opustil tedaj cezannovski konstruktivizem in začel podajati motive kontrastnejše in barvno bolj poglobljeno, povzel pa nekaj tistih vizionarnih slikam prejšnjo kompozicijsko tr-

desetletje potovala zdaj sem, zdaj tja in zelo ustvarjalno uporabljala svoj čas. Toda približevala se je vojna, druga, katero je preživel Oeltjen v Halozah, kjer se je moral zaustaviti leta 1940. Toda iz nje je izšel sam, leta 1944 je umrla njegova zvesta življenjska in ustvarjalna spremljevalka Elza Kasimir. Tedaj se ni več vračal v svojo domovino. Iz Haloz se je preselil v Ptuj, čez nekaj časa pa prevzel nalogo restavracije v takratnem ptujskem Mestnem muzeju. V Ptuj je zaključil tudi svojo življenjsko pot. Za seboj je imel šestdeset let umetniškega ustvarjanja, ko je slikal septembra 1966 svoj zadnji akvarel. Umrl pa je 13. februarja 1968, star skoraj 88 let.

Slike Jana Oeltjena se delijo na portrete, krajine in žanrske motive. Tihožitja je polagoma opustil, zato pa je slikal bolj pogosto pokrajine v olju in akvarelu. Na oldenburškem z gostejo pasto in kontrastnejše, tudi takrat, ko je de-

USPEŠEN ZAČETEK

Prvi koraki nove osnovne šole Olga Meglič, ki je našla svoje prostore v stari stavbi nekdanje gimnazije, so več kot uspešni.

Vsak začetek je težak, pravijo in pravgotovo je bilo tako tudi na osnovni šoli Olge Meglič, ki je v šolskem letu 1979/80 prvič pričela z delom. Ob vseh problemih, ki jih prinašajo prvi koraki, je kolektiv spremljala še adaptacija prostorov nekdanje Gimnazije za potrebe osnovne šole. Uspešno jim je skoraj v celoti obnoviti učilnice in jih na novo opremiti in, če ni šlo drugače, so poprijeli za delo tudi sami člani kolektiva. Tako so npr. v minulih poletnih počitnicah sami polakirali tla in nekaj učilnicah in upravnih prostorih.

Z akcijo med učenci, starši in delovnimi kolektivi jim je uspelo zbrati knjige za šolsko knjižnico in sredstva ter material za šolski radio, ki bi naj pričel z delom v tem šolskem letu.

Kljub temu, da so prišli na novo ustanovljeno šolo učenci z različnih šol in okolij, kjer so tvorili že trdne razredne kolektive, je pedagoškemu kolektivu uspelo tudi v novem okolju, z novimi sošolci, ustvariti trdne razredne skupnosti, saj je bilo pri vseh akcijah čuti skupno zagnanost in pripravljenost vključiti se in pomagati.

Poseben povdarek je šola v minulnem šolskem letu namenila vključevanju šole v življenje okolja, ki ga pokriva. Tako so pripravili več akcij s kulturnega, informativnega in družbeno-političnega področja (izvedba kulturnega programa ob Dnevu republike v dveh krajevnih skupnostih, zaključna prireditev ob koncu šolskega leta za starše v gledališču, razstava lastnih izdelkov ...).

Kljub uspešnemu začetku v

svojem prvem letu delovanja in pripravljenosti šolskega kolektiva pa seveda brez problemov v novem šolskem letu ne bo šlo. Eden teh je, da šola ne more v celoti izpeljati učnega načrta telesne vzgoje.

Telovadnica, ki jo ima šola, je pretežno del na razpolago dijakom ptujskih srednjih šol, šola jo ima za svoje potrebe le 8 ur tedensko. Kaj pomeni to za 400 in nekaj učencev verjetno ni potrebno posebnega komentarja.

Tako je svet staršev na zadnji seji menil, da se sicer zaveda, da dijak srednjih šol nimajo svoje telovadnice in je umestno, da za izvajanje tega dela učnega programa koristijo med drugim tudi telovadnico osnovne šole Olge Meglič, vendar naj bo razmerje koriščenja ur enako za ene in druge.

Urejeno pročelje zgradbe, v kateri ima prostore OŠ Olga Meglič (foto M. Ozmeč)

Seveda je želja in potreba še veliko in vseh tudi v tem šolskem letu, ki se je pravkar pričelo, ne bo mogoče rešiti. Vendar so že prvi koraki, ki nikakor niso bili

nesigurni in obotavljivi, pokazali na to, da je predvsem ob lastni ustvarjalnosti nemogoče tudi mogoče.

N. B.

SLOVENSKI KVINTET TROBIL V PTUJU

V ponedeljek, 29. 9. 1980 ob 20. uri se bo Ptujčanom v gledališču predstavil Slovenski kvintet trobil. Za skupino, ki se je ustanovila leta 1972, so kritiki zapisali: »Igranje je takoj prodrlo kot znamenje, da na naše odre stopa dragocena in edinstvena komorna skupina.« Člani skupine so diplomirali na ljubljanski Akademiji za glasbo in se izpopolnjevali še na tujem. Skupina je najboljša te vrste v Jugoslaviji, zato bo ponedeljski koncert svojevredsten glasbeni užitek za ljubitelje glasbe, saj podobna skupina še ni nastopala v Ptuj.

Skupino sestavljajo: Anton Grčar — trobenta, Stanko Arnold — trobenta, Viljem Trampus — rog, Boris Sinigoi — trombon in Boris Gruđen — tuba. Koncert bo v okviru VIII. Ptujskih kulturnih srečanj.

N. B.

PLANINSKO DRUŠTVO PTUJ

S starimi potepuhi po Karavankah

Imenitno ime za prikupne Ptujčane in zagrizane planince, planinskega društva Ptuj. Poznala sem jih že prej, spoznala sem jih v soboto. V začetku me je bilo strah, kako me bodo sprejeli. Zavedala sem se namreč, da ta pot ne bo lahka. Na njihovih obrazih se je pojavil prijeten smehljaj, ki ni bil odbijajoč, niti narejeno navdušen zaradi moje navzočnosti. Pomirjujoče valovanje pristranske občutka me je omamljalo še preden smo stopili na avtobus. Se za trenutek sem počutila osamljeno, v njihovih kretnjah sem zaznala, da so me sprejeli medse kot enakopravnega člana njihove skupnosti, prav niso poznali mojih duševnih, ne telesnih zmogljivosti. Ljudem do gora nas je neopazno, neslišno in trdno povezala med seboj. Tokrat sem imela enkratno priložnost, da se pomerim z lastnimi sposobnostmi.

Zdaniilo se je, bližali smo se cilju in vsi smo bili zatopljeni v razmišljanje. Tu in tam so se slišali skrajni zatajeni pogovori, nenadoma pa zaslišeli glas, nekje iz ozadja avtobusa: „Prima bi bilo, če bi nas sofer hotel odpeljati do Valvazorjevega doma, za dve uri nam bi skrajšal pot.“ Ta predlog želja je jvenela iz Marjanih ust, ki je bila ena najzvestejših članov družbe, med ženskimi predstavnicami pa starjša udeleženka.

V Valvazorjevem domu, ki stoji na terasi v južnem pobočju Stola in je dobil ime po slavnem opisovalcu naše dežele, Janezu Vajkardu Valvasorju, smo se okrepčali in razdelili na dve skupini. Odločila sem se za daljšo in zahtevno pot. Iz valovitega gozdnega podnožja smo se strmo spenjali na visoko razbrazdano skalovje, ki se je vilo skozi južno pobočje na Stol, do Prešernove kočice, tik pod vrhom Malega Stola. Koča je na najvišji legi in ima najlepši razgled v dolino pod seboj. Ko smo bili skoraj pri koči je gorovje ovenčala gosta megla in nam zadržala pogled pod seboj. Tik pred Prešernovo kočico

so delili čaj: „Zastoj je, zastoj,“ so nas vabili prijetni glasovi. „Delimo ga že od četrte ure zjutraj. Z rumom stane dvajset dinarjev!“ Vsi smo bili prijetno presenečeni; na takem vrhu pa čaj brezplačno, smo se čudili.

Pot nas je v megli peljala za Prešernovo kočico, od koder je samo petnajst minut na glavni vrh Stola, najvišji v Karavankah. Del poti se je skalovja še oprijemal sveže zeleni mah. Megla se je razkadila, kot da bi nevidna roka odgrnila belo zaveso izpred okna. Pred nami je bilo golo kamenje in imeli smo občutek kot da se spuščamo po kamnolomih. Ta spust je blagodejno deloval na nas, saj smo se prej samo vzpenjali. Precej poti je bilo skalne, končno pa so se kot onemogle vejice nizkih borov stezale tu in tam tik nad skalovje, vedno več jih je bilo. Zeleni pas se je širil in širil, dokler smo se spuščali so bila okrog nas travnata pobočja posejana z belimi, vijoličastimi, modrimi planinskimi cvetovi in z nizkimi gorskimi grmiči. Videti je bilo, kot da se tukaj, še malo prej ponosne razgaljene skale sedaj preumirajo pred lastno goloto in si jo prizadevajo skriti pod nežnim zelenjem. Pred nami se je skoraj navpično vzpenjala zelena pot. Prvič sem zaznala, da sem do slej planinarjenje jemala vse preveč lahkomišno. A ko sem pot brez zapletov vendarle premagala, sem se vživela v prepičanje, da je najtežji del za nami. Na vrhu zelene pobočja me je objel občutek sreče.

Sledila je zanimiva, nenaporna in nedvomno najlepša in najlažja pot do doma na Zelenici: „Glejte, tam je še ena planinka, velika in lepša!“ se je Biserki mimogrede posrečilo usmeriti našo pozornost na prečudoviti cvet, ki sem ga z njeno pomočjo končno le odkrila. Obstali smo v osrčju zelene doline. Prilegel se nam je čaj, ki smo ga popili v domu na Zelenici. Prvič sem čutila pekoč občutek v čevlju. Povzročil ga je žulj na tej poti.

Pred menoj so ga dobili že skoraj vsi. In šele sedaj sem razumela, da tudi od hoje lahko dobiš žulj.

Naš cilj, kjer smo nameravali prenočiti, je bil vse bliže. Približno dvesto metrov od doma na Zelenici, smo se začeli spet strmo vzpenjati. Razbito kamenje je rožljalo pod našimi nogami, se valilo po pobočju navzdol. Najtežji vzpon je bil šele pred nami. Izkušeni planinec tega nisem še vedno hotel verjeti. Nekakšno čustveno varnost sem čutila med skalami, ki je bila prepričljivo varljiva, česar sem se razumsko popolnoma zavedala. A v nekaj smo bili vsi prepričani, razen našega vodiča, da ta pot ne bo trajala več kot dvajset minut. Vzponov in spustov ni hotelo biti konca. Hodili smo ob robu melišča vkreber, skozi rušje in na skalno rebro z macenom. Vzponi so bili navpični, oprijemali smo se mogočnih korenin, ki so se lenobno obešale na skalovje, in mi smo se jih čvrsto oprijemali.

Za mano je bil bratranec. Vedno bolj pogosti so bili vzponi. Tu in tam sem se ustavila in zajela sapo: „Samo malo,“ sem mu mrmrala, obrnila sem se k njemu: „Nikar ne misli, da me je strah, še zavedala se nisem, da imam toliko duševnih moči, le telesnih mi je začelo primanjkovati. Lojze, videti je kot da moram vsako prvo najtežjo pot premagati sama, ne da bi me nanjo kdo prej kakorkoli pripravil.“

Odkrito vam priznam, da se mi ta pot s primerjavo z življenjsko, ki sem jo prehodila vse do tega dne, zdi izredno lahke. Težave, ki sem jih bila preživela so bile enkrat bolj strme, večkrat se mi je zdelo, da jim nikoli ne bom kos. Tukaj pa še za trenutek nisem razmišljala, na vsakem koraku sem bila prepričana da bom planinsko pot prehodila brez zapleta. Morda sem prav iz te primerjave črpala duševno energijo in me prav zato ni bilo strah. Ko bi videla skalna pobočja na filmskem platnu pred seboj, me bi prestrašila in strah bi me prikršal za čar neizrekljive lepote, oropal bi me prepričanja, da sem zmožna tako težke poti. Nanjo me nihče ni pripravljaval, nihče me ni strahoval z njo, nihče ni bil prestrašen. Odražje je bilo sproščeno.

Življenje si vozimo samo že v tistem trenutku, ko si življenjske naloge predstavljamo veliko težje kot so v resnici. Tu so vzroki našim neuspehom. Bili so trenutki, ko me je zaradi telesnega napora tudi tu dušilo, samo prosila sem: „Ustavimo se malo,“ enajstletna Nataša, ki je tako hlabro stopala pred menoj, je posredovala željo po počitku naprej, ki jo je slednjič slišal vodič: bil je daleč pred menoj, vprašal me je: „Si že bila v

gorah?“ Prevzel me je občutek sramu, ker je bilo moje planinarjenje doslej minimalno in letos še nisem bila nikjer.

„Na tako naporni poti še nikoli,“ sem zavpila. Ze zelo dolgo nisem bila nagajena s tako pristransko iskreno pohvalo, ki sem jo zaznala prav do dna srca: „Čestitam, dobro si se odrezala!“ Se večjo samozavest sem začutila, moralno sem bila tako okrepčena, da bi z njo bila zmožna še take poti. Kjer ni grajanja in večnega spotikanja ob napakah, tam je vedno zagotovljen uspeh.

Obkrožali so nas mogočni skalni vrhovi, v ozadju se je stegoval tudi Triglav. V zatonu, se je svetlil, kot bi bil natkan z zlatimi nitmi. Spusti so bili manj strmi. Pot je bila kopna, nikjer ni bilo sledu snega, ki smo ga prej videli za Prešernovo kočico. V nasprotnem primeru bi morali imeti s seboj cepin.

Kočno so se pred nami razprostirala zelena pobočja in šele sedaj sem čustveno doumela, koliko varnosti nam je bilo doslej po glem kamenju v enourni hoji pri krajsani. V Roblekovem domu smo z užitek povečerjali enolonično ob svitu petrolejke.

V sobotnem dnevu smo prehodili polnih osem ur. Vse je šlo gladko. Vsi od najmlajših do najstarejših smo bili dovolj pogumni. Nihče se ni prepustil strahu. Vse sem občudovala, a najbolj sem občudovala najmlajše.

V nedeljo smo se spustili v dolino Drago. V mrkem dopoldnevu smo se zapeljali v Vrata, kjer je bila proslava Dneva planincev. Naš izlet je bil temu dnevu posvečen. Kljub deževnemu in mrzlemu vremenu smo z zanimanjem sledili kulturnemu programu in uvodnim govorom predsednika slovenske skupščine Milana Kučana in predsednika planinske zveze Slovenije Tomaža Banovca. Vztrajali smo do konca, kot pravi planinci, se po proslavi še malo poveselili pri stojnicah in se nato zopet vsi premraženi zbrali v avtobusu in se odpeljali proti domu.

Ze čisto blizu Ptuja, se je od nas poslovil vodja Tone, slovo je zabeležila tovariška Marjana: „Moram se zahvaliti tudi vodiču Vladotu, ki je nam najstarejšim tako vztrajno pomagal prestavljati stare noge, medtem ko smo mi morali tako zvesto objemati skalovje, po tihem pa smo jih preklinjali.“ Vsi smo se pristransko zasmeli. Sama pa sem si želela, da bi se velikokrat podala na tako strme pohoje. Planine so me popolnoma prevzele, brez njih ne bi mogla več živeti. Ljubila sem morje in njegovo nevarno globino, vroče sonce, zdaj v isti meri ljubim nevarnost gora.

Erika Zupančič

SLOVENSKA BISTRICA

DA NE BO POMOTE

Ze dobro leto je od tega, ko se je iz glavnega trga preselila avtobusna postaja, najprej na Sarhovo trg, dobrih osem mesecev pa na sedanje postajališče na Kolodvorski ulici. Kljub temu pa še nihče ni snel table »P avtobus«. Na srečo domačini to vedo, poleg tega pa se na tem prostoru sedaj stiskajo osebni avtomobili, zato bo tudi tujec lahko domneval, da tu ne morejo stati avtobusi.

Po odselitvi avtobusne postaje so s stene sneli tudi plakate z voznimi redi, ostala pa je oddrnjena in okrušena stena, ki kazi pročelje ene od vidnih mestnih hiš. Upajmo, da bodo takrat, ko bodo obnavljali fasado, tudi odstranili znak za »P avtobus«.

Besedilo in posnetek: Viktor Horvat

Dobremu sosеду in znancu v spomin!

Dober mesec je že potekel od dneva, ko smo ga spremili na domače Velikonedeljsko pokopališče in se poslovili za vedno od našega prijateljskega okoliškega zidarja, Ivana Kovačeca, pa še vedno ne moremo verjeti kruti resnici. Tako smo te še potrebovali in radi imeli, dragi Hanzek, da se ne moramo sprijazniti z mislijo, da te ni več med nami, da nam ne boš več delal zidarskih uslug, saj si bil v svojem poklicu vreden in natančen, kot le malokdo. Še kot 73 leten nisi miroval, nisi poznal počitka, tvoje življenje je bilo res en sam delavnik.

Ko začete delo nisi mogel dokončati po dnevu, si delavnik nategnil tudi dolgo v noč, celo čez polnoč, saj so drugi dan čakali tvojih pridnih rok. Ze pri drugi hiši, nisi pa hotel, poštenjak kot si bil, — da bi te kdo čakal zaman.

Obnemeli — smo ob tvoji težki neozdravljivi bolezni in še vedno prerani smrti, posebno še, ko si bil v svoji stroki pravi umetnik. Dragi Hanzek ohranili te bomo v najlepšem in trajnem spominu in naj ti bo lahka domača zemljica. Pogrešajo te tvoji sosedi in znanci!

F. M.

Slovo od lovca in tovariša

V torek, 15. septembra smo se krajani in tudi lovci poslovili od dobrega lovškega tovariša, domačina JOŽETA HRONEKA iz Podlehnik.

Čeprav je resnica, a ne moremo ji verjeti, čeprav ga ne bo več med nas živel bo naprej v naših srcih v naših spominih.

Vsi, ki smo ga poznali, se ga bomo spominjali ne le kot tovariša, ampak tudi kot človeka, ki se je znal približati človeku, nihče ni bil zanj več ali manj vreden, vsak je bil le človek.

Še najbolj ga bodo pogrešali lovci, enako primorski, kočevski, kot njegovi najdražji domači podlehniški med katerimi je bil zelo priljubljen, čeprav ga je njegova službena pot vodila daleč prek državnih meja, nikoli ni pozabil kje je prvič zagledal svetlobo, ni se sramoval izreči resnice.

Posebno med lovci je zavladala tišina, stisk pri srcu je občutil tudi tisti, ki je postal še nedavno član zelene bratovščine. Stisk src, ob spoznanju, ko nihče ni slutil, da se mu bo nekega jesenskega dne za vedno ustavilo srce, toda resnica se je zgodila. Mnogi lovski in drugi tovariši stopajo, sklonjenih glav in z žalostnimi obrazi gledajo praznino, ki bo za vedno ostala za njim.

Bližajo se dnevi, ko bodo spet zapeli lovski rogovi, zagrmle bodo puške sredi prepleth Haloz, vendar med lovsko družbo ne bo več Jožetovega nasmeha, ne bo več šaljivih besed, ki so vedno prinesle veselje med zeleno bratovščino, ostal bo le spomin, ko je stopal pred nedavnim s puško na rami po grebenih Haloz, ki jih je znal ceniti.

Še ne dolgo tega smo ga srečali pri njegovem lovskem tovarišu Jožetu Trafetu, lesketale so se mu prijazne oči, vedno nas je prijazno pozdravil, znal nas je razveseliti, tudi nas mlajše, počutil se je mlajšega, čeprav mu je že šestdesetletje prineslo mnogo težkih trenutkov.

Jože se teh težkih časov ni rad spominjal, kajti prinesli so mu preveč gorja, zato se je raje sprostil pri kozarčku vina, si zapel in povedal kakšno lovsko dogodivščino ali kakšen doživljaj iz svojih službenih potovanj. Njegovo delo trgarskega potnika je od njega zahtevalo mnogo, saj se je tudi izven naše domovine zavedal, da je dolžan družbi darovati tisto, kar od njega družba zahteva in pred katero se je počutil odgovornega. Vedno je dejal, da smo vsi dolžni družbi vrniti tisto, kar od nje dobimo.

Danes ob zorenju grozdja in pesmi klopotev je nastala tišina, ki bo ostalo med nami, ostal bo tudi Jože na griču pri Trojci, nad ribnikom, ki ga je oobčudoval, nedaleč od svojega lovškega tovariša h kateremu je zelo rad prihajal, odselil se je na svoj zadnji dom v katerem bo počival za vedno, zastal je njegov razum, njegovo spoštovanje do drugega, za vedno se je poslovil od nas in od vseh, ki so ga spoštovali in katere je spoštoval tudi on. Kruta bolezen ga je iztrgala iz naših src, sveže izkopani grob nas spominja in nas bo spominjal nanj. Smrekove vejice, simbol zelene bratovščine so padle na njegovo krsto v pozdrav ob težkem slovesu od človeka, za katerega ne moremo verjeti, da ga ni in da ga ne bo več med nami. Strelji iz pušk so zadoneli v poslednje slovo in nam dali vedeti, da je končano njegovo življenje.

Odšel je, vsi se ga bomo radi spominjali, predvsem še njegovi lovski in službeni tovariši, enako tudi mi občani, krajani Podlehnik.

Naj mu bo lahka haloška gruda, naj mu cvetijo tisočere rože, naj ga objame narava, ki jo je ljubil in spoštoval naš Jože!

Franc Drobnič

Dejanje, ki ga je treba pohvaliti

Dostikrat govorimo o soseski pomoči na vasi. Žal pa to marsikje ostaja le na papirju. V vasi Ruščak pa ni bilo tako. Pomoč, ki so si jo nudili dobri sosedi je nedvomno lahko vzel pristne sosedske solidarnosti. Kako lepo je bilo, ko sem se vrnila domov k bratu. Zadovoljna živina v levo, obdelana njiva, vse lepo pospravljeno za naš vsakdanji kruh. Najbolj pa hvala sosedi Mileni in malemu Frančku za pomoč. Obenem dobremu bratu Stanku, ženi Mariji, sestri Mariji in vsem dragim domačim, ki so pomagali mojemu bolnemu trpečemu bratu, v času, ko sem bila tri tedne v bolnišnici v Mariboru.

Anika Krajnc

OSEMDESET LET GASILSKEGA DRUŠTVA ZG. BISTRICA

V praznovanju prvega praznika trajevne skupnosti IMPOL Slovenska Bistrica se je uspešno vključilo tudi prostovoljno gasilsko društvo Zg. Bistrica, ki praznuje 80 letnico uspešnega delovanja.

Društvo je bilo ustanovljeno 2. februarja 1900, že na sam dan ustanovitve pa je zabeležilo svoj »krst« saj je moralo posredovati v požaru kmetije Jakoba Šturma v Zg. Bistrici. Osnova za ustanovitev gasilskega društva Zg. Bistrica je bil predvsem razvoj industrije predelave bakra v Zg. Bistrici, današnjem IMPOLU. Društvo je ob ustanovitvi štel 35 članov, največ jih je bilo iz vrst kmetov, obrtnikov pa tudi delavcev takratne tovarne za predelavo bakra. Velika pridobitev društva sta bili že ob sami ustanovitvi prevzem gasilskega doma s stolpom in kasneje še prevzem prve brizgalne na ročni pogon, ki so ga sprejeli od društva iz Slovenske Bistrice. Za tiste čase moderno brizgalno so nahavili v letu 1936, ki je bila v uporabi vse do leta 1970.

Po prvi svetovni vojni se je društvo organizacijsko okrepilo. Z veliko mero prizadevnosti in številnimi opravljenimi prostovoljnimi urami na področju lastnega usposabljanja so utrjevali moč društva in narodno zavest članov ter okolja, kjer so delovali. Mlajši člani društva so ustanovili godbo na pihala, nekateri člani pa so sodelovali tudi v delavskem

društvu Svoboda.

Druša svetovna vojna je dejavnost društva zavrla, zato pa so se člani v večini vključili v vrste NOB ali pomagali pri organiziranju zbiranja materiala in živila za partizane. Pravi razmah društvene življenja je gasilsko društvo doživelo šele po osvoboditvi, koso

društvo dobilo prostore v novem gasilskem domu delovne organizacije IMPOL Slovenska Bistrica, kjer deluje še danes. V tem letu pa so izpopolnili tudi svoj vozni park z nakupom novega vozila Fiat 1600 in to s sredstvi od prodanega lesa, ki so ga prispevali okoliški kmetje. Za prizadevnost in dose-

Gasilski dom IGD IMPOL kjer gostuje tudi IGD Zg. Bistrica.

se aktivno vključili v obnovo porušene domovine in varovanje družbenega premoženja.

Leta 1946 je društvo prvič v novih razmerah uspešno ocenilo svoje delo in ugotovilo napredek tudi na področju mehanizacije. Leta 1957 pa so razvili svoj praprot. Ob 65. obletnici delovanja je

žene delovne uspehe je društvo PGD Zg. Bistrica prejelo od Gasilske zveze Jugoslavije odlikovanje, gasilsko zvezdo II. stopnje. Pred desetimi leti pa je društvo ob njegovi 70. obletnici odlikovala še Republiška gasilska zveza Slovenije z Republiškim gasilskim odlikovanjem I. stopnje.

Besedilo in posnetek: Viktor Horvat

NA DEDINJU

V letošnjih počitnicah se mi je izpolnila velika želja. Videla sem Beograd in obiskala grobnico, v kateri počiva naš tovariš Tito.

Nekega večera sta se pogovarjala oče in mama, da bi se odpeljali v Beograd, našo prestolnico, in se poklonili počivališču maršala Jugoslavije. Sklenila sta, da se bomo odpravili čez teden dni. Tako sem bila vesela in vznemirjena, da niti spati nisem mogla.

Prišel je težko pričakovani dan. Vstali smo zelo zgodaj. Sonce je še spalo za hribi. Na poti se je jel dan počasi luščiti z teme. Ko se je zdanilo, sem lahko opazovala naravo, ki je vsak trenutek pokazala drug obraz. Pot je bila dolga, zato smo večkrat počivali.

Po naporni vožnji smo le prispeli v Beograd. Najprej smo se napotili na Dedinje. Čakati smo morali eno uro, potem nas je vodil skozi vrt čudovitega cvetja in zelenja do grobnice iz belega marmorja. Ustavili smo se in se nemo zažrti na počivalnik, v katerem po trudapolnem delu spi velikan naše Jugoslavije, ki ni pomenil vse samo nam, temveč vsemu svetu. Pred očmi so se mi nizali prizori s televizijskega ekrana, ki sem jih spremljala ob pogrebnih svečanostih. Solze so mi polzele po obrazu in z bolečino v srcu sem odhajala z Dedinja.

Odpeljali smo se na Avalo, se ustavili pred grobnico neznanega junaka, se povzpeli na razgledni stolp, s katerega je lep razgled na Beograd. Videli smo staro beograjsko trdnjavo in kako se Sava izliva v Donavo ter letališče, kjer je bil živahen promet.

Prišel je čas slovesa. Polni bogatih doživetij smo se vračali proti domu.

Metka Poplatnik, 7. a
OŠ Franc Bešak Gorišnica

SONCE IN SENCA MOJIH POČITNIŠKIH DNI

Počitnice se vesele vsi učenci, četudi jih nekateri ne preživljajo tako, kot so si jih načrtovali. V mojih počitniških dneh so se lovile sence in sonca.

Ko sva se sončnega dne s prijateljico vračali iz toplice, sem kot ponavadi najprej poklicala svojega mucka Mikija. Zdelo se mi je čudno, da mi ob prihodu ni pritekel naproti. Nič hudega sluteč sem stopila v kuhinjo.

»Ali kaj pogrešaš?« me je v pozdrav vprašala mama.

»Ne. Kaj naj bi pogrešala?« sem radovedno odvrnila. Mama je molčala, jaz pa sem se predala svojim mislim.

Ker mi je postalo dolgčas, sem stopila na hišni prag in poklicala Mikija. Toda njega od nikoder.

»Kje le hodi? Se potepa?« sem se tolažila. Nenadoma sem se spomnila na mamino vprašanje ob prihodu in odhitela v hišo. Tudi mama ga je pogrešala že ves dan in bila zaradi tega zaskrbljena. Vznemirjena sem skočila naokrog, klicala na vse grlo, toda Mikija nikjer. Tudi naslednji dan ga ni bilo. Zvečer pa je prišla prijateljica z vestjo, da je Mikija povozil avto.

»Saj ni res sem zahlipala.

»Pa je, saj ga poznam.« me je prepričevala prijateljica.

Nisem in nisem mogla verjeti te krute resnice. Da bi izgubila najboljšega prijatelja in tovariša v igri? Ne!

Minilo je nekaj dni. Sedela sem na hišnem pragu in sanjalarila. Nenadoma je zamijavkalo. Dvignila sem glavo in zagledala Mikija. V prvem trenutku se od sreče in veselja niti premakniti nisem mogla. Potem sem skočila kvišku in zaklicala: »Miki! Vedela sem, da se boš vrnil. Nisem verjela, da si mrtev.«

Miki pa se mi je, kot bi se hotel opravičiti za svoje potepuštvo, motal okrog nog in predel. Tako se je vrtil Miki in z njim moja sreča.

Zinka Zorko, 7. a
OŠ Franc Bešak Gorišnica

POČITNIŠKI IZLET

Četudi so se počitnice, ki sem jih največ preživela doma, vlekale kot le kaj, sem doživela trenutke, ki se niso zvrtnili pred »starim blokom 81«.

Bilo je sončno jutro in s prijatelji smo se odpravili na kratek izlet po okolici. Ker smo vedeli, da se bomo vrnili šele popoldne, sta Andrej in Bojan stopila v trgovino po malico. Drugi pa smo se počasi napotili proti Moškanjcem. Ustavili smo se pri sošolki, ki stanuje blizu gasilskega doma. Medtem sta nas že dohitela Andrej in Bojan, zato smo se odpravili dalje. Pot nas je vodila mimo vaške kovačnice in starih ter novih hiš, ki se nizajo ob prašni cesti. Počasi smo za sabo pustili vas. Naš cilj je bil gozd.

»Imate s sabo vrečke ali posodo?« je nenadoma vprašala sošolka iz Moškanjce.

»Le kaj bi s tem?« nas je zanimalo. Povedala je, da v gozdu rastejo gobe in borovnice. To smo se razveselili!

Ob živahnem klepetanju smo dospeli v gozd. Že od daleč nas je vabilo nizko grmičevje, polno plavega sadeža. Pridno smo ga začeli nabirati. Preveč smo ga nosili v usta, zato so se posode počasi polnile. Ob tem neuspehu nam je zmanjkalo volje. Odložili smo delo, se zapodili po gozdu, kričali, plezali po drevju in uganjali norčije. Čas pa je neusmiljeno tek.

Ko sem splezala na drevo, sem opazila, da je sonce prepotovalo že velik del svoje poti. Hitro sem se spustila na tla in opozorila prijatelje, da se moramo vrniti domov. Toda joi! V gozdu smo zašli in nihče ni vedel, kam se moramo obrniti. Razdelili smo se v dve skupini, da bi hitreje našli pravo pot. Dolgo je naša skupina tavalala po gozdu. Zaman. Nenadoma smo zaslišali kričanje in takoj vedeli, da je druga skupina imela več sreče. Kar se da hitro smo stekli v smeri kričanja, da bi čimprej prišli iz gozda. Našli smo pot, ki nas je vodila domov.

Počitniški dogodek je bil poln veselja in strahu.

Manja Bezjak, 7. a
OŠ Franc Bešak Gorišnica

NA POČITNIŠKI DELOVNI AKCIJI

Odločil sem se, da bom del počitnic preživel na mladinski delovni akciji na Brkinih. Prijatelj je pripovedoval, kako prijetna in koristna je taka akcija in me seveda navdušil. Življenje v delovni brigadi je bilo lepše, kakor sem si ga predstavljal.

Bila je nedelja. Zgodaj zjutraj nas je avtobus odpeljal iz Ptuja. Sami mladi. Avtobus je zapolnila beseda. Premišljeval sem, le kako se bom vživel v to pisano družino in kako bom zmogel naloge, ki jih terjala akcija. Čas me je rešil vseh teh skrbi.

Že v prvem tednu sem se lepo vživel. Čeprav smo se zbrali na delu mladi iz vseh krajev ptujске občine in smo bili različne starosti, smo se dobro ujeli in kaj kmalu našli skupen jezik. Postali smo dobri prijatelji. Prijateljstvo se je krepilo ob delu in igri, s katero smo polnili svoj prosti čas.

Ker sem bil v brigadi najmlajši, so me postari navdajali »picek«. Privedek me ni prav nič motil. Nekdo pač mora biti na repu.

Za popestritev »žuljavega« brigadirskega življenja smo imeli veliko prireditev: kulturnih, športnih, plesnih. Izdajali smo biltene in stenske časopise — stenčase — ki so bili podobne našega dela in naše sprostivne. Živeli smo zares bogato življenje. Kljub žuljem in trdemu delu sem preživel tri tedne nepozabnega tovariškega življenja. Naučil sem se spoštovati delo, medsebojno pomoč in plemenitega tovarišva.

Andrej Fric, 7. a
OŠ Franc Bešak Gorišnica

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

mladi dopisniki

ŽALOST IN VESELJE POČITNIC

Počitnice prinašajo nekaterim učencem žalost in veselje. Tudi jaz sem ju morala deliti.

Veliko dni sem preživela doma. Prevečkrat so bili dnevi mrzli in pusti, zato sem bila tudi nerazpoložena. Najbolj pa takrat, kadar sem morala pasti krave. Ko sem pasla, so me jezile krave in muhe, ki so neusmiljeno nagažale živini in meni, pastirici.

Ljudje, ki so prihajali mimo, so me nagovarjali:

„Hej, pastirica, kaj ne boš nič pela?“

Včasih sem bila tako jezna, da sem jim zabrusila:

„Kaj vas briga!“

Neko nedeljo je prišel na obisk mamin stric iz Črne na Koroškem. Zelel si je ogledati letališče, ki leži blizu našega doma. Stric, sestrična, sestra in jaz smo se odpravili na letališče. Ko smo si ogledovali letalo, se nam je pridružil pilot in prijazen vprašal:

„Bi se peljali?“

Stric je malce pomislil, nato pa odvrnil:

„Deklice, ste pogumne?“

„Ja,“ smo zakričale in že sedale v letalo. Pilot je čakal na start. Ko je nekdo zamahnil z zastavico, se je

jelo letalo počasi dvigati. Leteli smo vse više in više, preleteli Ptujsko in Dravsko polje, Haloze in Slovenske gorice. Hiše so bile videti kot škatice, ljudje kot mravlje, polja in travniki pa kot zelene in pisane preproge. Ko smo krog zaključili, smo se počasi spustili na letališče. To je bilo počitniško veselje.

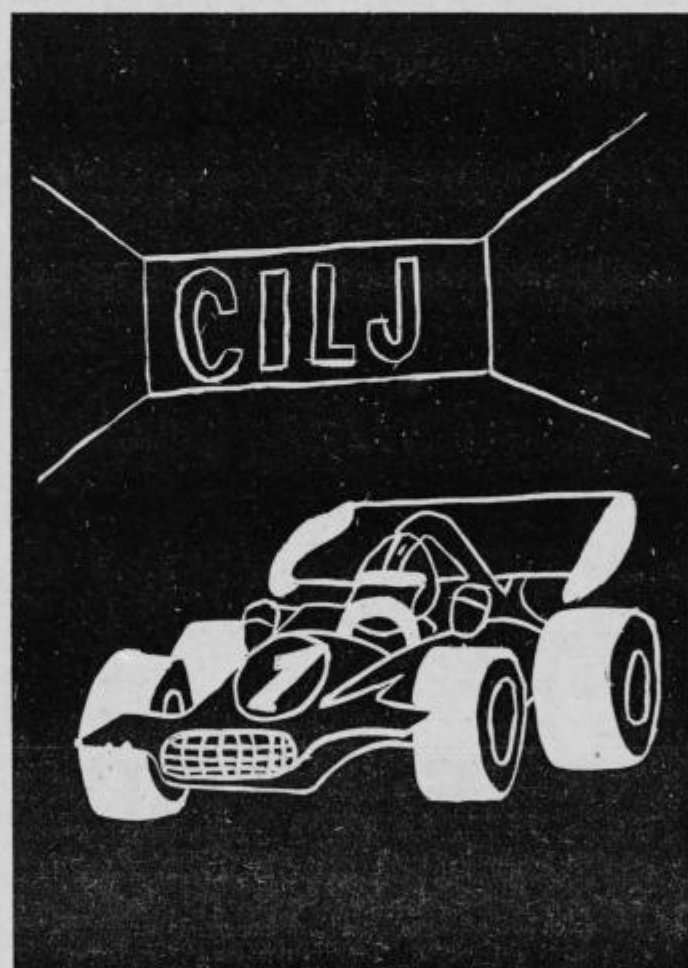
Po pravici povem, da me je bilo strah. Zdej sam pa tako pogumna, da se drugič ne bom nič več bala.

Natalija Antolič, 7. a
OŠ Franc Bešak Gorišnica

ŠPORTNI DAN

Športni dan je bil v četrtek. Prišli smo kot vsak dan. Šli smo po poti, kjer bomo tekli. 1. razred in 2. razred smo tekmovali a nismo jih prehiteli. Andrej iz 2. razreda je bil prvi na cilju. Potem smo še drugi pretekli. In potem so še drugi tekmovali. Potem smo šli v šolo v razred. In so šli po malico. Po malici smo šli v telovadnico. Tam so nastopali učenci iz 4. razreda, iz 3. in iz 2. razreda na orodju. Potem, ko se je končalo, je bila kosarka.

Anita Kovačič,
I. r. OŠ Majšperk

Likovniki osnovne šole Hajdina

PSIČEK

Jaz imam psička. Ime mu je Rufi. Je črne barve. Je precej velik in ima kratki repek. Je zelo priden, ima me rad. Privezan je na dolgi verigi. Kadar se odveže, odide k sosedovim.

Branko Kuharič, 2/b, OŠ Velika Nedelja

POČITNIŠKA NESREČA

Počitnice sem preživel na Ravnah, kjer sem doslej živel. S prijatelji smo se vsak dan zbirali pred blokom in potem odhajali v gozd nabirati borovnice. Tekmovali smo, kdo bo nabral največ sadeža.

Tisti dan je močno pripekalo sonce. Spremljala me je zla slutnja. Pridno smo polnili posode, nekateri pa so bolj nosili v usta. Pridni nabiranci smo že napolnili posode, se usedli in čakali na zamudnike. Najpočasnejša sta bila Darko in Ivan, četudi najstarejša. Čeprav smo bili utrujeni, smo jima pomagali.

Nenadoma je zaslišal Darko sumljivo sikanje in opozoril Ivana: »Pazi, kača!«

Ivan je zamahnil z roko, se nasmehnil in nabiral dalje. Čez nekaj časa je divje kričal, da smo se vsi prestrašili. Tekal je sem ter tja in tarnal. Zajecljal je, da ga je picila kača. Dani je hitro vzel nož in urezal v pik križec, da se je poodčila kri. Na vso moč smo tekli na cesto, ustavili prvega voznika in prosili:

»Odpeljite ga, prosim, v bolnišnico. Picila ga je kača.« Voznik je takoj pomagal in že z Ivanom zdrvel po zdravniško pomoč. Vsi razburjeni smo se vrnili domov.

Še isti dan smo ga obiskali. Ležal je v beli postelji in se nam toplo zahvalil, ker smo mu rešili življenje.

Odslej smo bili v gozdu bolj previdni.

Jožko Vaupotič, 7. a
OŠ Franc Bešak Gorišnica

NOGOMETNA ABECEDA

Avt je žoga iz igrišča.
Bomba trešči v kot svetišča.
Center vodi ves napad.
Crt nihče ne vidi rad.
Drog objema golman sreče.
Fudbal igra je teh časov.
Gola ni brez pravih asov.
Half v sredini je doma.
Igri povezavo da.
Jezik navijače davi.
Kot se strelja ob zastavi.
Lob frči tesno ob glavi.
Mreža žogo zaustavi.
Navijač se dere, zmerja.
Ofsajd vso previdnost terja.
Pamet nogi sekundira.
Roka je pa le ovira.
Sudac bog je, amen, pika.
Stari na žogo je olik!
Trening malokoga mika.
Ura je v rokah sodnika.
Vrata cilj so vsake žoge.
Zmaga pa vprašaj za mnoge.
Žoga rada bi, okrogla,
vsem ustregla, če bi mogla...

Fifi

SREČA

Vsak je sam svoje sreče kovač, pravijo. Sreča je košček stekla, majhen kristal, naenkrat se ti zmuzne med prsti in zaman ga iščeš v prahu pred sabo. Grenko je nikoli dohiti prihodnosti, nikoli ubežati preteklosti. Vozovi hite, a spredaj in zadaj zmerom ista razdalja, hodi v loke in hrepenenje mu reže gube v lica, noge se tresejo in omahujejo, toda grenka preteklost mu je za petami neprestano, lepa prihodnost se smehlja in se umika...

Klara Vovk, 8/a,
OŠ Olga Meglič

MOJ POČITNIŠKI DNEVNIK

Počitnice...
»Veste, kako dobre hruške imajo sosedovi? Mmm, kako bi jih jedel!« je poskakoval in zvijal oči naš najglasnejši, najpogumnejši, najpametnejši in sploh na, naj fant.

So tudi jabolka, breskve, marelice! Kdor je za, naj dvigne roko. Je kdo proti? Se je kdo vzdržal?!

Po prstih smo se približali vrtu. Niti vejica ni počila... Basali smo se s sadijem, ko je nenadoma pripeljal oranžno motorno kolo, na njem pa nihče drug kot naš ljubi sosed. Grozna pošast! Pograbil je vile in za nami... Se razume, da smo mu ušli. Doma pa... si lahko mislite.

Ob hudih pripekah smo se hladili v Dravi. Lovili ribe. Z brzico smo se na blazinah spuščali po reki navzdol. Če nam je bilo dolgčas, pa smo odštevati minute.

Na morje, hura!

Leno poležavanje na soncu, smučanje na vodi, potapljanje. Jezike smo vlekli po tleh, bilo je vroče. Vse dni smo preživeli na otokih. Ogledali smo si dinosavre-ve stopinje na otoku Fenoliga, čisto na rtu Istre. Zvečer smo hodili na sladoled (cele tone bi ga pojedla). Kadar se je ponoči vtila kakšna kapljica dežja, je bilo silno prijetno zaspati ob deževni melodiji. Deževne kapljice so trkale na streho šotora in nas uspavale.

Ziveli smo kar po taborniško. Jadrnali na jadrlni deski, to je užitek! Večkrat smo zvečer z družbo posedeli pri ognju in prepevali ali pa smo se pričali, šalili in goljufali pri kartah.

V glavah nam je vse splahnelo, matematika, slovnica, fizika. Računati smo pozabili, verjetno so nas branjeve na trgu tudi kdaj naplahtale za kakšen dinar.

Strahno »dobri« ribiči smo bili, niti ene večerje nismo priskrbeli, za nameček pa so nas mame naslednji dan hranile samo s krompirjem.

Doma nas je čakala tetina selitev. Javkala sem, ker bo treba delati, obenem pa sem se veselila, kaj vse bom našla v njenem starem stanovanju. Njeno temno stanovanje je bilo prava uganika zame, radovednico.

»Karl May« ah, tega ne berem. Leseni svinčniki, zarjavele škatice, uh pogled, tukaj je prama stari cilindri.

Vlekla sem na sebe prašne, razpadajoče obleke in se pačila pred ogledalom. Napackala sem si obraz, navlekla obleke, cilindri, čevlji z visokimi, trnadstropnimi petami, v eno roko sončnik v drugo ročno žagico. Se veliko stričvo pipo v usta! Tako našemljena pa k staršem. Mama je pokala od smeha, oče pa me je brcnil v oblazinjeno zadnjico (sem kar pričakovala njegov napad in se zavarovala). Kar poletela sem. Vmes so se mi še čevlji z visokimi petami nekako zapletli, da sploh ne vem, kdaj sem pristala na tleh.

In zdaj? Počitnice je konec. Šola je tu! Spet si bomo zabijali v glavo, da ima oven štiri noge in da je petkrat pet petnajst in ne petindvajset.

Za nas ni pravice na svetu!
Lučka Kostanjšek, 8/a,
OŠ Olga Meglič, Ptuj

ZAKAJ

Velikokrat se vprašam, zakaj kaj je trpljenje? Zakaj sem v tem videla ustvaritev svojih sanj? Zapustil si me samo na cesti želja in mladosti. Jemal si vse, kar ti je nudila tujina. Mogoče se bori kdaj kasneje srečala, mogoče si bom segla v roko kot znanicu. Ali bo verjel, ko ti bom rekla... Lahko bi nama bilo lepo.

Jasmina Ivezić, 8/a,
OŠ Olga Meglič

VESELE IN ŽALOSTNE IZ MOJJIH POČITNIC

Prve dni julija imam rojstni dan. Takoj po praznovanju sem babico odšel k njej v Ljubljano. Nekaj dni sem bil sam, nato pa je prišla še sestra Alenka. Dva dni po njenem prihodu smo za deset dni z babico odpotovali v Poreč.

Poreč poznam že od lani. Že prvi dan sem vsega preiskal in ugotovil, da je še vse na svojem mestu. Četudi nekaj dni smo na plaži srečali znanca iz Ptuja. Povabili so nas s njim v Cervar. Dogovorili smo se, da bomo šli skupaj v Limski kanal. Naslednji dan smo si s ladje ogledali edini fjord na Jadrinu. Ko smo se vračali nam je vodil ponudil ogled Zminja. Sestro in babico smo se prijavili na izlet. Naslednje jutro smo se s avtobusom odpeljali v Zminj. Tam smo si ogledali lepo cerkev, vsa poslikana s freskami. Okrog pol dneva je nastopila folklorna skupina. Videli smo lepa ročna dela glasbila in lepe spominke. Še sedaj se večkrat spominam na ta kraj.

Zadnji dan našega bivanja v Poreču sta prišla očka in mamica. Preselili smo se v avto. Lanterna nedaleč od Poreča. Lanterni sem bil letos prvič, prvi sem tudi letoval v prikolici.

Po počitnicah na morju smo odšli v Ljubljano, od tam pa domov na Ptuj.

Moj dedek je bil bolan več let. V začetku počitnic se je njegovo zdravje zelo poslabšalo. Dva dni po naši vrnitvi z morja je umrl. Zelo smo bili žalostni, ker smo ga imeli vsi zelo radi.

Teden dni po pogrebu sem znovi odpotoval k babici. Tam sem takoj začel izdelovati model jadrnice. Nekega dne je babica opazila plakat, na katerem je pisalo, da bi v Vodicah pri Ljubljani nastoj modelarjev. Sklenila sva, da si g bova ogledala. Na njem sem videl jadrni letali na daljinsko vodenje in še tri modele raket. Jadrni letali sta se dvignili precej več kot 300 m, rakete pa še mnogo višje. Užival sem ob pogledu na modele. Še sedaj imam živo pred očmi, kako lepo in natančno so bili izdelani.

Mislím, da so bile moje počitnice bogate z dožitvji.

Tomaž Toplak, 7/a, OŠ Olga Meglič, Ptuj

MOJA TORBICA

Torbico je kupila mamica. Je rdeča. Ima ročaj, naramnice in dve gumba. Je iz usnja. V njej so šolske potrebščine. Za torbico skrbi sama. Nosim jo na hrbtu. Na ramenih jo nosim zato, da si ne pokvarim hrbtenice.

Tonja Neubauer,
2/a, OŠ Olga Meglič

IZ POČITNIŠKIH DNI

Čas breskrbnih počitnic je z nami. Ostali so samo spomini.

Počitniški dnevi so se vrstili tako hitro, da jih včasih niti dohajati nisem mogla. Najlepši so bili v mesecu juliju, ko se je pripeljala dopust sestra Marta z devetmesečno hčerko Romino. To je bilo veselje zame! S sabo so imeli tudi vožnjo, na katerem sem vsak dan prevažala malo Romino. Večkrat sem se odpravila z njo v sosednjo vas k svoji teti, kjer sva s Romino igrali, počivali in okrepčevali, nato pa se spet počasi vračali proti domu.

Stirinajst dni je bilo pri nas sonce, ki ga je v naš dom prinesla Romina. Hudo se mi je storilo, ko sem se morala soočiti s težko resnico, da se Romina in njeni starši vračajo na Primorsko.

Ker je sestra Marta začutila mojo žalost, je prosila mamino, naj mi peljem še jaz z njimi. Mama mi je dovolila in vsa srečna sem se odpravila na dolgo pot.

V lepem nedeljskem popoldnevu smo se odpeljali. Romina je vso pot mirno spala in se zbudila šele v drugem koncu naše lepe domovine.

Na Primorskem sem preživela teden dni. Ogledala sem si Bistrico in njeno okolico. To je svet, ki je povsem drugačen od našega širokega polja. Ko je pretekel teden, sem se vrnila svojo domačo vas.

Letošnji počitniški dnevi so bili zame samo sončni. Senc v njih ni bilo.

Metka Vajda, 7. a
OŠ Franc Bešak Gorišnica

SRL — ČLANICE:

PP DRAVA — SLOVAN 23:15 (12:5)

Četrta zaporedna zmaga

Stadion Drave v Ptuj, gledalcev 50, sodnika Albrecht in Benčič (Maribor); PP Drava: Farič, Vrščič, Černe, 9, Ivančič 2, Kelenc 1, Vičar 1, Galun 1, Mumlek 7, Kmetec 2, Šipek, Vraber, Sitsenfrat; Slovan: Bašič, Kumer 2, K. Pinoza 1, Zorman 1, J. Pinoza, Rainer 2, Keber, Koritnik 5, Pavlič, Bračič 3, Snoj; Igralke rokometne ekipe PP Drava so v soboto popoldan v Ptuj pred maloštevilnimi gledalci dosegle četrto zaporedno zmago po boljši v prvem polčasu, ko so si priigrale sedem zadetkov prednosti. V drugem delu je domača ekipa popustila, gostje so zaigrale bolj in igra je bila rezultatsko enakovredna izkazali pa sta se obe vratarji. PP Drava je na tem srečanju naredila preveč napak v obrambi, kar bo na prihodnjih srečanjih in zlasti pri vadbi potrebno popraviti — prav tako pa zavzetost in borbenost. Prav premajhna pazljivost je botrovala dvem poškodbam domačih igralcev, ki pa na srečo nimajo težjih posledic. Velja omeniti, da se med strelke vpisale skoraj vse igralke, kar v prejšnjih sezonah ni bil običaj. Igralke Slovana so se predstavile kot poprečna ekipa, ki ob očitni razliki v kvaliteti PP Dravi ne bi smele dati 15 zadetkov. Vendar je tudi to, da je kvaliteto potrebno potrditi v igri. V prihodnjem kolu čaka Ptujčanke težko gostovanje. V gosteh se bodo namreč pomerile z drugouvrščeno Izolo, ki ima enako število točk kot PP Drava vendar za devet zadetkov slabšo razliko. To je prav gotovo priložnost, da se Ptujčanke odlepijo, vendar brez zavzete igre in borbenosti na uspeh v Izoli ni računati. I. kotar,

SNL VZHOD: PTUJ — PRAGERSKO 3:1 (1:1)

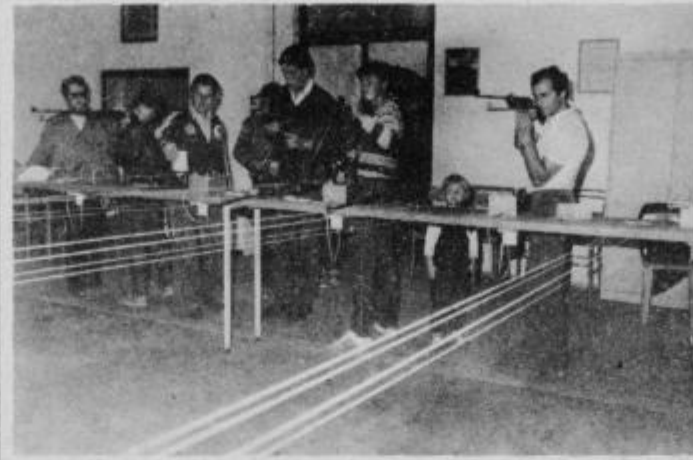
Veliko zamujenih priložnosti

Stadion Aluminija v Kidričevem, gledalcev 300, sodnik Horvat (Murska Sobota); Strelci: 1:0 (13) Dončec, 1:1 (36) Kranjčič, 2:1 (72) Vinkler, 3:1 (80) Bek; Ptuj: Veselič, Temant, Šmogoc (Vrabl), Matič, Panikvar, Vindiš (Emeršič), Vinkler, Domčec, Bek, Žgeč, Kranj (Ogrizek); Pragersko: Gorjanc, Damše, Kocjan (J. Mikložič), Petrovič, D. Mikložič, Hojnik, Plevnik, Kancler, Robar, Kranjčič, R. Arnuš; Nogometaši Ptuja so srečanje dobili težje kot kaže rezultat. Gostje so sicer kvalitetno slabša ekipa, ki pa je zelo borbeno in kaj lahko bi se primerilo, da bi iz Kidričevega odnesli točko. V prvem polčasu so bili domači nogometaši veliko boljši nasprotnik in si s hitrimi akcijami priigrali nekaj lepih priložnosti, ki pa so jih nespretni napadalcji zapravili. Prvi zadetek je dosegel Stefan Dončec, ki je lepo izkoristil svojo hitrost in odlično podajo v globino. Gostje so izenačili po napaki domačega vratarja, ki je pri predložitvi v kazenski prostor slabo posredoval. V drugem delu domači nogometaši niso ponovili igre iz prvega, igrali so veliko slabše — igra je bila do zaključka enakovredna. Nogometaši Ptuja so oba zadetka v tem delu igre dosegli po napaki obrambe Pragerskega. Drugi zadetek je dosegel Vinkler, ki je lepo izvedel prosti strel. Sodnik je namreč dosodil prosti strel zaradi igranja z roko na neprotnega vratarja izven kazenskega prostora. Ostaja občutek, da igranja z roko ni bilo, vendar sodnik je tako odločil. Tretji zadetek za Ptuj je dosegel Bek po napaki gostujočega branilca, ki je izbil žogo svojemu vratarju. Tudi gostje niso bili brez priložnosti, vendar jih niso izkoristili. V naslednjem kolu selekcija Ptuja gostuje, v Mozirju se bo pomerila z drugouvrščenim Elkom. Pred srečanjem članskih selekcij so mladinci Drave s 4:2 premagali mladinke Osankarice z zadetki Jurkoviča (2), Kosenburgerja in Lončiča. Mladi igralci Drave so srečanje dobili v drugem polčasu, v prvem so vodili gostje z 2:0. Za Dravo so nastopili: Šajtegl, Brglez (Kodrič), Kajzer, Lugiarič, Korošec, Kmetec, Jupič, Žitnik, Kosenburger, Jurkovič, Lončič. I. kotar

STRELSTVO

Uspela trimaska akcija

Zveza telesnokulturnih organizacij in Občinska strelska zveza Ptuj sta prejšnji petek v pokritem strelišču pri športni dvorani Mladika izvedli akcijo v streljanju za trimasko značko dobrega strelca. V petih urah je svoje strelske sposobnosti z značno puško prišlo preverjat 156 občanov vseh starostnih kategorij. Tako je bilo 10 pionirk, 60 pionirjev, 8 mladink, 19 mladincev, 7 članic in 52 članov. Glede na doseženo število krogov so udeleženci prejeli trimasko značko, bronasto, srebrno ali zlato značko občinske strelske zveze, najboljši pa značko Dober strelec. Skupaj je bilo podeljenih 20 značk dobrega strelca.

Med preverjanjem strelskih sposobnosti

(foto M. Ozmec)

Udeležba občanov je bila zelo dobra, takšne organizatorji, ki so lepo izvedli akcijo, verjetno niso pričakovali. Zato bi kazalo podobne akcije ponoviti, saj bo tako strelstvo postalo še množičnejše. I. kotar

MOTOKROS

Poškodbe Ptujčanov

V Tinjanu pri Kopru je bilo v nedeljo tekmovalje v motokrosu v kategoriji 50 in 250 ccm za republiko prvenstvo. Popoldan pa je bila mednarodna dirka za mediteranski pokal. Nastop ptujskih tekmovalcev je bil v znamenju poškodb — saj je Miran Šegula v kat. 50 ccm po vodstvu v prvi dirki v predzadnjem krogu nesrečno padel in si poškodoval roko, medtem ko je Peter Šegula v mednarodni konkurenci po odlični uvrstitvi zadel s soteskomalcem ter si ob padcu poškodoval desno ramo, s tem pa ostal brez uvrstitve. Tako sta Prstec in Vesenjaj z odličnimi vožnjami in uvrstitvami prinesla ekipno 1. mesto. V kategoriji 250 ccm sta z odlično vožnjo nastopila Jerič in Skok. Jerič je nekaj krogov vodil nato pa prišel popuščati zaradi manjše okvare na motorju. Končna uvrstitev: 50 ccm: zmagal je Kravanja pred Sovičem in Pavškom, 4. mesto Prstec, 7. mesto Vesenjaj (Šegula brez uvrstitve). Ekipno: Ptuj pred Tržičem, Orehovo vasjo itd. 250 ccm: Smrkolj pred Osenkom in Nahtigalom... 5. mesto Jerič, 11. mesto Skok; V mednarodni dirki je zmagal Avbelj ter prejel mediteranski pokal. anc

REPUBLIŠKA ROKOMETNA LIGA — ČLANI

Velika Nedelja — Usnjar 22:23 (13:14)

Igrišče RK Velika Nedelja, gledalcev 250. Sodnika: Kemperle (Šoštanj) in Dorn (Celje). Velika Nedelja: Lah, Sok, Pavlovič 4, Roškar, Rajh 2, Sabo 6, Rajšp, Zorkol, Bežjak 1, Hrga, Majcen 8, Gaberc. Usnjar: Pajer, Kralj 3, Ključevšek, Vrbajs, Špelič, Vrhovnik 3, Kirn 2, Kolar 5, Lustek, Stariha 1, Thovec 9, Ramšak. V derbiju dveh novincev je gostom uspelo premagati domačine. Domače moštvoje v prvem delu prvega polčasa povedlo s tremi goli razlike, vendar je gostom uspelo na koncu prvega polčasa najprej rezultat izenačiti in nato preiti v vodstvo z enim golom razlike, zaradi nepazljive igre domače ekipe v obrambi. V drugem polčasu je bil rezultat šestkrat izenačen vendar je na koncu uspelo zmagati srečnejšim gostom, delno tudi po zaslugi sodnikov, ki nista imela izenačenega kriterija. kv

II. REPUBLIŠKA ROKOMETNA LIGA — VZHOD — ČLANICE

Velika Nedelja — Gornja Radgona 22:20 (13:10)

Igrišče Velike Nedelje, gledalcev 200. Sodnika: Hofer (Šmartno ob Paki) in Povalaj (Celje). Velika Nedelja: Kovše, Gedl, Miklašič Z., Židarič M. 1, Kovačič 1, Vnuk 1, Radanovič P. 4, Cvetko, Radanovič M. 14, Miklašič S. 1, Štuhec. Gornja Radgona: Vrbancič, Čeh, Volf, Budja 3, Mlinarič M., Mlinarič S. 4, Petek 11, Vrabl 1, Irgolič 1, Hamler, Kegl, Kumer. V prvem srečanju v članski konkurenci pred domačimi gledalci so domačinke premagale lanskega prvaka. Po zaslugi razpoložene M. Radanovič je domače moštvo povedlo z rezultatom 9:3, vendar so gostje do odnosa uspele zmanjšati razliko. Tik pred koncem tekme so gostje rezultat izenačili in celo povedle 19:18. Toda kljub temu je uspelo domačinkam z borbeno igro spremeniti rezultat v svojo korist. VK

KARTING

Hvala zmagovalcu

Na ploščadi tovarne MEBLO je bila v Novi Gorici predzadnja dirka za državno prvenstvo (zadnja dirka bo 19. 10. v Beogradu). Ob odlični organizaciji AMD Nova Gorica je pred 2500 gledalci nastopilo 61 tekmovalcev, ki so prikazali lepe in zanimive vožnje. V juniorski konkurenci sta vodila ogorčen boj Pepel iz Celja in Hvala, ki je z odličnimi vožnjami dvakrat zmagal in bil enkrat drugi, medtem ko je Pepel v zadnji vožnji bil šele četrti. Tako si je Hvala zagotovil zadostno število točk, tudi če v Beogradu ne bi nastopil, da osvoji naslov državnega prvaka. Za ekipo Ptuja sta dobro vožnjo prikazala že Babič in Kostanjevec. V članski konkurenci je ponovno ugodno presenetil dolgoletni tekmovalac Korošec, ki je zlasti v drugi in tretji dirki vozil med vodečimi kot v svojih najboljših letih. Zal tudi tokrat ni uspel Langerholc, ki je fizično izčrpan. V okviru svojih možnosti pa je vozil tretji predstavnik AMD Ptuj Šeruga. Zal tudi tokrat Ptujčani niso imeli predstavnika v kategoriji 125 ccm kjer je z odlično vožnjo zmagal Bužan iz Celja. Končna uvrstitev je naslednja: 90 ccm — nacionalni razred: Smrečnik—Moste; 100 ccm — juniorji: Hvala—Ptuj, Pepel—Celje, Brenčič—Moste... 10. mesto Babič, 12. Kostanjevec; 100 ccm — seniorji: Rotar—Moste, Gorenc—Postojna... 8. mesto Korošec, 12. mesto Langerholc, 14. mesto Šeruga; 125 ccm: Bužan—Celje, Dekleva—Postojna, Smerdelj—Moste; Ekipno: Celje 96, Moste 94, Postojna 81, Koprivnica 67, Nova Gorica 63. anc

FINALE APS ZA ST. MLADINCE IN MLADINKE

Šešerkovi zlata medalja

Minulo nedeljo je bilo v Celju in Mariboru finalno tekmovalje za APS za starejše mladince in mladinke. Pravico tekmovalja je imelo v vsaki disciplini po dvanajst najboljših iz SR Slovenije. Dekleta so se pomerile v Mariboru, fante pa v Celju. Tekmovalja so se udeležili tudi

Štajerski pokal za ptujske modelarje

V soboto je bilo na letališču v Moškancih tradicionalno zvezno tekmovalje letalskih modelarjev s prostoletičnimi modeli za Štajerski pokal, ki je vodilo tudi med izbirna tekmovalja za sestavo državne reprezentance. Nastopilo je 74 tekmovalcev iz 19 jugoslovanskih aeroklubov. Člani modelarske sekcije, ki so skupaj z ostalimi člani AK Ptuj izpeljali to tekmovalje, so z osvojitvijo prvega mesta dosegli lep uspeh in potrdili visoko vrednost ptujskih letalskih modelarjev. V kategoriji

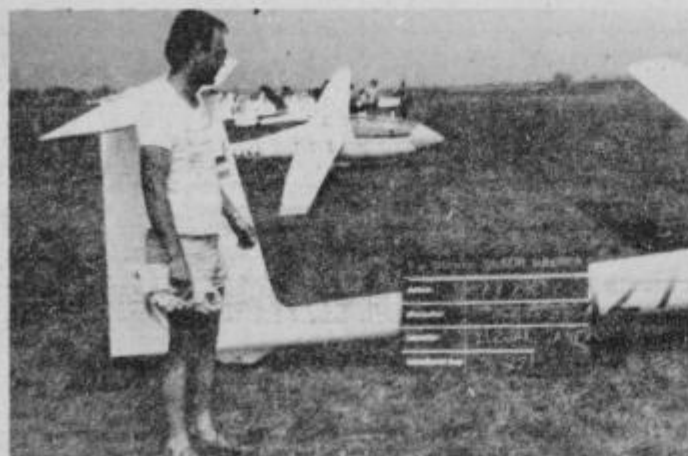
penjačev je zmagal Velunšek (AK Ptuj), ki je tudi letos v krogu kandidatov za zlatega orla. Na drugo mesto se je uvrstil njegov klubski tovariš Žuran, Jančević pa je osvojil deveto mesto. Pri gumenjakih je zmagal Jusufbašić (AK Visoko), Dajčman pa je osmi. Drugo prvo mesto je za AK Ptuj osvojil Zagar v kategoriji jadralnih modelov. Kot ekipa so Ptujčani osvojili dve prvi in eno tretje mesto, kar jim je v skupnem seštevku prineslo Štajerski pokal. I. k.

Akcija preletov v Subotici uspešna za jadralce AK Ptuj

Zveza letalskih organizacij Slovenije že nekaj let v času žetve organizira akcijo preletov za jadralna letala v Subotici. Te akcije se udeležujejo jadralni piloti iz vse Slovenije in v zadnjem času tudi tujci. Piloti iz Aerokluba Ptuj. In kakšno ravno Subotica? V tem času, julij in avgust, so termični pogoji za jadrnanje v Sloveniji zelo slabi, medtem ko je v Jugoslaviji, v tem času izredno dobra, saj se na požehtih poljih zrak dovolj segreje, da lahko dviga lahka jadralna letala in jim tako omogoča daljše ali krajše prelete. Po drugi strani pa je v teh ravninskih področjih dovolj terenov, kjer lahko pristane pilot jadralnega letala brez bojazni, da bi poškodoval sebe ali jadralno letalo.

in to Leopold Ambrožič, Milena Cestnik, Janez Petrovič in Janez Bežjak. Na razpolago smo imeli

300 km trikotnik v smeri Subotica—Borovo—Ečka—Subotica, ki je pogoj za zlato „C“ značko z

Jadralna letala pripravljena za dolge prelete čez vojvodinske ravnine.

dve visoko sposobni jadralni letali in vlečno letalo, za transport jadralnih letal po zemlji pa kombi s transportnim vozom.

Vreme je bilo kar naklonjeno jadralcem, tako, da smo leteli skoraj vsak dan. Naš cilj je bil obleteti

enim diamantom. Kljub mnogim poskusom je to uspelo samo Mileni Cestnik, ki je tako dokazala, da je ta čas ena najboljših jadralk v Sloveniji, ki se lahko enakovredno kosa z jadralnimi piloti moškega spola. Drugi udeleženci nismo bili tako uspešni, čeprav je bilo še

nekaj uspešnih preletov okrog 200 km.

Zato pa so zelo pomembne izkušnje, katere smo si pridobili v tehnik preletov ter predvsem pri pristajanju na požehtih njivah, kajti vsak tak pristanek zahteva od pilota veliko znanja in spretnosti.

Pri pristajanjih na njivah smo lahko tudi spoznali, kako gostoljubni so vojvodinski ljudje, saj so nas povsod sprejeli odprtih rok. Akcija, ki je trajala 10 dni, je bila zelo uspešna, saj smo naleteli okrog 90 ur in preleteli 2300 km, ki pomenijo kvaliteto letenja, posebno pa izstopa 300 km prelet mlade jadralk Milene.

Namen akcije je bil tako dosežen, čeprav smo imeli pri njeni organizaciji nekaj težav.

Čeprav je jadralna sekcija po številu jadralnih pilotov zelo močna, je malo takih jadralnih pilotov, ki bi hoteli na takih akcijah izboljšati kvaliteto letenja, vendar je po drugi strani res, da jadralni šport zahteva precej več prostega časa kot npr. motorno letenje.

Slika in besedilo: Janez Bežjak

V Dornavi igrajo kvaliteten nogomet

V Dornavi že približno 20 let igrajo kvaliteten nogomet, vendar nobena ekipa ni tako z uspehom tekmovala kot generacija, ki nastopa skupaj približno 5 let. Začelo se je organizirano pred nekaj leti, uspehi so vidni tako pri igri kot pri organiziranem delu. Veliko truda je vložil tudi predsednik TVD — Partizan Dornava, Kondrad Vertič, ki ni zapustil dela tudi pred kritikami, ki so bile zanj tudi boleče. Nogometaši, ki sedaj nastopajo so tudi izključno iz KS Dornava. Pohvale vredno je njihovo prijateljstvo in pristop k igri in vse več jih je, ki trkajo na vrata prve ekipe. Med starejšimi in mladimi ni videti medsebojnega kosanja nezaupanja. Z mladimi igra nekaj starejših, ki so okostje ekipe in to so: J. Skok D. Vetrič, Milan Jože in Janko Petek ter Janko Merc. Prvi postavi pa so se močno približali Mirko in Viktor Kokol, Miran in Stanko Zagoršek, Marja Ratek, S. Golub, Marjan Hrga, Dušan Klemenčič, Anton Peteršič, Mirko Pukšič in še bi lahko naštevali, kajti res jih je veliko. S takim delom in pristopom k igri s treningi, ki so enkrat tedensko, želijo dokazati, da znajo igrati nogomet. Treninge vodijo najstarejši igralci in resno razmišljajo o človeku, ki bi jih še bolj strokovno vodil. Na tem področju se veliko razmišlja o tov. Vogrinčiču iz Ptuja, vendar se razgovori nikakor ne pripeljejo do konca. Tov. Vogrinčič je voljan pomagati in vsi nogometaši čakajo kdaj se bo odločil in prišel v Dornavo. Velja omeniti, da se gledalci vračajo v „JAMO“, nogometaši pa se jim oddolžijo z dobro igro. NK Dornava želi tekmovali, ne samo v tekmovalni sezoni, ampak tudi izven nje. Med nogometaši kroži misel, da bi sodelovali z društvom naših izseljenec Maribor iz Hildena v ZRN za kar so potrebna tudi materialna sredstva. O vsem se je še treba dogovoriti, kajti želja je eno stvarnost pa zahteva veliko dela in poštvrtovalnosti. Delo in poštvrtovalnost pa v zadnjem letu raste in mogoče se bo to tudi uresničilo, kar bi bil velik stimulans za ekipo in vse, ki v njej delajo. Velik doprinos nogometu v Dornavi daje tudi Zavod dr. Marijana Borštnarja, ki je mnogo krat pokazal solidarnost in pomaga kljub še danes. Pogoji za igranje nogometa v Dornavi so realizirani, na nogometaših pa ostaja naloga, da se športno in častno borijo za barvo svojega kluba in mu vrnejo ugled, kajti z resnim delom se tudi želje uresničijo, čeprav mnogokrat ne v popolnosti. M. P.

TV spored

TV LJUBLJANA

PETEK, 26. SEPTEMBRA:

8.45 TV v šoli: TV koledar, Prometna vzgoja, Izobraževalna oddaja, Živi organizmi na človeškem telesu, Shranjevanje živil; 10.00 TV v šoli: Angleščina, Risanka, Zgodovina, Zgodba; Izobraževalna reportaža; 14.55 TV v šoli — ponovitev; 17.15 Poročila; 17.20 Leti, leti pikapolonica, lutkovna nadaljevalna; 17.35 Družina Smola, madžarska risana serija; 18.00 Telestart 80, zabavno glasbena oddaja; 18.30 Obzornik; 18.40 Življenje na mehkem dnu, oddaja iz izobraževalne sreje, Spoznavajmo naše morje; 19.10 Risanka; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 20.00 Zabavno glasbena oddaja; 21.00 Blakovih sedem, serijski film; 21.50 V znamenju; 22.05 Nočni kino: Pafina 1880, francoski film.

SOBOTA, 27. SEPTEMBRA:

8.00 Poročila; 8.05 Colargol, lutkovna serija; 8.15 Minigodci v glasbeni deželi; 8.30 ZBIS: O čudovitem povodcu, 2. del; 8.45 Tehnica za natančno tehtanje, otroška nadaljevalna; 9.15 Poletavčke, otroška oddaja TV Beograd; 9.45 H. Fallada: Človek hoče navzgor, TV nadaljevalna; 10.45 Slovenski pomorščaki v boju za osvoboditev; 11.15 625; 11.55 Poročila; 15.15 Oliver Twist, ameriški mladinski film; 16.45 Poročila; 16.50 Nogomet Jugoslavija: Danska; 18.55 Naš kraj; 19.10 Zlata ptica; 19.15 Risanka; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 20.00 Srečanja, 2. oddaja; 21.35 Levoroki revolucija, ameriški film; 23.05 Lipica, reportaža; 23.10 TV kaži-pot; 23.30 Poročila;

NEDELJA, 28. SEPTEMBRA:

8.15 Poročila; 8.20 Za dobro jutro: Naša pesem 80; 8.50 Čebelica Maja; 9.20 Jazon iz veselja, angleška nadaljevalna; 9.45 Zgodovina pomorstva, poljudno znanstvena serija; 10.35 D. Marković: Vrnitev odpisanih, TV nadaljevalna; 11.35 TV kaži-pot; 12.00 Kmetijska oddaja; 13.00 Poročila; 14.45 Pot na vzhod, potopisna reportaža TV Zagreb; 15.10 Poročila; 15.15 Lipica: Mednarodno konjeniško tekmovanje, prenos; 17.15 Športna poročila; 17.25 EP v košarki za ženske ali igrani film; 19.10 Risanka; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 20.00 R. Marinković: Kiklop, zadnji del nadaljevalne; 21.00 Dokumentarna oddaja; 21.40 V znamenju; 21.55 glasbena oddaja; 22.10 Športni pregled.

PONEDELJEK, 29. SEPTEMBRA:

8.45 TV v šoli: TV koledar, Pravljičica, S pesmijo na Brač, Makedonščina; 10.00 TV v šoli: Materinščina, Risanka, Zemljepis, Zgodba; 14.55 TV v šoli — ponovitev; 17.20 Poročila; 17.25 Minigodci v glasbeni deželi; 17.35 Informacija, oddaja iz poljud. znan. serije Delaj z glavo; 18.00 Znana — neznana Jugoslavija, izobraževalna odd.; 18.35 Obzornik; 18.45 Mladinska oddaja; 19.10 Risanka; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 20.00 J. Jaquine: Razbito življenje, francoska drama; 21.45 V znamenju; 22.00 Mozaik kratkega filma: Dejanje, jugoslovanski film;

TOREK, 30. SEPTEMBRA:

9.00 TV v šoli: TV koledar, Gozd? kletka brez rešetk, Morje pripoveduje, Dnevnik 10; 10.00 TV v šoli: Naravoslovje, Risanka, Književnost in jezik, Zgodba, Glasbeni pouk; 18.00 TV v šoli: Gozd, kletka brez rešetk, R. Roškovič, Osorski Otoki; 17.05 Poročila; 17.10 Japonska pravljica; 17.25 Pihalni orkester idrija; 17.55 Poletavčke, otroška oddaja TV Beograd; 18.25 Mozaik; 18.30 Obzornik; 18.40 Po sledeh napredka; 19.10 Risanka; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 20.00 Mednarodna obzorja; 20.55 Zavattini-Bagnasco: Ligabue; 21.55 V znamenju; 22.10 Balet v jugoslovanski ustvarjalnosti.

SREDA, 1. OKTOBER:

9.20 TV v šoli; 10.00 TV v šoli; 17.20 Poročila; 17.25 Zbis: Letni časi; 17.40 Velike razstave, kulturno dokumentar. serija; 18.05 Pesem miru na otoku vojne, glasbena oddaja; 18.35 Mozaik; 18.40 Obzornik; 18.55 Ne prezrite; 19.10 Risanka; 19.15 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 20.00 Film tedna: Kristus se je ustavil v Eboliju, italijan. film; 22.30 V znamenju.

ČETRTEK, 2. OKTOBER:

9.10 TV v šoli; 10.00 TV v šoli; 15.05 TV v šoli — ponovitev; 17.00 Poročila; 17.05 Zgodovina pomorstva, poljudno znanstvena serija; 17.55 Tehnica za natančno tehtanje, otroš. nadaljev.; 18.25 Mozaik; 18.30 Obzornik; 18.40 Na sedmi stezi; 19.15 Risanka; 19.24 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 20.00 Ameriški fragmenti, dokumentarna oddaja; 21.40 v znamenju; 21.55 Glasbena oddaja;

STEKLARSTVO
ALOJZ KARLOVČEC
PTUJ — Prešernova 3

OBVESTILO

Naprosam cenjene stranke, hišne svete, podjetja, da dvignejo vsa okenska krila (okna), ki so mi jih dostavili v zasteklitev in sicer najpozneje do 15. novembra 1980. Po tem roku za okenska krila ne odgovarjam, ker jih bom primoran iz moje delavnice odstraniti.

Vse stranke prosim za razumevanje!

Moderne pričeske za vsako priložnost v

Frizerskem salonu Ančka Horvat

Volkmerjeva ulica (ob Ziherlovi ploščadi)

Kolektiv se priporoča s kvalitetnimi uslugami po konkurenčnih cenah.

kino

PTUJ

Četrtek, 25. septembra: V ZMAJEVEM GNEZDU, hongkon. barv. CS karate film. Petek, 26. septembra: TRIJE POTEPUHI IN ENA PLAVOLASKA, fr. barvna krimin. komedija. Sobota, 27. in nedelja, 28. septembra: MLADA ŽENA, it. barv. erotični film, v nedeljo ob 10. uri bo barvna risanka GOSJI PASTIR MATIJA. Torek 30. septembra in sredo, 1. oktobra 1980: POTUJOČI KOMEDIJANTI, avstral. barv. komedija, v sredo ob 20. uri bo it. barv. glasbenozabavni film ROCK AND ROLL. Četrtek, 2. oktobra: ROCK AND ROLL, it. barv. glasbeno-zabavni film.

Dežurstvo prodajalnih trgovin

SOBOTA,
27. septembra 1980
prodajalni
KOLONIALE
in KEKEC

SOBOTA,
4. oktobra 1980
prodajalni
POTROŠNIK
in JELEN

mali oglasi

KUPIM sobno trajno gorečo peč. Nada Čeh, Podvinci 108/b. PRODAJ orle FARFISA FAST 5 in kombiniran hladilnik GORENJE. Fekonja, Reševa 24, Ptuj (popoldan).

PRODAJ večje število malih pujskov, pasme „švedov“ in Tomos Senior za motokros. Slavica Zupanič, Markovci 28/a.

PRODAJ telico, šest mesecev brejo, vozno. Franc Grandl, Grajenščak 20.

PRODAJ Hifi stereo, star en mesec in pol s slušalkami, 60 W zvočnikom. Cena po dogovoru. Stanko Duh, Gregorčičev drevored 7, Ptuj.

PRODAJ osebni avto Zastava 101, letnik 1973, registriran do 10. 8. 1981, za ček ali denar. Cena po dogovoru. Zvonko Kaučević, Barislavci 10, Lovrenc na Dravskem polju.

UPOKOJENEC z ženo išče sobo na kmetiji (tudi stara hiša) za pomoč pri delu. Ponudbe pošljite na „poštno ležaje Maribor 2“.

KUPIM zelo staro hišo z nekaj zemljišča v Halozah. Naslov v upravi.

UGODNO PRODAJ Spaček, dostavni v voznem stanju. Janko Arnuš, Spodnja Hajdina 11. Ogleđ vsak dan po 15. uri.

PRODAJ večjo količino jabolk za sadjavec. Lahko dobite tudi poznejšo sorto za zimo (jonatan, parizole, moškankje in bobovec. Konrad Kraner, Spodnji Velovlak 21.

PRODAJ novo spalnico (še zapakirano). Vprašajte Gotak, Volkmerjeva 7, Ptuj. Ogleđ vsak dan od 14. ure naprej.

PRODAJ malo rabljeno motorno kolo Stihl 15. Naslov v upravi.

V REDNO DELOVNO RAZMERJE sprejem enega kovinosturjarja in enega ključavničarja z nekaj prakse. Janko Strelec, Kovinarska delavnica, Nova vas pri Markovcih.

IŠČEM žensko za pomoč v gospodinjstvu, vse ostalo po dogovoru. Naslov v upravi.

PREKLICUJEM zaključno spričevalo osnovne šole Cirkovce na ime Terezija Predikaka, Lovrenc 80. PRODAJ šivalni stroj JADRANKA in dve peči na olje. Stanislava Petek, Spuhlja 7.

MENJAM novo enosobno stanovanje za večje novo ali dobro ohranjeno staro. Rihtarič, Vrazov trg 2, Ptuj.

VSE VRSTE ELEKTRO INSTALACIJ — projektiram in izdelujem hitro in kvalitetno! Kličite na telefon (062) 771-066.

IŠČEM opremljeno ali neopremljeno sobo s kuhinjo ali samo sobo. Naslov v upravi.

IZGUBIL SEM vozniško dovoljenje, osebno izkaznico in nekaj denarja. Poštenega najditelja prosim, da mi vrne na naslov, ki je na dokumentih.

PRODAJ večjo količino raznovrstnih sort jabolk. Lahko trgate sami. Tudi za prešo jih dobite dovolj. Dostop s tovarnjakom. Naslov v upravi.

OGLAŠUJTE V TEDNIKU

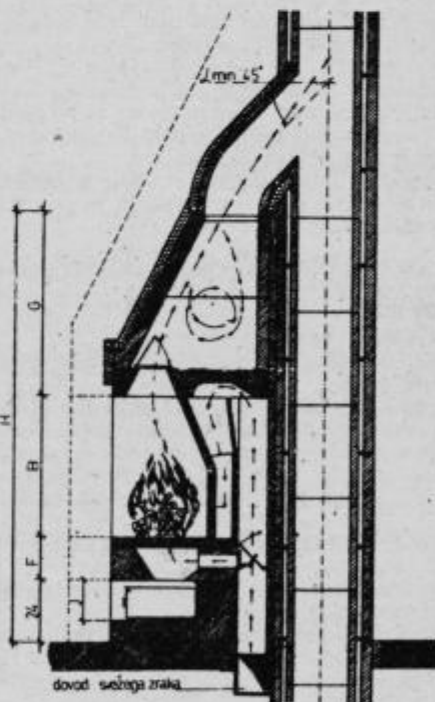
INDUSTRIJA GRADBENEGA MATERIALA GRADNJA ŽALEC

schiedel odprti kamin ANTIKA

Schiedel odprti kamin tip ANTIKA je nov izdelek na našem tržišču.

Moderna centralna kurjava nam ogreva prostore z vso tehnično popolnostjo, ki je odprti kamin ne more nadomestiti, kljub temu pa je odprti kamin s svojo tisočletno tradicijo pri nas vedno bolj lakan. Če odprtega kamina je bil vedno v njegovem zunanem izgledu. Stari oblikovalci so videli svojo glavno nalogo v tem, da so zunanost kamina oblikovali s tako umetniško dovršenostjo, da je dajala kaminu osrednje mesto v urejenem družinskem okolju. Suhoparna tehnična popolnost pri sodobnih gradnjah stanovanj še bolj podžiga naše želje po estetskem okolju. Odprti kamin omogoča s svojo široko paleto oblik in materialov doživljanje lepote odprtega ognja, kar pri centralni kurjavi najbolj pogrešamo. Dopolnjevanje centralne kurjave z odprtim kaminom nam pomaga ustvariti tako atmosfero in ugodje, ki si ga želimo primerno vremenu in času.

Tehnični podatki		
TIP	II	III
Prostornina prostora v m ³	do 90	do 120
Velikost ognjišča v cm ²	70/50	90/70
Profil dimnika v cm H-4,5 m	20	25
Profil dimnika v cm 3 m-H-4,5 m	25	30
Dovod svežega zraka v cm ²	240	360
Odprtina na oblogi kamina za dovod zraka v prostor na bočnih straneh cm ²	120	180
Teža kamina v kg	420	630

Industrija gradbenega materiala GRADNJA ŽALEC
UPRAVA ŽALEC
telefoni: (063) 710-740, 710-741, 710-719, 710-773
telex: 33533 YU — SIGRAD
PROIZVODNJA, PRODAJA IN TEHNIČNE INFORMACIJE
Latkova vas pri Preboldu
telefoni: (063) 722-027, 722-078, 722-089, 722-151, 722-144

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, sestre, tete, botre, babice in prababice

Julijane Zavec

iz Cirkovc

se iskreno zahvaljujemo za vso skrb in nego med njeno težko boleznijo, dr. Unukovi, patronažnima sestrama iz Kidričevega, dr. Neudauerju, dr. Tropu, vsem ostalim zdravnikom, posebej še strežnemu osebju internega oddelka bolnišnice Dr. Jože Potrč iz Ptuja, enaka hvala tudi Jožici Mihelak, hvala vsem, ki ste jo obiskali v času bolezni doma in v bolnici. Zahvala sodelavcem kolektiva »Delta« Ptuj za nudenje, takojšnje pomoči, posebej še Pavlici Klinger. Zahvaljujemo se za vodenje pogrebne obreda in tolažilne besede g. profesorju Francu Plemenitašu, g. kaplanu Rudiju Koželniku in g. kaplanu Janku Franježu, enaka hvala za lepe besede ob grobu govorniku Hajšku in pevskega zboru za žalostinke. Še enkrat iskrena hvala vsem sodelavnikom, znanec in prijatelj in vsakomur, ki so nam te dni stali ob strani, sočustvovali z nami, nam pomagali, darovali vence in cvetje in jo spremili v tako lepem številu na njeni zadnji poti. Enaka hvala za izrečena sožalja.

Cirkovce, Ptuj, 22. september 1980.

VSI NJENI

GRAŠKI VELESEJEM
od 27. septembra — 5. oktobra 1980

Oskrba tržišča s kmetijskimi pridelki je odvisna od spoštovanja pogodbeno dogovorjene tržne proizvodnje

Tržnemu pridelovanju hrane in s tem celovitejši oskrbi tržišča s kmetijskimi prehranbenimi proizvodi v sveži in predelani obliki družba posveča vse večjo pozornost. Ta pozornost se izraža izhajajoč iz našega ustavnega sistema in temeljne zakonodaje v samoupravnih organiziranosti, združevanju dela in sredstev in na osnovi tega zagotavljanja pogojev, da se pri združenih kmetih doseže ekonomska, socialna in družbena varnost enako kot pri delavcih v združenem delu.

Organizirani tržni pridelovalci hrane so danes zaradi različnih naravnih in ekonomskih pogojev deležni najrazličnejših oblik družbenih stimulacij, ki imajo značaj pospeševanja kmetijstva.

V Kmetijski zadrugi Ptuj je bilo v 10 letih 3211 kmetijskih kreditov za preusmeritev ali posodobitev v tržno pridelovanje v vrednosti 223 milijonov dinarjev. Ob teh naložbah velja omeniti koliko sredstev je družba prispevala za takozvane beneficirane obresti, ki so po namembnosti naložb in z ozirom na ekonomsko razvitost posameznih pridelovalnih območij različne.

Regresi za nabavljeno plemensko živino in premije za privezane živali z namenom nadaljnje reje za plemo in meso so prav tako pomemben dejavnik za stalež živine v kmetijskih hlevih. Premije za neoprečeno mleko so v preteklosti predstavljale takšno ekonomsko stimulacijo, da so se številna gospodarstva usmerila v prirejo mleka, kar jim predstavlja ekonomsko stabilnost, v prehranbeni bilanci pa nenehni porast in pokritje potreb po beljakovinski hrani.

Številni regresji za gnojila, semena, zaščitna sredstva, krmila ne glede na njihov sistem uveljavljanja neposredno ali posredno v proizvodne namene imajo za rezultat učinkovitost kmetijstva.

Že nekaj let se uveljavljajo davčne olajšave ali oprostitve za kmetijske proizvodne objekte s tem, da se je družba že zdavnaj odpovedala vsem prometnim davkom od prometa od reproduktivnih materialov za kmetijstvo (gnojila, zaščitna sredstva, krmila, semena) in kmetijske mehanizacije in opreme, katerim se je v zadnjem času pridružila še oprostitve davka za nafto.

Pri neposrednem uvozu so pridelovalci deležni carinskih olajšav pa tudi drugih ugodnosti pri uvozu sredstev za proizvodnjo.

Za razne takomenovane kompenzacije, to je razlike med nabavno in prodajno ceno, ali nadomestila družba namenja nemala sredstva.

Kmetijstvo je bilo v preteklosti in tako bo tudi v bodoče deležno pomembnih stimulacijskih sredstev v posredni in neposredni obliki vse za namen izenačevanja pogojev proizvodnje in zagotavljanju tržnih fondov kmetijskih prehranbenih proizvodov.

Kmetijske zadruge kot organizacije združenih kmetov in temeljne organizacije kooperantov so organizatorji tržne proizvodnje v zasebnem sektorju kmetijstva, zato se tudi prek njih uveljavljajo tudi vse družbene stimulacije.

O tem pišemo in govorimo z namenom opozoriti vse tržne pridelovalce združene kmete pa tudi tiste, ki se občasno sicer nepogodbeno pojavijo s tržnimi viški, ki jih zadruga odkupuje, da ne pozabljajo na vse tiste strokovno pospeševalne in materialne dobrine, ki so jih bili deležni ob

naložbah za kasnejšo tržno proizvodnjo. Se vedno je mnogo kmetov, čeprav velja ugotovitev le za najnižjo gospodarstva, ki pa so sicer številnejša, ki nasledijo pri iskanju pridelkih ali živini prekulčevalcem, mešetarjem in „padalcem“ čes, da ti nudijo ugodnejše odkupne pogoje, ker pač v proizvodnjo ničesar niso vlagali, pridelovalci pa običajno vidijo le trenutne koristi neupoštevaje česar so bili od družbe deležni posredno ali neposredno, ko so se za načrtovano proizvodnjo odločali.

Ce želimo zagotoviti redno in nemoteno proizvodnjo kot potrebno oziroma oskrbo tržišča, kar si gotovo želimo tako proizvajalci in organizatorji tako potrošniki, je potrebno povzeti vse ukrepe za spoštovanje in uresničevanje pogodbeno tržne proizvodnje.

V KZ Ptuj se v samoupravnih organih in strokovnih službah pripravljamo na izvajanje ukrepov sprejetih v posameznih poslovnih skupnostih. Zivorejska poslovna skupnost Slovenije je sklenila, da podpisnice njenega samoupravnega sporazuma ne smejo priznavati izplačevati stimulacij tistim rejcem, ki prodajajo pitano govedo, prašiče, teleta za nadaljno

rejo mimo zadruge.

Zadruga bo tudi morala zahtevati vrnitev vseh davčnih olajšav, premij in regresov ter beneficiranih obresti od naložb v proizvodnjo, ki se je kasneje realizirala mimo zadruge oziroma takorekoč odtujila.

Ceprav vsklajevanje cen kmetijskim pridelkom in živini vedno nekaj časovno kasni za povečanjem stroškov v proizvodnji, ni in ne more biti vzroka, da bi iz cenovnega stališča morali pridelovalci in rejci kršiti pogodbe o pridelovanju in vzreji z zadrugo.

Zakon o blagovnem prometu določa, da se promet s kmetijskimi pridelki in živino, ki jih kmetje pridelajo na osnovi samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev v kmetijsko zadrugo, kratkoročnih ali dolgoročnih kooperacijskih pogodb, opravlja prek zadruge oziroma organizacije s katerimi imajo sklenjene takšne pogodbe.

Kmetijske pridelke in živino, ki niso pridelani po takšnih pogodbah, smejo organizacije združenega dela odkupovati le, če plačajo ustrezen prispevek za pospeševanje kmetijstva. Skupščina občine Ptuj je maja letos sprejela

takšen odlok, po katerem je kupec dolžan na odkupno ceno pridelka plačati prispevek, ki znaša za teleta 20 %, za goveda in prašiče 15 %, za konje in žrebeta 20 %, za ostale kmetijske pridelke in vrtnine pa 20 %.

Pri tem velja opozoriti na določilo, da je prodajalec dolžan, če vrši prodajo pridelkov in živine izven pogodbenega razmerja, kupca opozoriti na njegove obveznosti, ker se nepogodbeni promet vse bolj širi, s tem pa odtegujejo sredstva za pospeševanje kmetijstva, bodo povzeti vsi organizacijski in nadzorni ukrepi, da se zagotovi izvajanje zakona o blagovnem prometu ter prepreči vsako mešetarjenje in prekulčevanje, ki je vedno v škodo ali proizvajalcu ali potrošniku, čestokrat pa obema.

Vsi pošteno misleči združeni kmetje ki jim je trajni družbeno-ekonomski in socialni odnos s svojo zadrugo edini smoter, obsojajo nespoštovanje pogodbenih obveznosti obojestransko in prav do teh smo obvezni, da napovemo odločen boj proti tistim, ki jim je samoupravno sporazumevanje in obveznosti do tega še tuje.

Miran GLUŠIČ

Zelena mušnica povzročila smrt treh ljudi

Na malem pokopališču v naselju Donačka gora, pri cerkvi Sv. Jurija, je bil prejšnji teden pogreb kakršnega v tem kraju ne pomnijo. Na stotine ljudi z območja krajevnih skupnosti Rogatec, Zetale in Stoperce, več avtobusov delavcev iz raznih delovnih organizacij, predvsem pa iz Cinkarne Celje, se je zgrnilo na strmem pobočju pod Donačko goro in se v tihi bolečini poslovila od očeta, snaha in male vnukinje, ki so umrli zaradi hude zastrupitve z gobami.

Kako je do te tragedije prišlo? Kmet Janez Valant z Donačke gore, njegov dom je tik ob meji s ptujsko občino, je rad nabiral gobe in jih je tudi dobro poznal, saj jih je nabiral od rane mladosti. Toda majhna nepazljivost, povr-

NEPAZLJIVOST PRI NABIRANJU GOB

šnost in med sivkami v njegovi vrečki se je znašla tudi ena ali več zelenih mušnic, tega ne bo moč nikoli točno ugotoviti. Tistim, ki niso posebno dobri poznavalci gob naj povemo, da je včasih mlado zeleno mušnico, odvisno od gozdne lege in vremena (deževno, suho), zelo težko na zunaj ločiti od sivke. Sele ko jo pazljivo odtrgaš lahko spoznaš nevarno strupenjačo...

Toda 60-letni Janez Valant je je preveč zanesel na svoje pol stoletne izkušnje in napravil je usodno napako. Sprejedač je zeleno mušnico že v gozdu pri na-

biranju, potem pa še, ko je gobo tudi sam pripravil za jed. Skupaj s snaho Marijo in vnukinjo Natašo so sedli k mizi in pospravili „oku-sne“ gobe. Janezova žena je bila baje nekje zunaj pri delu, zato ni sedla skupaj z ostalimi k mizi.

Zelena mušnica je naša najnevarnejša strupena goba, ker se znaki zastrupitve pokažejo šele po 10 do 40 urah, ko je strup že prišel v kri in povzročil razkroj celic nekaterih življenjsko važnih organov. Vsebuje strupa amanitin in faloidin, ki škodujeta že v zelo majhnih količinah, zato zelene mušnice ne sme niti poskusiti!

Tako je bilo tudi pri Valantovih. Najprej je proti večeru občutila težave 25-letna snaha Marija. Ker je bila noseča, so najprej mislili, da je slabost povezana s tem. Potem so jo z domačim avtomobilom odpeljali v celjsko bolnišnico. Čez nekaj ur so bolečine začele zvijati še 4-letno Natašo in tudi Janez sam je čutil, da nekaj z njegovim zdravjem ni v redu. Vse tri so po-

tem prepeljali v Klinični center v Ljubljano. Žal, zastrupitev je bila tako huda, da tudi zdravniška ve-da ni mogla več pomagati, umrli so drug za drugim in skupaj so jih tudi pokopali pod vrhom Donačke gore... Ta tragični primer naj bo znova resno opozorilo vsem rednim, nedeljiskim in občasnim gobarjem, ki se včasih preveč zanešajo na svoje znanje o gobah iz knjig ali pa so pri samem nabiranju premalo pazljivi, zakaj med posameznimi vrstami užitnih gob in strupenjačami so včasih „na oko“ le malenkostne razlike, toda prav to nas lahko zavede, da se usodno uštevemo.

Poleg zelene mušnice, raste v naših gozdovih še vrsta drugih nevarnih mušnic: pomladanska, koničasta, citronasto rumena, pantarjeva in najlažje spoznavna rdeča mušnica. Toda tudi to lahko zamenjamo, če dež spere s klobuka bele krpice, s karžliji ali z rdečimi vrstami golobice. Ob naštetih mušnicah pa raste v naših gozdovih še najmanj 10 vrst raznih strupenih gob. Zato vsakemu gobarju resno opozorilo: Ne nabiraj gob, ki jih res dobro ne poznaš, pa še pri tem bodo previdni! FF

Zlata poroka v Ormožu

Prejšnjo soboto sta predsednik skupščine občine Ormož Mirko Novak in matičar Jože Sever v poročni dvorani v Ormožu svečano razglasila za zlatoporočca ALOJZA in GENOVEFO ŠKRJANEC, stanujoča v Libanji št. 16, KS Ivanjkovi.

Oba izhajata iz delavske družine. Alojz je danes star 76 let in je progovni delavec v pokouju, Genovefa pa je dobra tri leta mlajša. V njunem zakonu se jima je rodilo 15 otrok, danes že živi 5 sinov in 4 hčerke, razveseljuje pa ju tudi 22 vnukov in deset pravnukov.

Besedilo in posnetek: J. S.

Alojz in Genovefa Škrjanc ob svečani razglasitvi za zlatoporočca

osebna kronika

RODILE SO:

Jarija Jakob, Pestike 8 — Boštjana; Darinka Golob, Peršanova 2 — Roka; Marija Horvat, Kidričevo 60; — deklko; Minka Pavlinič, Hum 21 — dečka; Majda Jan, Majšperk 36 — Anito; Minka Mihorič, Mali Brebrovnik 11 — Manuelo; Irena Podhostnik, Kvedrova 5 — deklko; Rozalija Ložinšek, Moškancji 39 — deklko; Anica Arnuš, Strmec 2 — Martina; Sonja Repič, Tržec 48/a — dečka; Angela Zupanič, Sp. Hajdina 57 — dečka; Tatjana Mar—Vrčič, Dornava 136 — Silvestra; Katarina Petrovič, Dragovič 8 — deklko; Josipa Kodrič, Bukovci 3 — Suzano; Marija Bombek, Hardek 11 — dečka; Pavla Fišer, Slape 29 — dečka; Marija Vajs, Gorišnica 173 — Ervina; Marta Bombek, Hranjigovci 9 — dečka; Angela Zemljarič, Bukovci 103/b — dečka; Anica Kodrič, Stojnici 39/b — deklko; Berta Krajnc, Tržec 40 — dva dečka.

POROKE:

Vencešlav Vtič, Stanečka vas 24 in Milica Krušič, Kočice 43; Otmar Gaiser, Prežihova 14 in Nada Indjič, Prežihova 14.

UMRLI SO:

Julijana Zavec, Cirkovce 55, roj. 1907, umrla 15. septembra 1980; Ana Lah, Sodinci 61, roj. 1896, umrla 15. septembra 1980; Elizabeta Bombek, Cunkovci 7, roj. 1905, umrla 15. septembra 1980; Katarina Pavličič, Hum 26, roj. 1907, umrla 13. septembra 1980; Veronika Roškar, Runec 25, roj. 1936, umrla 13. septembra 1980; Jurij Zadravec, Zavovci 45, roj. 1900, umrl 15. septembra 1980; Franc Kozoderc, Podložje 7, roj. 1907, umrl 17. septembra 1980; Franc Doberšek, Strug 19, roj. 1916, umrl 17. septembra 1980; Terezija Prošnik, Aškerčeva 1, roj. 1908 umrla 19. septembra 1980.

TEDEN OTROKA

Od 6. — 13. oktobra bo tudi v naši občini potekala vsakoletna akcija ob Tednu otroka pod geslom »Otroci so naše največje bogastvo« (TITO). V letošnjem letu morajo biti vsi otroci v posameznih KS deležni vsaj ene izmed oblik družbene skrbi.

V ta namen pripravljamo nekaj pobud za mednarodno leto otroka in teden otroka 1980. Občinska zveza društev prijateljev mladine v občini in DPM v KS bodo koordinirali akcijskega programa, ki ga morajo zastaviti in sprejeti vsi dejavniki, ki jim je posredno ali neposredno zaupana skrb za razvoj in zdravo rast mlade generacije.

Organizacije ZD naj takoj pristopijo k opredelitvi nalog, ki zagotavljajo pogoje za varstvo otrok zaposlenih staršev. Vzgojnoizobraževalni zavodi bi morali takoj analizirati in dopolniti svoje programe s stališči idejnosti učnovzgojnega procesa in aktivni pristopnosti kadra pri socialističnem in samoupravnem oblikovanju celovite mlade generacije.

Družbeno politične organizacije pa imajo nalogo, da temeljno programska usmerjenost v Tednu otroka ne bo pomenila le izvajanja nekaterih kratkoročnih nalog, ampak, da postane to stalna oblika organizirane in načrtne skrbi za mladi rod.

Pri občinski zvezi prijateljev mladine bo osnovan koordinacijski odbor, ki bo sprejel akcijski program in ga posredoval vsem KS na območju naše občine.

PROGRAM DEJAVNOSTI OB TEDNU OTROKA V VZGOJNO-VARSTVENEM ZAVODU V PTUJU

- roditeljski sestanki
- NOE Potrčeva 9 bo povabila rejenčke za en dan v vrtec
- predavanje
- predvajanje filmov, igranje lutkovnih igrice, pripovedovanje pravljic za otroke, ki niso zajeti v redno vzgojo in varstvo.
- Starši naj bodo pozorni na obvestila (plakate) pri posameznih enotah.
- VVZ, SOV in KS Destrnik otvoritev vrtca;

SKUPNOST SOCIALNEGA SKRBTVA OBČINE PTUJ

- obiski težko prizadetih otrok, ki so v domači oskrbi in niso zajeti v organizirano usposabljanje
- skupni članov sveta za varstvo družbenih in samoupravnih organov skupnosti varovancev v korektivnem vrtcu v Ptuj
- akcija za pridobivanje rejniških družin za otroke, ki so moteni v razvoju, v občini Ptuj

Obč. zveza prij. mladine Ptuj

ČRNA KRONIKA

V tednu od 15. do vključno 22. septembra so miličniki postaje milice Ptuj in oddelkov posredovali v devetih prometnih nesrečah. Pri tem so zabeležili eno smrtno žrtev, dve huji in kar pet lažjih telesnih poškodb. Razen tega so zabeležili še smrtno delovno nezgodo, tako, da je minuli teden bil precej tragičen.

UMRLA ZA POSLEDICAMI NESREČE

V petek 19. septembra je ljubljanski bolnišnici umrla Marija Veselič (34) iz Dornave pri Ptuj. Umrla je za posledicami prometne nesreče, ki je bila v nedeljo 7. septembra ob 16. uri. Marija Veselič se je ta dan peljala z osebnim avtom iz smeri Juršinc proti Ptuj, v Gaberniku jo je zaradi neprimerne hitrosti v ovinku zaneslo s ceste. Vozilo se je po več kot 7 m globokem nasipu večkrat prevrnilo, pri čemer se je voznica hudo poškodovala.

UMRL NA DELOVNEM MESTU

V torek 16. septembra ob 7.30 se je v hali B elektrolize v TGA Kidričevo zgodila smrtna delovna nezgoda. Delavec zagrebškega Tehnograda je nezaščiteno

snemal stare salonitne plošče. Ker je bil neprivrzan, ko se mu je pod nogami strla plošča, je padel kakih 17 m globoko na elektrolitsko peč. Dobil je tako hude poškodbe, da je med prevozom v bolnišnico umrl.

TRČIL V PEŠAKINJO

V ponedeljek 22. septembra je prišlo do nezgode, ko je voznik osebnega avtomobila Silvo Djurasek iz Ptuja trčil v pešakinjo S. S. iz Ptuja, ki je pravilno hodila po Mariborski cesti levo v smeri hoje. Djurasek, ki je peljal iz smeri Hajdine, je po trčenju peljal naprej ter se pozneje vrnil in ponesrečeno pešakinjo zapeljal v bolnišnico. Miličnikom je povedal, da je pešakinjo zadel osebni avto zagrebške registracije. Po treh urah pa so ugotovili, da je nesrečo povzročil sam. — OM

V OPREMI TRSTENJAKOVA 14, PTUJ NUDIMO

POTROŠNIŠKI KREDIT
STROKOVNI NASVET
DOSTAVA NA DOM
MONTAŽO

IZBERETE LAHKO NAJRAZLIČNEJŠE
ZA VAŠE STANOVANJE

emona

ptuj

merkur

TEDNIK

izdaja zavod za časopisno in radijsko dejavnost RADIO-TEDNIK 62250 Ptuj, Vošnjakova 5, poštni predal 99. Ureja uredniški kolegij, ki ga sestavljajo vsi novinarji zavoda, direktor in glavni urednik FRANC LACEN, odgovorni urednik FRANC FIDEREK, tehnični urednik ŠTEFAN PUSNIK. Uredništvo in uprava Radio-Tednik, telefon (062) 771-261 in 771-226. Celoletna naročnina znaša 250 dinarjev, za tujino 350 dinarjev. Ziro račun SDK Ptuj 52400-603-31023. Trska ČGP Večer Maribor. Na podlagi zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu je TEDNIK uvrščen med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.